

18th December 1953]

* 100-A Q.—

MR. SPEAKER :—“ This question will be taken up to-morrow.”

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE SECOND SIX MONTHS OF THE YEAR 1953-54—*cont.*

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ On a point of information, Sir. May I know, Sir, whether this House is going to sit right up to the end of this month? May I know how long and what exactly will be its duration? ”

MR. SPEAKER :—“ I would like to know what the Hon. the Leader of the House has to say on this matter.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I may be permitted to give an answer to that question to-morrow.”

MR. SPEAKER :—“ All right, the answer will be given to-morrow. We will now continue the general discussion on the Budget. The hon. Member, Sri Vinayakam, will now speak.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Mr. Speaker, Sir . . . ”

AN HON. MEMBER :—“ On a point of information, Sir . . . ”

MR. SPEAKER :—“ No point of information now. I have called on Mr. Vinayakam to speak. The hon. Member will please sit down.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ Mr. Speaker, Sir, the Hon. Minister for Finance has presented his Budget for the period of six months of which three months have already elapsed. As a student of public finance with great care I have perused this Budget; but I am sorry to say that the Budget happens to be, the Cabinet must pardon me if I use a strong term ‘insipid.’ It is uninspiring. May I add, it is a ‘formal’ Budget?

“ Mr. Speaker, Sir, there is nothing spectacular about this Budget. The Budget presented by a Government should set forth policy the Government propose to pursue in the near future and the taxation structure under which they want to manage the affairs of the State. Both these are glaringly absent in this Budget. I am afraid our Government forget the fact, I might insist upon the salient fact, that the problem of our State is not a question of distribution but it is a question of production and more production. We must produce and then think of sharing equitably. But every Budget that is presented from the day the Congress came into power only outlines how the Government are trying to share what they get with some particular districts, wherefrom stronger influence is being brought to bear upon them. Before we think of equal distribution, we must concentrate upon more production.

[Sri K. Vinayakam] [18th December 1953]

“ Sir, any sound man in charge of preparation of the Budget must bear in mind that he should first of all properly plan. Of course, the work of planning is left to the Central Government. But it is admitted that either we should plan properly or we must be prepared to perish. Planning does not mean planning hap-hazardly. The Five-Year Plan that is before the country and of which very little is known to the common man is a plan which does not cover the real problem of our country. I may say that it does not even touch the fringe of our major problems like unemployment, starvation, famine, want of proper education and the rest of it. We have a large population but alas! we do not have enough food to feed those mouths. Sir, that is the general survey which I can make after perusing this Budget.

“ Coming to the Budget proper, I have a few remarks to make. I believe after the formation of the Andhra State some of the non-Andhra officials not wanted by the Andhra Government have been sent back to the Madras Government. Sir, many instances have come to my notice wherein people, who were holding particular posts in Composite Madras Government, for the mere fault that they are non-Andhras have been sent back by the Andhra Government, and have been absorbed by the Madras Government; mind you, not in the same category of posts which they were holding before, but they have been reduced in rank. Is it the crime of those unfortunate officials? Because they served in our Composite State, because the Andhra Government could not find a place for them, are they to be reverted from their posts and then reabsorbed by the Madras Government? If the Government argue that there are no appropriate or corresponding posts into which they could be fitted that is a logical argument. Instead, I find that while people who were holding lower posts in the Composite State, in the Madras portion of it, have been promoted to higher ranks, after the foundation of Andhra State the officers who were in the Andhra portion of the Composite State are reverted. This is an anomaly which the Government should immediately look into and rectify.

“ Sir, I wish to sound a note of warning to the Congress Party. They are sitting on a volcano; it is likely to burst at any moment. The lava that would be discharged out of that volcano would simply wipe the Congress out of existence—in Madras at any rate. (Interruption.) I do not mind getting myself destroyed; it will destroy the wrong elements that are within that party. I am not worried about their party squabbles. the small group which they have inside the party. Look at the Opposition. What is the origin of this Opposition? Wherefrom have they sprung up? It is because of the misdeeds committed by the Congress Party that the entire group in Opposition has come about. They are all from backward communities, disgruntled and disappointed elements and mostly from down-trodden masses. What is the T.N.T. Party? What is the Commonweal Party? What is the Dravidian Party? These represent people who have been strangled almost to death by the misrule of the Congress which has been neglecting the

12-10
p.m.

18th December 1953] [Sri K. Vinayakam]

interests of the down-trodden like the backward communities and the Harijans; the Opposition parties are all well organized. Sir, the Government constituted a Backward Classes Advisory Committee some four months back and I happen to be a member of that Committee. Though it is four months since the Committee was constituted, not one meeting has been called for. What is the advice the Government expect from the members of this Committee? I feel the Government have constituted the Committee but do not want to take any advice from it and thus they only want to make it appear that a Committee is there to advise Government on these matters. This is a defect which should be rectified immediately.

“ Sir, we have been clamouring on behalf of the Backward Classes that the Government should come forward to give them proper educational facilities. If educational facilities are given to them, they will work their way up. But the Government have been giving a step-motherly treatment to this subject and the Backward Classes have felt the necessity for a separate party for themselves. From the questions that are inundating the House every day, we find that most of the questions are aimed at safeguarding the interests of Harijans as well as backward communities.

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

“ Sir, in the last Budget, we discussed the Motor Vehicles Surcharge Bill. I warned then that this surcharge is levied only to kill the small operators. Now in practice we find all the small operators have been made to close their business and sell their transports to big fleet owners. Now they have all been bought by big fleet owners and the result is perpetuation of monopoly.

“ Sir, the sales tax is a vexatious one. It has been said that to cover up the loss of revenue sustained on account of the introduction of the useless policy of Prohibition, the Government have come to impose sales tax. It has crept into the marrow of the Madras Government. From one pie for a rupee, it has swollen in some instances to half an anna, e.g., in the case of luxury articles. Sir, it may be a Kamadhenu as far as the Government are concerned, but what about the hardship which it inflicts upon the common man? People with some experience of ordinary folk will appreciate it very well. Sir, we plead for a single-point sales tax, i.e., tax at a single point. We know this tax has come to stay and it is not possible to abolish the sales tax in the Madras State. But let it not be a multi-point tax, let it be a single-point tax. Once again I say that the Congress Government know the poor people better and they should abolish the sales tax at least upon perishables like vegetables, fish, mutton, etc. I would congratulate the Government if they could abolish this tax even on food-grains, because it is the rudimentary necessity which a common man needs for his existence.

[Sri K. Vinayakam] [18th December 1953]

"Sir, I am very glad that the Hon. Minister for Prohibition is here in the House to hear what I am going to say about Prohibition. Sir, it is not as if I am taking this stand just because I belong to the Opposition party. I have waited with patience to see how Prohibition works in our State. I warn the Government that they should wake up to the reality that Prohibition is a total failure. It is a fad to which they are clinging. The Central Government have got a different opinion about Prohibition. Because it is a composite Congress Party ruling from the South to the North, nobody comes forward to tell this Government from other States that this policy of Prohibition is wrong. I do not drink, though I have had some experience of the liquor trade. It is not desirable to force a faddist theory upon the people. Crimes have been increasing; illicit distillation has been increasing. What is the object of Prohibition? It is to prevent people from drinking liquor and to reduce the number of drunkards, with the result that at least 10 or 15 years hence there would be no drink in our country. I know, the Hon. Sri Palaniswami Goundar is almost itching to rise and defend the policy of which he has been telling me in private that the good effects of Prohibition cannot be understood by youngsters now, but after 15 or 20 years, the effect of this policy would be felt by the future generation. I admit. But to draw that inference, the number of drunkards must be on the decrease now. But what we find is, from the list of crimes that the Government are detecting, that Prohibition offences are increasing every day and they are not decreasing. And what happens in villages? For want of employment, for want of agricultural operations, for want of other facilities, people are taking to the profession of illicit distillation and the real position to-day in the villages is that people have taken to this as a trade."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

SRI K. VINAYAKAM:—"I have fifteen minutes, Sir."

DEPUTY SPEAKER:—"Yes. You began at 12-5."

* SRI K. VINAYAKAM:—"One minute, Sir. So, the Prohibition policy must be given a good-bye, if saner counsels should prevail with the Madras Government."

"The same is the case with the Khadi Scheme also."

"Sir, I have been bringing to the notice of the Government that there are many schemes which should be developed in my district. The Hon. Minister who represents my district knows very well that there are no major irrigation schemes in Chingleput district. Extension of electricity schemes may be given to rural parts and thus sub-soil water may be tapped easily by the rural folk."

"The tourist trade in Mahabalipuram can be improved, as Mahabalipuram is a place which attracts tourists from all over the

18th December 1953] [Sri K. Vinayakam]

world and if that source could be tapped, the Government could augment their resources to a little extent. Sir, in Mahabalipuram sea shore there are places known as 'Agalis', i.e., sub-soil channel water. These can be dug up and pump sets may be installed to irrigate the neighbouring fields.

"Sir, village communication in these parts is anything but satisfactory. There are no passable roads connecting the villages in Chingleput district. Cholera has had a heavy toll in recent months; agricultural pests have eaten away the vital crops of our district. Effective steps should be taken to look into these. The technical personnel, the doctors, the veterinary surgeons, the Agricultural Officers, all come after the havoc has happened, after the whole damage has been done—after crops have been eaten away by pests, after men are dead of cholera. These officers appear on the site just to watch and assess the extent of damage. I suggest, Sir, that these conditions may be improved. At least maistries, not Agricultural Demonstrators, but maistries may be posted in Firka Headquarters with sufficient dusters, sprayers and such other equipment, so that at least the well-nurtured crops may not be destroyed by pests.

"Thank you, Sir."

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—"ബഹു: ഉപസഭാധ്യക്ഷൻ അവർകളെ, ഈ ബഡ്ജറ്റ് ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ പരിതസ്ഥിതികളുടെ കണക്കിലെടുക്കാതെ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളതാണെന്നും ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ കുന്നം കണ്ണോടിയിൽ ആരും മനസ്സിലാക്കും. രാജ്യമാകുമ്പോൾ മറ്റു ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ക്ഷാമമല്ലാതെ തീർന്നുകഴിഞ്ഞു. ക്ഷാമനിവാരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇനി അധികമൊന്നും ഗവണ്മെന്റിനു ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെ ഒരു ആത്മസംതൃപ്തിയോടുകൂടിയാണ് ബഹു: ധനകാര്യ മന്ത്രി അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ബഡ്ജറ്റ് പ്രസംഗം തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ബഡ്ജറ്റും തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ക്ഷാമനിവാരണത്തിനു വേണ്ടി ആനുകൂല്യങ്ങൾക്കു മേൽനിന്നും സംസ്ഥാനത്തിൽ ആകട്ടെ 21 ലക്ഷം രൂപമാത്രമാണ് നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിൽ ഏതാണ്ടെ ഒരു വലിയ വിഭാഗം കഴിഞ്ഞുപോയ റിലീഫ് പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചെലവാക്കിയിട്ടുള്ളതാണെന്നും ബഹു: മന്ത്രി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ ഇന്നു നാട്ടിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ക്ഷാമത്തിന്റെ നിവാരണത്തിനുവേണ്ടി യാതൊന്നും ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല. ഇന്നു രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്താണ്? ക്ഷാമം അങ്ങേ അററം വലിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുകയാണെന്ന്. ക്ഷാമത്തിന്റെ ഫലമായി പകുപ്പുവ്യാധികളും പടർന്നുപിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാവിധ വ്യവസായങ്ങളും തകർന്ന് തൊഴിലെടുത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന തൊഴിലാളികളും കർഷകതൊഴിലാളികളും ഇടത്തരക്കാരും ഭയങ്കരമായ തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ ഫലമായിട്ട് ഇന്നു രാജ്യം ആസക്തം തെങ്ങിത്തിരിയുകയാണ്. മലബാറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും തമിഴ്നാട്ടിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും കൂടുംകൂട്ടമായി പിച്ചുക്കടം വന്നിറങ്ങി അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന കാണുന്നെടും. മലബാറിൽനിന്നു തമിഴ്നാട്ടിലേക്കും ധാരാളം പിച്ചുക്കടം പോയിട്ടുണ്ട്. ഭയങ്കരമായ തൊഴിലില്ലായ്മയും ക്ഷാമവും രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തെ കാര്യംതന്നെ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മലബാറിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും പകുപ്പുവ്യാധികൾ പടർന്നുപിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നാലഞ്ചു മാസങ്ങൾക്കുമുമ്പു മാവിലായി-മൊഴേരിയിൽ റൂറിലധികം ശിശുക്കൾ രക്തം തിസാരം എന്ന രോഗം പിടിപെട്ടു മരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. അതു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കോളറയും മന്റുറിയും എല്ലാവിധത്തും ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. മംഗലം, പുറപ്പാട്, കടവനാട്, വെളിയങ്കോട് മുതലായ വില്ലേജുകളിൽ കോളറ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പൊന്നാനി താലൂക്കിൽ കുറുപ്പിറു, ചാവക്കാട് ഫക്കളിലും വള്ളവ

12-20
p.m.

[Sri P. K. Gopalakrishnan]

[18th December 1953]

നാട്ടിൽ അട്ടപ്പാടിയിലും നൂറുകണക്കിൽ കോളര മരണങ്ങളായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നാട്ടിക ഫക്ടറുടെ തെക്കൻ ഭാഗങ്ങളിലും ഫോട്ട് കൊച്ചിയിലും മണ്ണരിയും വളരെയധികം പടർന്നുപിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇതിനെന്നും യാതൊരു പരിഹാരവും ചെയ്യേണ്ടാ, ഇതിൽ ഗവണ്മെന്റിനു യാതൊരു കാര്യവുമില്ല, തങ്ങൾക്കിരിക്കിലൊന്നും ചെയ്യാനില്ല എന്നൊരു ബോധത്തോടെയാണ് ഈ ബഡ്ജറ്റ് തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അതു കൊണ്ടാണ് മഴയുണ്ടായി, കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു, കുടുംബ നീങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. എന്നിങ്ങനെ ധിക്കാരപരമായ ഒരു മനോഭാവത്തോടുകൂടി, ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ ജീവൻ കാത്തുരക്ഷിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം തങ്ങൾക്കില്ലെന്ന ഒരു മനോഭാവത്തോടുകൂടി, ഇങ്ങനെ ഒരു ബഡ്ജറ്റ് ഇവിടെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അമർത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ ഈ ബഡ്ജറ്റിനെ നോക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

“മലബാറിനോടു കാണിച്ചിട്ടുള്ള അനീതികൾ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ബഹു: ധനകാര്യ മന്ത്രി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഡ്ജറ്റ് പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ‘Even though we did not think it would be possible to sanction new schemes during the year, we have actually sanctioned many new development schemes in pursuance of the Five-Year Plan.’ സാർ, ഇങ്ങനെ പുതിയ സ്കീമുകൾ സാങ്കേതികമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായിട്ടും അതു സ്വാഗതാർഹമാണ്. പക്ഷെ അക്കൂട്ടത്തിൽ മലബാറിലേക്കു എന്തെല്ലാമാണ് ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. എന്തെല്ലാം പുതിയ പദ്ധതികളാണ് മലബാറിലേക്കു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതു്? ഡിമൻറ് പുനുകത്തിന്റെ അപ്പൂർണ്ണിതത്വം അതെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടു്; നോക്കിക്കാണമെന്നാണ് പറയുന്നത്. പക്ഷെ അതെല്ലാം മറിച്ചുനോക്കിയാലും മലബാറിലേക്കു ഒരറ്റ പൈപോലും നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുകയില്ല. നേരെമറിച്ചു മുമ്പ് നീക്കിവെച്ചിരുന്ന ഇനങ്ങൾപോലും ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റു് ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അതിനുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ നൽകാൻ എനിക്കു കഴിയും. തളിപ്പറമ്പിൽ കൂട്ടം പാലത്തിന്റെ പണിക്കു കഴിഞ്ഞു കൊല്ലങ്ങളിൽ തുടച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള നീക്കിവെച്ചിരുന്ന കല്ലു ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ റദ്ദ് ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. ഈ പാലം പണിയുന്നതിനുവേണ്ടി ടെണ്ടർ വിളിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതു തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള റിക്കാൾഡുകൾ എന്റെ കയ്യിലുണ്ട്. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ ആ പദ്ധതി റദ്ദ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. അതുപോലെ പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയിൽ പുതുതായതുകൊള്ളിക്കാൻ മദിരാശി ഗവണ്മെന്റ് ചില പദ്ധതികൾ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ടു്. വൈഗ്ര, അമരാവതി, മേട്ടൂർ കനാൽ സ്കീം ഇവയാണ്. മലബാറിനുവേണ്ടി എന്തെന്തു്? യാതൊരു പദ്ധതിയുമില്ല. കാഞ്ഞൂരപ്പുഴ പദ്ധതി എടുക്കണമെന്ന് മലബാറിലുള്ള എല്ലാ പാർട്ടികളും ഏകകണ്ഠമായി ശബ്ദം ഉയർത്തിയിട്ടുണ്ടു്. എന്നിട്ടും മദിരാശി ഗവണ്മെന്റ് അതു കേന്ദ്ര ഗവണ്മെന്റിനോടു ശുപാർശ ചെയ്യാൻ കൂട്ടാക്കിയിട്ടില്ല. സാർ, മലബാറിനോടു ചെയ്യുന്ന ധിക്കാരം അധിഷ്ഠിതമായിട്ടില്ല. മലബാറിൽ ഇപ്പോൾ ഒരു നേഴ്സസ് ട്രെയിനിങ്ങ് അസൻറർ ഉണ്ടു്, അതിനൊരു കെട്ടിടം ഉണ്ടു്, ഫാൾ ഉണ്ടു്. എന്നാൽ ആ നേഴ്സസ് ട്രെയിനിങ്ങ് അസൻറർ മംഗലാപുരത്തേക്കു മാറ്റാൻ പോവുകയാണ്. മലബാറിൽ ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജ് സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് അനവധി കൊല്ലങ്ങളായി നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ ഫലമായി ഇപ്പോൾ ചെയ്യാൻ പോകുന്നത് ഉള്ള നേഴ്സസ് ട്രെയിനിങ്ങ് അസൻറർക്കു അവിടെ നിന്ന നീക്കിക്കയ്യുകയാണ്. കോളിക്കോട്ട് ഫെഡ് കലാർട്ടേഴ്സ് ഫോസ്റ്ററിലിൽ സ്ഥലമില്ലാതെ രോഗികൾ വെളിയിൽ കിടക്കുകയാണ്. അവിടെ രണ്ടു സ്റ്റേഷനുകൾക്കു പണിയുവാൻ പൂർണ്ണ ഉണ്ടെങ്കിലും അതു ഇതേവരെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. ഇത് അവിടെ കിടത്താവുന്നതിൽ അഞ്ചിരട്ടി ആളുകൾ അധികമുണ്ടു്.

“സാർ, ഇനിയും അധിഷ്ഠിതമായിട്ടില്ല മദിരാശി ഗവണ്മെന്റിന്റെ മലബാറിനോടുള്ള ചിററമ്മനയം. മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തിൽ തമിഴ്സാഹിത്യത്തിലും കന്നട സാഹിത്യത്തിലും മലയാള സാഹിത്യത്തിലും മറ്റും നല്ല പുസ്തകങ്ങൾക്ക് ചില സമ്മാനങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തമിഴ് സാഹിത്യത്തിലെ പുസ്തകങ്ങൾക്ക് 500 രൂപകിയാണ് നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതു മലബാറിന്റെ ആത്മാഭിമാനത്തോടുള്ള ഒരു വെല്ലുവിളിയായിട്ടാണ് ആങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നത്. സാർ, മലയാള സാഹിത്യം തമിഴ്സാഹിത്യത്തിന്നു കീഴെയാണ്? തമിഴ് സാഹിത്യത്തെ ആങ്ങൾ മാനിക്കുന്നു. അതിനെ ആങ്ങൾ കീഴെയാണ്. തമിഴ് സാഹിത്യത്തോടു മരുമുള ഇന്ത്യയിൽ ഹിന്ദി സാഹിത്യത്തിനോടു

18th December 1953] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

ബങ്കാളി സാഹിത്യത്തിനോടുപോലും കിടപിടിക്കുന്ന മഹത്തായ ഒരു സാഹിത്യമാണ് മലയാളത്തിനുള്ളത്. എന്നിട്ടും മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ പുസ്തകങ്ങൾക്ക് 250 ക.യും തമിഴ് സാഹിത്യത്തിലെ പുസ്തകങ്ങൾക്ക് 500 രൂപികയും. ഇതെന്തൊരനിതി?

“സാർ, ഇനിയുമുണ്ട് മദിരാശി ഗവണ്മെന്റിന്റെ മലബാറിനോടുള്ള ചിററമ്മനയത്തിനു തെളിവുകൾ. കമേഴ്സ്യൽ കാക്സ് സർവ്വീസിൽപ്പെട്ട് ഉദ്യോഗത്തിന് ഒരു ടെസ്റ്റ് എക്സാമിനേഷൻ പാസ്സാകാൻണ്ട്. മലയാളിയാണെങ്കിൽ തെളുകിലോ തമിഴിലോ ഭാഷാ ടെസ്റ്റ് പാസ്സാകണം. അതേ സമയം തമിഴനാണെങ്കിൽ ഈ രണ്ടാം ഭാഷ പഠിക്കണമെന്നില്ല. മദ്രാസ് ഒരു മൾട്ടിലിംഗ്വൽ സ്റ്റേഷനാണെന്ന പരമാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമാണിതെന്നു വ്യക്തമായി തെളിയുന്നു. രാജാജിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള കോൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെണ്ട് മലബാറിന്റെ ആത്മാഭിമാനത്തെ ചവിട്ടിമെതിക്കുകയാണ്. അതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യാതിരിക്കാൻ എന്നെപ്പോലുള്ളവർക്ക് സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടാണ്, സാർ, ഞങ്ങൾ ഐക്യകേരളത്തിനുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നത്.”

“പരിതഃസ്ഥിതികളെ കണക്കിലെടുത്ത ഒരു ബഡ്ജറ്റിനാണിതെന്ന് ഞാൻ ആദ്യമേ പറഞ്ഞുവെല്ലോ. ക്ഷാമനിവാരണത്തിനുവേണ്ടി ഗവണ്മെണ്ട് ഒന്നും ചെയ്തില്ലെങ്കിലും നാട്ടുകാർ തന്നെ സംഘടിച്ച് പല പണികളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ക്ഷാമബാധിതപ്രദേശങ്ങളിൽ പട്ടിണിക്കാരായ നാട്ടുകാർതന്നെ ഭൂമിയും അധ്വാനവും സംഭാവനചെയ്ത് പലതും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി എന്റെ നിയോജക മണ്ഡലമായ നാട്ടിക ഫക്ടറിൽതന്നെ അനവധി റോഡുകൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ റോഡുകളുടെ ആവശ്യത്തിനുള്ള ഭൂമിയും അധ്വാനവും പട്ടിണിക്കാരായ നാട്ടുകാരുടെ സംഭാവനയാണ്. അതിന് ഒരു ലക്ഷത്തിലധികം രൂപികയായിട്ടുണ്ട്. കേന്ദ്ര ഗവണ്മെന്റും മന്ത്രിമാരും മദിരാശി ഗവണ്മെന്റും എപ്പോഴും പറയറുണ്ട് പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയുടെ ഉദ്ദേശം നാട്ടുകാരുടെ ഇനിക്കുപുറമ്പ് വളർത്തുകയെന്നതാണ്. പഞ്ചവത്സര പദ്ധതി വിജയിക്കുമെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റുകളുടെ ശ്രമം മാത്രമല്ല ജനങ്ങളുടെ പിന്തുണയ്ക്കു കിട്ടേണം. നാട്ടിക ഫക്ടറിൽ ജനങ്ങൾ മുൻകൈയെടുത്തു ഒരു ലക്ഷത്തിലധികം രൂപിക ചിലവു വരുന്ന ഭൂമിയും അധ്വാനവും കൊണ്ട് റോഡുകൾ നിർമ്മിച്ചപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് യാതൊന്നും തന്നെ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴും ഭയങ്കരമായിട്ടുള്ള ക്ഷാമം ചൂടല നൃത്തം ചെയ്യുന്ന അട്ടപ്പാടി മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ ദുരിതനിവാരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ഒരു പൈപോലും ബഡ്ജറ്റിൽ നീക്കിവെച്ചിട്ടില്ല. ഇനിയൊന്ന് ഷോറവാ പാലത്തിന്റെ കാര്യം. ആ പാലത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം തെക്കെ മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എത്രയെന്നു പറയുക വയ്യ. അതു പോകട്ടെ. കേവലം ക്ഷാമ നിവാരണ പ്രവർത്തനമെന്ന നിലയ്ക്കെങ്കിലും അത് ചെയ്യാൻ പതിനായിരക്കണക്കിൽ ജനങ്ങൾക്ക് അതു രക്ഷ നൽകും. അതിനും ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ ഒരു പൈപോലും ചേർത്തിട്ടില്ല. ഇനിയും, ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ തുകയൊന്നും നീക്കിവെച്ചു് ലെങ്കിൽ തന്നെയും ആ പണി ഉടനെ ആരംഭിക്കാൻ സാധിക്കും. പി. സി. സി. ടൗൺഹാലിന്റെ ആറു ലക്ഷത്തോളം രൂപിക അതിനുവേണ്ടി സംഭാവന ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ പണം കൊണ്ട് ഉടൻതന്നെ പണി ആരംഭിക്കാം. അടുത്ത ബഡ്ജറ്റിലൊ അതിനടുത്ത ബഡ്ജറ്റിലൊ ബാക്കി വേണ്ടുന്ന സംഖ്യ ചെലവായിക്കാൻ മതി. എനിട്ടുപോലും ആ പാലം പണി ആരംഭിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. നാട്ടുകാർ മുൻകൈ എടുത്താലും അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ പോലും ഗവണ്മെന്റ് തെയാറില്ലെന്നല്ലെ ഇതു തെളിക്കുന്നത് ?

“മദ്യനിരോധനം ഏറ്റെടുത്തിയതിന്റെ ഫലമായി മലബാറിൽ പതിനായിരക്കണക്കിനു ജനങ്ങൾക്ക് തൊഴിലില്ലായ്മയായിട്ടുണ്ട്. ചക്കരച്ചെത്തു് അനുവദിച്ചു അവർക്ക് തൊഴിലുണ്ടാക്കി കൊടുക്കണമെന്ന് എത്രയോ നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടും യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായിട്ടില്ല. മലബാറിൽ ചക്കരച്ചെത്തു് സൊസൈറ്റികൾ രൂപീകരിക്കണമെന്ന നാട്ടുകാരുടെ നിവേദനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടു്. അതിനോടു് ഊർജ്ജയോടെയാണ് ഗവണ്മെന്റ് പെരുമാറിയതു്. തെക്കെ തൃക്കൂർപ്പാർ എന്ന സ്ഥലത്തു് പട്ടിണിക്കാരായ ചെത്തുകാർ അമ്മ പെണ്ണന്മാരുടെ പണ്ടുങ്ങൾപോലും വിറ്റും പണയും വെച്ചും ആയിരം രൂപികയുണ്ടാക്കി ചക്കര സൊസൈറ്റി രൂപീകരിക്കാൻ അർജ്ജുൻ ബാങ്കിൽ വെപ്പോ സിററു ചെയ്തിട്ടു് ആറു മാസം കഴിഞ്ഞു. നാട്ടുകാരും എം.എൽ.എ. മാരും അതിനെ സംബന്ധിച്ച് നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷെ പ്രയോജനമൊന്നുമുണ്ടാ

പിറ്റേന്നു മാത്രം. അതുപോലെ തന്നെ നാട്ടിക ഫക്ഷിൽ പള്ളിപ്പാ, വെറിങ്ങണം തുടങ്ങിയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും ചക്കര സൊസൈറ്റികൾ വേണമെന്ന് ചെത്തുകാർ ഭക്തവശ്യപ്പെട്ടിട്ട് ഗവണ്മെന്റ് നടപടിയൊന്നും എടുത്തിട്ടില്ല. മലൂനിരോധനംകൊണ്ടു തൊഴിലില്ലാത്തവർക്ക് ആശ്വാസം നൽകാൻ നാട്ടുകാർ മുന്പോട്ട് വന്നിട്ട് അറയരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയല്ല; നേരെ മറിച്ചു ധിക്കാരപരമായി നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

“ഇനി മഹാനു പഠയാക്കട്ടെ. കയറു വ്യവസായം മലബാറിലെ ഒരു പ്രധാന വ്യവസായമാണ്. മലബാറിൽ ഒരു ലക്ഷത്തിലധികം ആളുകൾ കയറു വ്യവസായം കൊണ്ടുപിടിയിരിക്കുന്നവരാണ്. കയറിന്റെ വില ഇടിഞ്ഞിട്ടിട്ട് ഒരു നൊമ്പ്ര ലക്ഷിക്ക് ഒരു ദിവസത്തേക്ക് രണ്ടണുപോലും ജീവിതകൃലി കിട്ടാത്ത ഒരു ദയനീയാവസ്ഥ വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്തിട്ടുപോലും മരിക്കാൻ ഹവർഷ് ആരോപ്പറി കിരീടിമിട്ടുള്ള മട്ടു പോലിലു. പാവ വ്യവസായം, കയർ വ്യവസായം, മത്സ്യ വ്യവസായം ഇവയെല്ലാം കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ഗവർണ്മെന്റിനാണ് സബ് സിഡി നൽകുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അതിനെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ മന്ത്രിമാർ ആവശ്യപ്പെട്ടെങ്കിൽ തരാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറാണ്. അതിൽ കററെയെങ്കിലും ഉയച്ചാൻ ഗവർണ്മെന്റ് സാമ്പത്തികസെക്ഷനാണ് അഭ്യർത്ഥിച്ചു കൊണ്ട് ഞാൻ ഉപസംഹരിച്ചുകൊണ്ട്.”

DEPUTY SPEAKER :—“ I reduce the time-limit allowed to each hon. Member from fifteen minutes to ten minutes.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ On a point of information, Sir. If my memory is correct, it was agreed by the Hon. Speaker that every Member should be allowed at least fifteen minutes and that under no circumstances the time-limit should be reduced. That was the understanding between the Leaders of the parties and the Hon. Speaker.”

DEPUTY SPEAKER :—“ There are many members who are very anxious to take part in the discussion. It is not possible to allot fifteen minutes for every Member. The Hon. Speaker therefore asked me to reduce the time-limit from fifteen minutes to ten minutes.”

12-35
p.m.

*SRI P. S. RANGASAMI NAIDU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1953-54-ம் அரை வருஷ வரவு செலவு திட்டத்தை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த சபை முன்பு வைக்கும்போது, அதிகமாக அபிப்பிராயங்கள் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லையெனவும், அடுத்த வருடம் முழு வருஷ வரவு செலவுத் திட்டத்தின் போது விஸ்தாரமாக விவாதிக்கலாமென்றும், இப்பொழுது அபிப்பிராயங்களைக் குறைத்துக்கொண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை சீக்கிரம் நிறைவேற்றவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். இருந்தாலும், வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பொது விவாதத்தின் போது, கொள்கைகள், திட்டங்களைப்பற்றிய கருத்துக்களை சொல்ல வேண்டியது மிக அவசியமாகிறது. இப்பொழுது என்னை போன்ற வர்களால் சொல்லப்படும் கருத்துக்கள் அடுத்த ஆண்டுகளில் வைக்கப்படும் வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்கு அனுகூலமாக இருக்குமென யானால் அதை சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய விஷயமாகும்.

“ வரவு செலவு இட்டத்தில் சமீப காலத்தில் சர்க்காரால் கொண்டுவரப் பட்ட விவசாய கடன் ஒத்திவைப்பு அவசரச் சட்டத்தைப் பற்றி பிரஸ்தாபிக்கவில்லை. நேற்றைய தினம் கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது, இதைப்பற்றி அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் இதுவரை அதிகம் கவனிக்கப்படாமல் இருப்பவர்கள் விவசாயிகள் தான். கடன் பளுவைத் தாங்கிக்கொண்டு இன்னும் எத்தனை வருஷ காலம் இதே விவசாயி நடந்து கொண்டிருக்க முடியும். ராஜ்யத்திலேயே ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய இந்த விவசாயிகளுக்கு

18th December 1953] [Sri P. S. Rangasami Naidu]

ஒரு வருஷத்திற்கு கடன் நிவாரணம் அளிக்கிறோமென்று சொல்வது போதாது. தவிர, இதனால் மிகவும் நெருக்கடியான நிலைமை ஒரு வருஷத்திற்குப் பிற்பாடு ஏற்படப் போகிறது. லேவாதேவிக்காரர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்குமிடையே உள்ள தொடர்பு அற்றுப்போக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஒரு வருஷ காலத்திற்குள் வந்துவிடும்.

“தவிர, இந்த லேவாதேவிக்காரர்களைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. இரண்டு ரூபாய் வட்டியிலிருந்து ஐந்து ரூபாய் வட்டி வரையிலும் இவர்களால் வாங்கப்படுகிறது. ரூ. 10- வாங்கியிருப்பானேயானால், ரூ. 200 லிருந்து ரூ. 500 வரையும் எழுதிச் கொடுத்துத்தான் வாங்கியிருக்கிறோமென்றேயொழிய ரூ. 10-க்கு எழுதிக்கொடுத்து கடன் வாங்கமுடியாது. ஆகவே இந்த, நெருக்கடி இருக்கிறது. இன்றையதினம் விவசாயிக்கும், லேவாதேவிக்காரர்களுக்கும் மத்தியில் இருக்கக்கூடிய தொடர்பு அற்றுப் போகுமானால். ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு லேவாதேவிக்காரர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகும் போது நிச்சயமாக எந்தத் தொகைக்கு எழுதி வாங்கியிருக்கிறார்களோ அந்தத் தொகையைத்தான் விவசாயிகள் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். ஆகையால், விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கடன் தொல்லைிலிருந்து ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரம் அளிக்கவேண்டும். இந்த ராஜ்யத்தில் முதல் சலுகை விவசாயிகளுக்குத் தான் கொடுக்கப்படவேண்டும். இந்தப் பரிகாரம் நிரந்தரமாக இல்லாமற்போனால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு நேரிடும். நில அடமான பாங்குகள், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலம் கொடுக்கப்படும் கடன் வசதிகள் போன்ற இனங்களில் தவணை முறையில் வருவிக்கப்படுவது போல இந்த ராஜ்யத்தில் எல்லா விவசாயக் கடனைகளிடத்திலிருந்தும் தவணை முறையில் குறைந்தது 20 தவணையாக வருவிப்பதற்கு சர்க்கார் நிச்சயமாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பணம் இதற்கு நிறைய வேண்டியிருக்கும்; கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் வேண்டியிருக்கும் என்பது வாஸ்தவந்தான். ஒரு நிவாரணத்தை ஆரம்பித்த பிறகு நிரந்தரமான நிவாரணம் அவர்களுக்கு இருந்தால் தான் இந்த ராஜ்யத்தில் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய கடன் பளு குறையமுடியும். நிச்சயமாக சர்க்கார் இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும்.

“முதலாவதாக கடன் நிவாரணம் சம்பந்தமாகத் தெரிவித்துவிட்டேன். இரண்டாவதாக, அதிகமாக எழுதி வாங்கியிருக்கக்கூடிய விஷயம். இதை எப்படியாவது பதிரங்கமாக விசாரணை நடத்துவதன் மூலம் ஒவ்வொரு விவசாயியும் எவ்வளவு கடன் தொகை பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறான் என்பதைக் கண்டுபிடித்து, அதற்காக ராஜ்யத்திலே ஒரு விவசாயக் கடன் நிவாரண போர்டும், ஜில்லா தோறும் ஸ்தல கடன் நிவாரண போர்டுகளும், அமைக்கப்படவேண்டும். அந்த போர்டுகளில் அதிகாரிகளும், அதிகாரப் பற்றற்றவர்களும் இருக்கவேண்டும். முடியுமானால், சாத்தியமானால், இந்தக் கடன் நிவாரண போர்டு மூலம் ராஜ்யத்திலே ஒரு பெரிய கடன் தொகை எழுப்பி, விவசாயக் கடனை தவணை மூலம் கொடுத்துத் தீர்ப்பதற்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவோ நில அடமான பாங்குகள் மூலமாகவோ ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் இந்த விவசாயிகளுக்கு ஒரு நல்லாழிவு இந்த ராஜ்யத்தில் ஏற்படமுடியும்.

“விவசாயத்தைப்பற்றி நினைக்கும்போது, மின்சாரத்தைப்பற்றியும் நினைக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. மின்சார வசதி என்று சொல்லும் போது அத்யாவசிய தேவை, ஆடம்பரத் தேவை என்று இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம். இன்றையதினம் ராஜ்யத்திலே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பெரும் அளவு மின்சார சக்தி ஆடம்பரத் தேவைக்கு போகின்றதெயொழிய, அத்தியாவசிய தேவைக்கு வருவதில்லை. குடிசைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். காந்திய அடிப்படையில் பரவலாக, காரியங்களைப் போகவிடவேண்டுமென்று திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நாம், இந்தக் காலத்தில் மின்சார வசதியை பரவலான முறையில் விவசாயிகளுக்கு விநியோகித்து அதிக உணவு உற்பத்தியைச் செய்தால்தான் நிச்சயமாக நாம் நிறைவேற்றப் போவதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதை நிறைவேற்றியவர்களாக ஆவோம். அப்பொழுதுதான் நம்முடைய லட்சியத்தையும் கொள்கையையும் நிறை

[Sri P. S. Rangasami Naidu] [18th December 1953]

வேற்றியவர்களாகச் சொல்ல முடியும். தொழிற்சாலைகளுக்கும் மின்சாரம் போகிறது என்று எனக்குத் தெரியும். ஆக்கவேலையில் அதுவும் ஒரு பகுதி தான். ஆனால், பெரிய பெரிய வீடுகளில் அலங்காரமான விளக்குகள், புதிய புதிய சினிமாக்கொட்டகைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அவைகளில் விதவிதமான மின்சார தீபங்கள் முதலியவற்றிற்கு மின்சாரம் செலவழிக்கப்படுவதாலும், கடைகளில் விளம்பரத்திற்காக ஏராளமான மின்சார சக்தி செலவழிக்கப்படுவதாலும், விவசாயக் காரியங்களுக்கு மின்சார சக்தி கிடைக்காமல் இருக்கிறது. இம்மாதிரி ஆடம்பரக் காரியங்களுக்கு மின்சார சக்தி விரயமாகிக் கொண்டிருந்தால், அத்தியாவசியமான தொழிலாகிய விவசாயத்திற்கு எப்படி மின்சாரம் கிடைக்கப் போகிறது? புதிய புதிய மின்சார உற்பத்தி நிலையங்கள் ஏற்படுத்தினாலும்கூட, அப்பொழுதும் இந்த ஆடம்பரக் காரியங்களுக்கு இன்னும் அதிகமாகத்தான் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கும்! இந்த மாதிரி ஆடம்பரத்திற்கெல்லாம் மின்சார சக்தியை செலவழிக்கும் வழக்கத்திற்கு இந்த சர்க்கார் ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்த ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகும் மின்சார சக்தி ஆக்கவேலைகளுக்கும், விவசாயக் காரியங்களுக்கும் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் கூடுமானவரை விநியோகிக்க முடியும். அந்தக் காரியத்தை சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“மதுவிலக்கைப்பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் மெம்பர் ஸ்ரீ வினாயகம் சில விஷயங்களைச் சொன்னார். மதுவிலக்குச் சட்டம் ஒன்று இருக்கிறது வாஸ்தவந்தான்; இல்லையென்று யாரும் சொல்லமுடியாது. மதுவிலக்குச் சட்டத்தினால் சிலபேர்கள் பயனடைந்திருக்கிறார்கள் என்ற விஷயமும் வாஸ்தவந்தான்; இல்லையென்று மறுக்க முடியாது. மதுவிலக்கை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று கட்சியை நான் சொல்லவில்லை. மதுவிலக்கு இருக்கவேண்டியது அவசியந்தான்; ஆனால் அந்தச் சட்டத்தை நியாயமான அளவு யோக்கியமாக நல்ல முறையில் எப்படி அமுல் நடத்த வேண்டுமோ அப்படி நடத்தவேண்டும். சரிவர அமுல் நடத்தமுடியாத சட்டங்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்குமேயானால், சர்க்காரின் அத்து கெட்டுப் போகும். அத்து கெட்டுப்போனால், ராஜ்யத்தில் அராஜகந்தான் வளரும்.

“இன்றையதினம், இந்தப் பக்கத்தில் இருந்து சொல்லும்போது, மதுவிலக்கு வெற்றிகரமாக நடக்கவில்லை; இன்னும் வெற்றிகரமாக நடத்த வேண்டும்; மதுவிலக்கினால் ஜனங்களுக்கு நன்மை உண்டு; மதுவிலக்கைக் கைவிடமுடியாது; வெற்றிகரமாக நடத்தவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அப்படி வெற்றிகரமாக நடத்தமுடியாமல் போகுமேயானால், அந்த சட்டத்தினால் மக்களுக்கு என்ன பிரயோசனம் இருக்கமுடியுமென்பதை யோசிக்க மற்றவர்களுக்கு நான் விட்டுவிடுகிறேன்.

“விவசாயிகளைப் பற்றிப் பேசும்போது, கடன் வசதி, மின்சார வசதி போன்ற வரிசையில் மதுவிலக்கும் தொடர்ந்து தான் வருகின்றது. இதுவரை இந்த ராஜ்யத்திலே விவசாயிகளுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கை சர்க்காருக்குக் கிடையாது. ஏதோ பஞ்ச நிவாரணம் என்று ஆங்காங்கே பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது; மலைப் பெய்துவிட்டதால் பஞ்சம் போய்விட்டதென்று கருதுகிறார்கள். நல்ல மழை பெய்த மாதத்திலேயே பஞ்சம் போய்விட்டது என்று சொல்ல முடியாது. கோவை ஜில்லாவைப் பொருத்தவரைக்கும், எங்கும் கற்பாரை நிறைந்த பிரதேசமாக இருப்பதால், மழை பெய்தவுடனே கிணற்றிற்கு ஊற்று வருவதில்லை. மேலும் மேலும் மழை தொடர்ந்து பெய்த பிறகு, கொஞ்ச நாட்கள் தொடர்ந்து மழை பெய்த பிறகு தான் கிணற்றில் தண்ணீர் வந்து, அதிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு கொஞ்சம் வருமானம் கிடைக்க முடியும் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. அதனால், இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் என்னென்ன தேவைகள் இருக்கின்றன என்று கவனித்து, குளம் சூட்டைகள் இவைகளைப் பழுதுபார்க்கவேண்டும்; ரஸ்தாக்கள் தேவையான இடங்களுக்குப் போட வேண்டும்; இதை எல்லாம் ஒழுங்காக ஸர்வே செய்து எவ்வளவு கோடிக்கணக்கான பணம் தேவை; எந்த இனங்களை முதலில் செய்யவேண்டும்; எதை இரண்டாம் பக்கமாக வைத்

18th December 1953] [Sri P. S. Rangasami Naidu]

துக்கொள்ளலாம்; எவைகளை மூன்றாவதாகச் செய்யலாம் என்பதற்கு ஒரு திட்டம் போட்டுக்கொண்டு இந்த ராஜ்யத்தில் வேலை செய்தால் கிராமங்களிலிருக்கக்கூடிய பெரும்பாலான விவசாய மக்களுக்கு இந்த சர்க்கார் உதவி செய்ததாக இருக்குமே தவிர வேறொன்றுமில்லை.

“ ஜில்லா நிர்வாகத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. ஜில்லா நிர்வாகிகளுக்கும் ஜனப்பிரதிநிதிகளுக்கும் தொடர்பு இருப்பதாகவே எனக்குத் தெரியவில்லை. ஏதோ சட்டசபைக்கு வருகிறோம்; திரும்பி ஊருக்குப் போகிறோம். மறுபடியும் சட்டசபைக்கு வருகிறோம். இப்படி இருக்கிறதேயொழிய, ஜில்லாக்களில் எந்த முறையில் அபிவிருத்தி வேலைகளைச் சர்க்கார் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்; எந்த முறையில் கிராம மக்களுக்கு சர்க்கார் உதவி செய்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. உதாரணமாக, கோஞ்சு நாட்களுக்கு முன் ‘அபிவிருத்தி’க்காக அதாவது ஸ்தல சுயதேவைப் பூர்த்திக்காக மத்திய சர்க்காரால் சில லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய் மான்யமாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகப் பத்தியக்கைகளில் பார்த்தேன். இந்த மான்யமானது எந்தெந்த கிராமங்களில் அங்குள்ள ஜனங்கள் பணம், உழைப்பு போன்ற வகையில் ஆதரவு தருகிறார்களோ, அந்த கிராமங்களுக்குத்தான் தரப்படும் என்றும் பார்த்தேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இருக்கக்கூடிய ஜனப் பிரதிநிதிகளைக் கலந்து இந்தக் காரியத்தைச் செய்திருக்கவேண்டும். சில மெம்பர்களைக் கேட்டபோது, இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ரெவினியூ அதிகாரிகள் அவர்களைக் கலந்துகொண்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். கோவை ஜில்லாவில் கலெக்டர் ஜனப்பிரதிநிதிகள் எவரையும் கலந்து கொள்ளவில்லை. அந்தப் பணத்தை எப்படி விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்றும் எனக்குத் தெரியவில்லை. திட்டமிட்டு அனுப்பப் பட்டிருக்கிற விவரங்கள் என்னென்ன காரியங்களுக்கு என்றும் தெரியவில்லை. ஜனப் பிரதிநிதிகளுக்கும் ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கும் தொடர்பு அற்றுப் போகுமானால், ஜனநாயகம் வளருவதற்கு மார்க்கம் இல்லை; ஜனநாயகத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டியதுதான். ஆகவே, இதை சர்க்கார் நிச்சயமாக கவனிக்கவேண்டும்.

“ நான் பேசுவதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனது நன்றி.”

* SRI A. DORAISAMI GOUNDER :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் 12-45 P m.
அவர்களே, சேலம் ஜில்லாவில் ஹைட்ரோ தாலுகாவும் திருஷ்ணிகிரி தாலுகாவும் மிகவும் பிற்போக்கான தாலுகாக்கள். அந்த தாலுகாக்களில் ரோடு வசதி, குடி தண்ணீர் வசதி, ஆஸ்பத்திரி வசதி, ஸ்கூல் வசதி முதலியவைகள் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. அங்கு ஸ்கூல்கள் உபாயமாக இருப்பதால் அங்கே ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்கள் அவசியமாக ஏற்படுத்தவேண்டும். புது ஆரம்பக் கல்வி ஏற்பட்டுள்ள ஸ்கூல்களுக்கு இப்பொழுது பிள்ளைகள் சரியாக வருவது இல்லை. காரணம் என்னவென்றால் அவர்கள் ஒரு வேளை பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் சென்றுவிட்டு பாதி நேரம் வெளியில் இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதிலும் மறுநாள் அவர்கள் மற்றொரு வேளையில் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு பிள்ளைகள் சரியாக வராமல் தெருவுகளில் விளையாடுகிறார்கள். மற்றும் அவர்கள் பல இடஞ்சல்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். கிணறுகளிலும் குட்டைகளிலும் விழுந்து சேதமாகிறார்கள்.

“இதைத் தவிர இப்பொழுது கிராம பஞ்சாயத்து பாரஸ்டுகளை, பாரஸ்டு டிபார்ட்டுமெண்டில் எடுத்துக்கொண்டார்கள் சுமார் 1½ வருஷங்களுக்கு முன்பாக. பாரஸ்டு பஞ்சாயத்து டிபார்ட்டுமெண்டு இருந்தபோது கிராமங்களிலுள்ள ஜனங்களுக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு ரொம்பவும் சௌகரியமாக இருந்தது. இப்பொழுது அதை பாரஸ்டு டிபார்ட்டுமெண்டின் சேர்த்ததால் விவசாயிகளுக்கு சரியானபடி பர்மிட் கிடைக்காமல் அவர்களுடைய கால் நடைகள் மேய்ச்சலுக்குச் செல்ல முடியாபல் எண்ணிக்கை குறைந்துகொண்டு வருகின்றன. இதற்குக் காரணம் பர்மிட்டுகள் சரியானபடி வழங்காததால்தான். இந்தவிதமான குறைகள் ஏற்படுகின்றன. இப்பொழுது

[Sri A. Doraisai Gounder] [18th December 1953]

பாரஸ்டுகளில் தக்க கண்காணிப்பு சரியாக இல்லாததால் பாரஸ்டுகள் தீயந்து போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. இதைப்பற்றி பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டைக் கேட்டால் நன்றாகத் தெரியும்.

“இரண்டாவதாக ஹூர் தாலுகாவானது மிகவும் பிற்போக்கான தாலுகாவாகவிருந்து வருகிறது. அந்த தாலுகாவிற்கு ஒருநாளும் ஒரு மந்திரிகூட வருவது இல்லை. அதனால் மந்திரிகளுக்கு அந்த தாலுகாவின் விஷயம் ஒன்றும் தெரிவது இல்லை. நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் செளகரியம் வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொன்னாலும் அவர்கள் எதையும் கவனிப்பது இல்லை. ஹூர் தாலுகாவில் வாணியார் ப்ராஜெக்ட் என்று ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அதை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று அடிக்கடி சொல்லியும் ஒருவரும் கவனிப்பது இல்லை. அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பட்சத்தில் சுமார் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாய்ச்சல் செளகரியம் ஏற்படும். ஹூர் தாலுகாவில் பெண்ணையார் என்று ஒரு ஆறு ஓடுகிறது. ஆனால் அங்கே ஒருவருக்கும் நிலம் கிடையாது. அங்கு ஒரு அணை கட்ட வேண்டும் என்று பல கடிதங்கள் எழுதியும் அதை யாரும் கவனிப்பது இல்லை. ஹூர் தாலுகாவில் புதூர் புங்கணி என்ற ஒரு ப்ராஜெக்ட் வேண்டும் என்று ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பாகவே ஆராய்ச்சி எல்லாம் செய்து வந்தார்கள். ஆனால் இன்னும் அதற்கு ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அதை உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக எலெக்ட்ரிசிட்டி. சுமார் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு ஹூருக்கும் கல்லாவி சமஸ்பாடிக்கும் எங்கள் தாலுகாவில் இரண்டு ஸ்கீம்கள் பாசாகி இருக்கிறது. மூன்று வருஷங்களாகியும் அதை இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. பல லெட்டர்கள் எழுதியும் சர்க்கார் அதை இன்னும் கவனிக்கவே இல்லை. இதையும் உடனடியாக எடுத்துச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக பல ஜில்லாக்களில் பல விதமான வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். மின்சார வசதிசெய்து கொடுக்கிறார்கள். சேலம் ஜில்லாவில் மிகவும் பிற்போக்கான ஹூர், கிருஷ்ணகிரி தாலுகாக்களில் எந்தவிதமான செளகரியமும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் விவசாயிகள் அதிகமாக கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் மழை பெய்தால்தான் தானியத்தைப் பார்க்கலாம். மற்ற எந்த விதத்திலும் தானியத்தை பார்க்க முடியாது. மற்ற எந்த விதங்களிலும் தானியம் விளைவதற்கு வேறு இல்லாமல் இருக்கிறது.

“ஹூர்-கிருஷ்ணகிரி, ஊத்தங்கரை சப்-தாலுகாக்களில் இருக்கு மம்மக்கள் வேலைக்குச் செல்லும் கூலிகள். அவர்கள் வேலைக்கு போகும்போது சுகமாகப் போகிறார்கள். ஆனால் வரும்போது அவர்களுக்கு ஜூர்ம் கண்டு சாயங்காலத் திற்குள் வந்துவிடுகிறார்கள். 10, 11 மணிக் கு ஜூர்ம் கண்டு அவர்கள் திரும்பி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஜூர்ம் காண்பதால் அவர்களுக்கு கூலி கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் வேலையைவிட்டு நின்றுவிடவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் சாயங்காலம் அவர்களுக்கு சாப்பாட்டிற்கு வழி இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இவ்விதம் அங்குள்ள ஜனங்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ரொம்பவும் ஏழைகள் இந்த தாலுகாவில் வசிக்கிறார்கள். அதனால் அங்கு மலேரியா தடுப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த மலேரியா தடுப்பு வேலை சில கிராமங்களில் தான் செய்கிறார்கள். இங்கு செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால் அங்கு மலேரியா கொசு கிடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கு பர்சென்டேஜ் குறைவாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரி சொல்லாமல் ஹூர், கிருஷ்ணகிரி தாலுகாக்களுக்கு மலேரியா தடுப்பு வேலையை ஜூர்ம் பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கு ஏராளமான தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை ஏழைகளுக்கு அடமானம் செய்தால் ரொம்பவும் செளகரியமாக இருக்கும். ஒவ்வொரு விவசாயியும் 10, 20 வருஷங்களாக நிலம் சிவோஜமா ஆக்குபேஷன் செய்திருந்தவர் களுக்குக்கூட சிலபேருக்கு நிலம் கிடைக்காமல் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்

18th December 1953] [Sri A. Doraisami Gounder]

படுத்தி வருகிறார்கள். தர்காஸ்து நிலங்களுக்கு விண்ணப்பம் போட்டிருந்தால் குறைந்த அளவில் சுமார் ஒரு வருஷத்திற்குள்ளாகவாவது பைசல் செய்து அடமானம் செய்து அதற்குச் சுவண்டிய கடன் உதவி செய்ய சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ ரோடு வசதி ரொம்பவும் குறைவாக இருப்பதால்தான் அங்கு மந்திரிகள் வருவது இல்லை என்று தோன்றுகிறது. ஒவ்வொரு மந்திரிகளும் சாதாரணமாக டவுன்களுக்குத்தான் அடிக்கடி வருகிறார்கள். எங்கள் தாலுகாவிற்கு ஒரு மந்திரிகூட வந்தது கிடையாது. சுமார் பத்து வருஷங்களில் யாரும் வந்தது கிடையாது. கனம் ராஜாஜி அவர்கள் 1939-ம் வருஷம் தான் வந்திருந்தார். அதன் பிறகு எங்கள் தாலுகாவிற்கு எந்த மந்திரியை அழைத்தாலும் ஒருவரும் வருவது இல்லை. ஆகையால் இந்த விஷயங்களை கவனித்து ரோடு வசதிசெய்து கொடுக்கவேண்டும். கனம் ராஜாஜி அவர்கள் அவசியம் வந்து எங்கள் தாலுகாக்களை பார்த்தால்தான் அங்குள்ள குறைகள் நன்றாகத் தெரியும். அவசியம் பார்த்து எங்கள் குறைகளை தீர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் உறபூர், கிருஷ்ணகிரி தாலுகாக்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. அதவும் எங்கள் தாலுகா ஊத்தங்கரை சப்-தாலுகாவில் எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. அதற்கு ரோடு, ஸ்கூல், சிணுறு, குடி தண்ணீர், மற்றும் ஆரம்பப் பள்ளிகள் முதலிய சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. DAIVASIGAMANY :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, the only redeeming feature that I find in the Budget that has been laid on the table of the House by the Hon. Finance Minister is that it is clear, simple and understandable. It also shows a small surplus of about Rs. 23 lakhs. Nevertheless, it has left in us a feeling of frustration and disappointment. The Government have not touched upon the various pressing problems which face the handloom industry. I come from Kancheepuram. Kancheepuram is an important centre of handloom industry. Thousands of families have migrated from Kancheepuram and have come down to Madras probably with the very fond hope of earning a few rupees and maintaining themselves. But I am sorry to say that I find most of them begging in the streets. Thanks to the Corporation of Madras, they have opened a gruel centre. It is not alms they require. They want an opportunity to earn. Now, Sir, what have the Government done to provide employment to these unfortunate people? They have come out with various proposals, but they are not long-term proposals for solving the problem facing the handloom weavers.

“ You know, Sir, that next to agriculture the handloom industry engages the largest number of persons. About 80 per cent of the handloom weavers are unemployed and about 20 per cent of them are under-employed. The Government may say that there is no demand for handloom goods. I submit, Sir, that there will be demand provided the price of the handloom cloth is brought down to the level of the mill-made cloth. But is it possible? I say it is possible. Various experts have gone into the matter and they have come to the conclusion that there can be a healthy competition between the mill industry and the

[Sri S. Daivasigamany] [18th December 1953]

handloom industry. It was suggested even during the time of Sri P. Thyagaraja Chettiar that only weaving should be done in the homes and that all other processes and operations should be carried on through machinery. Recently it was suggested by Sri V. Ramakrishna, I.C.S., a former Director of Industries, that spinning mills should be decentralized providing for a unit of 1,200 spindles for each of the districts where the handloom weavers are in large numbers. This aspect of the matter was examined by me, and I have written a letter about this to the Hon. Minister for Industries as well as to the Director of Industries. I have received an acknowledgment from the Director of Industries stating that the particulars I wanted will be supplied by the Principal of the Textile Institute. In this connexion, I would like to mention that the Principal of the Textile Institute, one Sri Vedantam Ayyangar, is about to retire, but I understand that the Government have recommended to the Public Service Commission that he may be continued in service. I don't know what his qualifications are. But I understand that he has neither any university qualification nor has he any foreign degree. There are other candidates, young men, who have got better qualifications and who are fit for the job. I would therefore like to know from the Government why they have recommended this Vedantam Ayyangar and have not called for applications from deserving candidates?

“ My suggestion for solving the problems confronting the handloom industry is that only weaving should be done by the handloom weavers in their homes and that the other processes like dyeing, baling, bundling, etc., should be done with the help of machinery in spinning mills. Then the middleman's profit, cost of transport and other things will be minimized with the result that the price of the handloom cloth will compare favourably with that of the mill cloth and will be cheaper. Human nature being what it is, in that event, every man will purchase only handloom cloth and not mill cloth. It is futile therefore to suggest that we should pay more and purchase handloom cloth. No man would pay more and buy handloom cloth when he could get mill cloth at cheaper rates. I therefore suggest that the Madras Government would do well to decentralize most of the existing mills and open new mills in various districts such as Chingleput, South Arcot, South Kanara and other districts where there are no mills now. I found from a statement made by the Hon. Minister for Industries that the Government propose to open a mill in South India very shortly at a cost of Rs. 10 lakhs. I wonder how it would be possible to start a spinning mill with a sum of Rs. 10 lakhs. I am told, Sir, that not less than Rs. 40 lakhs is required for opening a spinning mill. If that is the case, I am surprised why the Hon. Minister should have made such a statement in a conference which he opened at the Rajaji Hall. If the Government propose to start a spinning mill in South India, I would request them to open the mill in my constituency, namely, Kancheepuram.

18th December 1953] [Sri S. Daivasigamany]

“ One thing more and I am done. That is with regard to the tour programmes of Hon. Ministers. I find from the newspapers that Ministers are going to various places. What for I don't know. Is it for the purpose of receiving welcome addresses? Sometimes various complaints are made to the Ministers in the address during the course of their tours. I would like to know whether Hon. Ministers look into the various complaints made by the public and whether they take any steps to redress their grievances. It also entails so much of loss to Government as a lot of public money is wasted. Further, district administration is dislocated when a Minister goes to a place. The entire police force is mobilized, the District Collectors and other officers are made to be at the beck and call of the Ministers. I do not see any reason why the Ministers should go to so many places, when they could do the same work at the Secretariat. They can ask the Collectors to furnish the particulars they want, examine them and come to conclusions instead of wasting public funds on tours.

“ There are other things about which I would like to speak. But as the time is short and as you were pleased to allow me only five minutes, I conclude my speech.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The House will now rise for lunch and meet again at 3 p.m.”

(After lunch—3 p.m.)

* SRI S. RAMASAMY NAIDU :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தத் திட்டமானது இந்த ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் சமர்ப்பித்த திட்டத்தின் ஒரு பகுதி என்றும் ஆகவே இந்தத் திட்டத்தில் பெரிய திட்டங்கள் எதுவும் சேர்க்கப்படவில்லையென்றும் நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் தனது பிரசங்கத்தை ரொம்பவும் அடக்கத்தோடு நிகழ்த்தினார்கள். அவர்கள் தற்புகழ்ச்சி எதுவும் செய்து கொள்ளாது வெகு அடக்கத்தோடு பிரசங்கத்தை நிகழ்த்தியிருந்தாலும் கூட பட்ஜெட்டில் கண்ணென் விஷயங்களுக்காக நாம் அவர்களை பார்ப்பவேண்டும். உண்மையிலேயே நமது சர்க்கார் செய்திருக்கும் திட்டங்களுக்கு நாம் எல்லோரும் சந்தோஷப்படவேண்டும். மக்களுக்கெல்லாம் உணவு, உடை கொடுத்து உலகத்தையே காப்பாற்றி வரும் எழை விவசாய மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சர்க்கார் செய்திருக்கும் பல நல்ல காரியங்களை எல்லாம் மறந்து விட்டு, தாங்கள்தான் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தவர்கள் போலவும் தாங்கள்தான் மக்கள் நலனில் ரொம்பவும் கருத்துடையவர்கள் போலவும் எதிர்கட்சிக்காரர்கள் இந்த ஆட்சியில் பல அநீதிகள் நடந்துவிட்டது போன்று பேசுகிறார்கள். கிராமத்தில் சுகாதார வசதி கிடையாது. போக்கு வரத்து வசதி கிடையாது. கல்வி வசதி கிடையாது. குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. பாசன வசதி கிடையாது. இவைகளையெல்லாம் இந்தச் சர்க்கார் செய்துக் கொடுக்கத் தவறிவிட்டது என்றெல்லாம் குற்றங்களைச் சாட்டிப் பேசுகிறார்கள். ஆனால் இந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஏற்பட்டபின் நாட்டிற்குச் செய்யப் பட்டிருக்கும் நன்மைகளை யாரும் உய்த்துணர்ந்து பார்க்கவேயில்லை. பல்லாண்டுகள் இந்த நாட்டில் பல தேசிய ஆட்சி இருந்து வந்ததின் காரணத்தினால் பலவிதங்களில் இந்த நாடு பாழ்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பல தரப்பட்ட துன்பங்கள் ஏற்பட்ட போதிலும் கூட நாட்டில் அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படாத வகையில் யாருடைய உடைமைகளுக்கும் ஆபத்து

[Sri S. Ramasamy Naidu] [18th December 1953]

ஏற்படாத வகையில் ஏழை எளிய மக்களின் நலனை முதற்கருத் தாகத் கொண்டு ஏழை எளிய விவசாயிகளின் நலனை அடிப்படை நோக்கமாகக் கொண்டு இந்தச் சர்க்கார் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறது. என் பதை நிதானமாக யோசித்து எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். சில குறைகள் இன்னும் நிவர்த்திக்கப்படாமல் இருப்பதின் காரணமாக சர்க்காரின் மேல் ஒரேயடியாக குற்றங்களைச் சுமத்துவது சரியல்ல. எத்தனை குறைகள் இருந்தாலும் கூட செப்தவைகளைப் பாராட்டி, செய்ய வேண்டியவைகளை எடுத்துச் சொல்லி அவைகளைச் செய்யும்படியாக சர்க்காருக்கு உதவியாக இருக்கவேண்டியதுதான் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரின் கடமை யாகும். நாட்டிலேயுள்ள பாமர மக்களுக்கு, நாட்டிலேயுள்ள ஏழைப் பெருங்குடி மக்களுக்கு, நாட்டிலேயுள்ள ஆலைத் தொழிலாளிகளுக்கு, தொழிற்சாலை பாட்டாளிகளுக்கு, பொதுவாக வயது வந்தோர்களுக்கெல்லாம் இந்த நாட்டை ஆளும் உரிமையை வாங்கிக்கொடுத்தது இந்த காங்கிரஸ் தான். அந்த மகத்தான காரியத்தை நமக்கு முடித்துக் கொடுத்த தற்காக நாம் என்வென்றும் அதைப் பாராட்டவேண்டும். நாட்டை ஆளக் கூடிய உரிமைகள் நம்மிடம் வந்த பிறகு நம் நாட்டிலுள்ள குறைபாடுகளைத் தானாகநீக்கிக் கொள்ள முடியுமா? நாம் எல்லோரும் சர்க்காருக்கு உதவியாக இருந்து வந்தால், நாட்டின் சுதந்திரத்தை வாங்கிக் கொடுத்த இந்தக் கட்சி நிச்சயம் இந்த நாட்டு மக்களின் நல்ல வாழ்வுக்கு அடிகோலும்; பல காரியங்களையும் செம்மையாகச் செய்து முடித்துக் கொடுக்கும்.

“அதைவிட்டு விட்டு எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் மக்களின் நலனில் அக்கரை கொண்டவர்கள் போலும், இந்தக் கட்சியில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் மக்களின் நலனில் அக்கரை செலுத்தத் தவறிவிட்டவர்கள் போலும் பேசுவது தவறாகும். இப்பொழுது நான் சொல்லப் போகும் கதை உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கும். அதாவது ஒரு பொறியில் அகப்பட்டுக் கொண்டு தன்னுடைய அவயவத்தின் ஒரு பகுதியை இழந்த ஒருவன் தன் நண்பர்களிடம், இப்படி அவயவம் இழந்திருப்பது தான் நாகரீகம் என்றும், அறிவுள்ளவர்களின் லட்சணம் என்றும் சொன்னான். அதாவது தன்னைப் போலவே மற்றவர்களும் அவயவத்தை இழந்தாவிட்டு நிற்கட்டும் என்பது அவன் எண்ணம். ஆனால் அறிவாளிகளாகிய மற்றவர்கள் அவன் சொல்வதைக்கண்டு நகைத்து பொறிக்குள் புகுந்துக் கொள்ள முயற்சிக்காமல், தம் அவயவங்களை இழக்காமல் இருந்தார்கள் என்ற கதையைத் தான் நான் சொல்லவந்தேன். எதற்காக என்றால் அக் கதையிலுள்ள அறிவாளிகளைப் போலவே காங்கிரஸ் காரர்கள் யாரும் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொல்லும் விஷயத்தை நம்பி, அவர்களது பொறியில் சிக்கிக் கொள்ள முயற்சிக்கமாட்டார்கள் என்று எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு அறிவுறுத்துவதற்காகத் தான். எதிர்க் கட்சிகாரர்களைப் போல காங்கிரஸ்காரர்களும் பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தவர்கள் தான். அக் கட்சியில் இருப்பவர்களை எல்லாம் ஏழைகள்—உழைப்பாளிகள், இங்கு இருக்கக் கூடியவர்களெல்லாம் முதலாளிகள்—சோம்பேறிகள் என்று கருதக்கூடாது. இந்தக் கட்சியில் இருக்கின்ற பல அங்கத்தினர்களும் ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஏழைகளாகத் தான் இருக்கிறார்கள். என் போன்ற விவசாயிகள், பாடுபட்டு உழைக்கக் கூடிய உழைப்பாளிகள் இந்தக் கட்சியிலும் அநேகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சபையிலுள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். ஆகவே எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் மாத்திரம் நாட்டு மக்களிடம் அக்கரைக் கொண்டு பணியாற்றுவதாகவும், நாங்கள் அப்படி செய்வதில்லையென்பது போலும் பேசுவது பொறுத்தமாகாது என்று தான் சொல்லுவேன். மிகவும் அடிப்படையானதும், ஜீவாதாரமானதுமான சுதந்திரத்தை வாங்கிக் கொடுத்த கட்சியின்மீது, பொதுவாக சர்க்கார் மீதும் துவேஷத்தை உண்டுபண்ணும் வகையில் உண்மைகளையெல்லாம் மறைத்துப் பேசிக்கொண்டு வருவது மிகவும் வன்மையாகக் கண்டிக்கக்கூடிய விஷயமாகும். தாங்கள்தான் மக்களின் பிரதிநிதிகள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் கட்சிக்காரர்களைப்பற்றி கொஞ்சம் கவனிப்போம். பொதுவுடமைக் கட்சிக்காரர்களைப்பற்றி நான் பேச விரும்பவில்லை.

18th December 1953] [Sri S. Ramasamy Naidu]

அவர்கள் பொதுவுடமைச் கட்சியின் சார்பில்தான் தேர்தலில் நின்றார்கள். மக்களுக்குத் தாங்கள் என்ன செய்யப்போகிறோம் என்பதைத் தேர்தலின் போதே சொல்லி, அதே அடிப்படையில் இன்னமும் பணியாற்றி வருகிறார்கள். ஆனால் சிலர் தேர்தலின்போது நின்ற கட்சி வேறு. தேர்தலுக்குப் பிறகு அமைத்துக்கொண்ட கட்சி வேறு. ஆனால் இன்றையதினம் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கும்போது, சேர்ந்துக்கொண்டிருக்கும் கட்சி வேறு. இப்படிப்பட்டவர்கள் தாங்கள்தான் மக்களின் பிரதிநிதிகள் என்று சொன்னால் அதை யார் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள் என்றுதான் நான் கேட்கிறேன் ? ”

SRI K. VINAYAKAM :—“ I object to this statement, Sir. The hon. Member is indulging in a terminological inexactitude. I belong to a particular party, namely, the K.M.P. Party.”

* SRI S. RAMASAMY NAIDU :—“ ஆகவே பொது மக்களது அன்பைப் பூரணமாகப் பெற்ற இந்த சர்க்கார் அவர்களுடைய நன்மையில் கருத்துக்கொண்டு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகின்றது. கிராமங்களுக்கு எல்லாம் போக்கு வரத்து வசதி, சுகாதார வசதி, மின்சார வசதி, வாடுவோலி வசதி என்று பலவகையான வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுத்துக்கொண்டு வருகின்றது. கிராம மக்களுடைய விவசாயத்தில் அக்கறை கொண்டு ஆங்காங்கே பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நடத்திக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. கிணறு, குளங்கள் முதலியவகளை மராமத்து செய்து கொடுத்துக்கொண்டு வருகின்றது. தக்காவிக்கடன்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு ரொம்பவும் ஓத்தாசை செய்து வருகிறது. விவசாயிகளின் நலனில் அக்கறை கொண்டு கடன் வசூலிப்பதை ஒத்திவைக்கும் அவசரச் சட்டத்தை இந்தச் சர்க்கார்தான் கொண்டுவந்திருக்கிறது. இவைகளுக்கெல்லாம் நாம் சர்க்காரை ரொம்பவும் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

“ மதுவிலக்குத் திட்டத்தைப்பற்றி பலர் குறை கூறினார்கள். அதைச் சரியான முறையில் அமுல் நடத்த இந்த சர்க்கார் தவறிவிட்டது என்று பலர் சொன்னார்கள். ஆனால் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபின் ஏற்பட்டிருக்கும் பல நன்மைகளை யாரும் சொல்லவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் வினயகத்தை, ‘மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு முன் அவர் மாலை வேளையில் ரத்தாவில் மோட்டார் காரில் வேகமாகப் போக முடியுமாவென்று’ நான் கேட்கிறேன். மதுவிலக்குச் சட்டம் வருவதற்கு முன் கிராமங்களில் எவ்வளவு சண்டைகள் - எவ்வளவு தகராறுகள் இருந்தன. இப்பொழுது கிராமங்களில் மாலை நேரம் எவ்வளவு அனாதை மாசு, அமைதியாக இருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது ஏழை ஹரிஜனங்களின் கையில் இன்றையதினம் கொஞ்சம் பணமிருக்கிறது. கலால் மூலமாக நம் நாட்டிற்கு 10 கோடி ரூபாய் வருமானம் வந்தது என்றால் மது அருந்துவதன் மூலம் என்பது கோடி ரூபாய் மக்களின் கையைவிட்டுப் போய்க்கொண்டிருந்தது. இன்று விற்பனை வரி மூலம் தலைக்கு மூன்று ரூபாய் கொடுத்தாலுங்கூட மீதிப் பணம் மக்களிடையே நல்ல விஷயங்களுக்குச் செலவிட இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இன்றையதினம் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறுபவர்கள்கூட தைரியமாக நடுத்த தெருவில் வந்து குடித்து, ஆடிக்கொண்டாட இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பயந்துகொண்டு, வீட்டில் ஒளிந்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் அம்மாதிரியுள்ள பலரை நமது அரசாங்கத்தார் கைது செய்து தடை செய்துகொண்டுதான் வருகிறார்கள். ஆகவே பெருவாரியான ஏழை மக்களுக்கு, விவசாய மக்களுக்கு, பாட்டாளி மக்களுக்கு நன்மை பயக்க கூடிய மதுவிலக்குத் திட்டத்தை ரத்து செய்துவிடவேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் சிலர் சொல்வதை ஒப்புக் கொள்ளமுடியாத நிலைமையில் தான் நான் இருக்கிறேன். இந்தத் துறையில் அரசாங்கம் செய்துகொண்டிருக்கும் பணிக்கு நம்மாலான உதவிகள் அனைத்தையும் நாம் கொடுக்க முன் வாவினோம். இந்த நாட்டிலுள்ள கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டுமென்றால், இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாய மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டுமென்றால், இந்த நாட்டிலுள்ள பாமர பாட்டாளி மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டு

[Sri S. Ramasamy Naidu] [18th December 1953]

மென்றால், இந்தச் சர்க்காருக்கு எல்லோரும் கட்சி விருப்பு வெறுப் பின்றி ஒத்தாசை செய்யவேண்டும். நல்லதை நல்லது என்றும், தீயதை தீயது என்றும் உண்மையை உண்மையாகவே ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

காய்தல் உவத்தல் இன்றி-ஒரு பொருளை

ஆய்தல் அறிவுடையார் கண்ணே உள

என்ற உரைக்கேற்ப அதுவே அறிவுடையார்கள் செயல் என்று சொல்லிக் கொண்டு எலக்குப்பேச அனுமதி கொடுத்ததற்காக உங்களுக்கு எனது வணக்கத்தை இறுதியாக தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.”

3-13
P.m.

* SRI K. R. VISWANATHAN :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to call this a budget which is not a famine budget. In one sense it is not a deficit budget. In the other sense, unlike some of the previous budgets, it does not concern very much with famine conditions in the country, except that a provision of Rs. 21 lakhs is made towards ‘Famine’. It is not also a taxation budget, even though it hints at the prospect of the levy of a betterment fee. I quite welcome the levy of a betterment fee because it will be levied only on those who are benefited by the schemes, and they will not grudge paying to the Government by way of betterment fee a small part of the benefit they enjoy, provided the Government collect the fee in easy instalments and exempt the lower-income groups from the levy.

“ Then I come to the National Extension Service Scheme or which the Government boast themselves. They have extended this scheme to about 28 blocks in the residuary Madras State. Members have pointed out in season and out of season on the floor of this Assembly that works under this scheme are distributed only to areas which are comparatively fertile and which have got assured supply of water.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That is about the Community Project Scheme and not about the National Extension Service Scheme.”

* SRI K. R. VISWANATHAN :—“ It has been said that works under the National Extension Service Scheme are distributed only to areas around centres where the Community Project Scheme is working. The Government say that works under the National Extension Service Scheme and the Community Project works are only for places where assured water-supply is available and productive cultivation is possible. I ask the question whether dry and backward places, places which have not got an assured water-supply and where we cannot expect surplus food production, are to be overlooked. How and when are the Government going to extend facilities to those places? Are these backward places to remain always backward or are the people there to migrate to comparatively fertile places? Will there not be a lop-sided development if the Government devote attention only to the improvement of comparatively fertile places? Even if the Government of India want that the National Extension Service Scheme should be

18th December 1953] [Sri K. R. Viswanathan]

spread over only comparatively fertile places, this Government should recommend to them to revise that policy. At least they can do this thing. There is a provision of Rs. 20 lakhs or Rs. 21 lakhs for local development works. The Government can divert all these funds to those areas where neither the National Extension Service Scheme nor the Community Project Scheme is in operation, so that backward areas may be given a chance to improve.

“ Then I come to irrigation schemes. I congratulate the Government on their earnestness in getting sanction for the Amara-vathi and Vaigai Schemes. In this connexion, I want to mention that a question about the Pullambadi Scheme came up before the Assembly yesterday. The Hon. Chief Minister replied that the scheme was not fully investigated and that it had been deferred for the reason that water would not be available even though the Government were prepared to dig a canal there. I would like to know whether the Government have deferred it once for all or only for the present.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ ‘ Deferred ’ means deferred only for the present. It is not dropped.”

* SRI K. R. VISWANATHAN :—“ So, the Government have not abandoned it. They give hope to the people that it will be taken up some time later. If the Government say that they have not got money to take up the work now, we can understand. But they give the explanation that no water will be available even if a canal is dug and that therefore they have deferred the scheme.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Whether there will be sufficient water is a point that will have to be investigated. That was what was said.”

* SRI K. R. VISWANATHAN :—“ The Government have not investigated whether sufficient water will be available or not, and without investigation they have deferred the scheme. The only reason that we can deduce is that the Government are not able to find the money required for the scheme. I want the Government to undertake the investigation here now and then say whether the scheme could be taken up or not.

“ Then I come to the difficulties in my own constituency. First of all I take up the question of the estate villages taken over under the Estates Abolition Act. The difficulties and hardships experienced by the ryots of these villages are very many. For instance, all these villages have not been surveyed and settled. The Government say that enough settlement parties have not been appointed, and that it will take some time to complete the survey of these estate villages. The ryots of these villages are experiencing so many difficulties to get loans from the Government. In my own constituency, out of 400 applications for agricultural loans from estate villages only 4 applications have been disposed of, and the remaining 396 applications are pending disposal. These

3-20
p.m.

[Sri K. R. Viswanathan] [18th December 1953]

applications could not be disposed of for the reason that the lands shown as security could not be identified, and the revenue officers also would not take the responsibility for sanctioning the loans. How long will it take this Government to appoint a sufficient number of settlement parties to complete the survey, is not yet known. I request the Government to appoint more settlement parties so that the survey of these estate villages can be completed early, and the difficulties experienced by the ryots removed once and for all. There are other difficulties besides this in these estate villages. The Government interfere with the rights of the ryots to cut the trees which have grown on the fences of their lands, and which have been there for a number of years—25 years and more. When the ryot starts cutting the tree, the Tahsildar turns up and says that the fence belongs to the Government, and so the ryot cannot cut the tree. The Tahsildar issues notice to the ryot saying that criminal proceedings will be instituted against him if he should cut the tree. Actually, in one case a ryot was dragged to the District Magistrate's Court, and finally he got himself acquitted. After spending a lot of money, he established his right over his tree. Such sort of difficulties should be removed. These difficulties can be removed only if the Government come forward to appoint more settlement parties to survey these estate villages as quickly as possible."

(The hon. Member had not concluded his speech when the Deputy Speaker called on the hon. Member Sri O. Koran to speak.)

* SRI O. KORAN :—“**മി. ഡിപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ,** ഈ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അടുത്ത ആറു മാസക്കാലത്തേക്കുള്ള ഒരു ഇടക്കാല ബഡ്ജറ്റാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട ധന കാര്യമന്ത്രി ഇപ്പോൾ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാൻ കൊടുക്കുന്ന സമയം തന്നെ 15 മിനുട്ടിൽനിന്നു 10 മിനുട്ടായി ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നത് വളരെ വ്യസനകരമാണ്. ജനപ്രതിനിധികൾക്ക് അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ അറിയിക്കാനോ മറ്റു പ്രശ്നങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാനോ അതുകൊണ്ട് സാദ്ധ്യമല്ലാതായിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ബഡ്ജറ്റ് ഇന്നു രാജ്യത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചിട്ടുള്ള വിവിധ പ്രശ്നങ്ങളെ പരിഹരിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണോ എന്നു ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന്നു വേണ്ട യാതൊന്നാതന്നെ ഇതിൽ കാണാൻ സാധിക്കുന്ന ഒട്ടനൂറ്റാണ്ടു ഈ ബഡ്ജറ്റ് ഏറെയും നിരാശജനകമായിട്ടുകൂടിയാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. മറ്റു ഉണ്ടാകുമ്പോൾ വെള്ളം കടിക്കാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന വേഴാമ്പൽ പക്ഷിയെപ്പോലെ കഴിയുന്ന ഈ രാജ്യത്തെ തുല്യമായ ശമ്പളം കിട്ടുന്ന അംശം അധികാരിമാർ, കോർപ്പറേഷൻ തുടങ്ങി നമ്മുടെ കിത്ഥുക്കളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്ന പ്രൈമറി അദ്ധ്യാപകന്മാർ, ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണചക്രം തിരിക്കുന്ന എൻ.ജി. കെ.മാർ തുടങ്ങിയവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹാരം കാണാനുള്ള യാതൊന്നും ഈ ബഡ്ജറ്റിലില്ല. എല്ലാവരിലും ചില തീയായി ഗവൺമെന്റിന്റെ മുഖ്യപക്ഷമായ ക്ഷേമരംഗം കൊട്ടിപ്പുകക്കാൻ ജനങ്ങളെ സേവനസന്നദ്ധരും കൂടുതൽ ഉദ്യോഗമുള്ളവരുമാകാനുള്ള പദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുകയാണ് ഗവൺമെന്റ് ചെയ്യേണ്ടത്. ഈ വക കാര്യങ്ങൾക്കൊന്നും ഈ ബഡ്ജറ്റ് പ്രചോദനം നൽകുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല ജനങ്ങൾക്ക് ഈ ബഡ്ജറ്റ് കൂടുതൽ നിരാശയാണോ ഉണ്ടാക്കുകയുണ്ടാകുകയും ചെയ്യും.

“ഒന്നാമതായിട്ട് ഇന്നു നമ്മെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഒരു വലിയ പ്രശ്നമുണ്ട്—തൊഴിലില്ലായ്മ. അത് വീടും കയറുന്നതുപോലെ അന്വേഷിച്ച് കയറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മലബാറിൽ അത് ഭയങ്കരരൂപം പൂണ്ട് പകർച്ചവ്യാധിയെപ്പോലെ മരണങ്ങളും കൊണ്ടു

18th December 1953] [Sri O. Koran]

ഒരു ഭയനീയ രംഗം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. കാലറയ്യ മന്ത്രിയുടെ പടിപെട്ട് അന്നു വധി ആളുകൾ മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് റിപ്പോർട്ടുകൾകൊണ്ട് കാണുന്നു. അങ്ങി നെയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾക്ക് ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുന്ന സഹായം വെറും തൂല്യമാണ്. മലബാറിൽ കോളറ ബാധിച്ച പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് ഗവണ്മെന്റ് നൽകിയിട്ടുള്ളത് വെറും 20 ലക്ഷം അരി മാത്രമാണ്. അവർക്ക് വൈദ്യസഹായം നൽകുന്നതിനോ അവരുടെ ഭക്ഷണപ്രശ്നം പരിഹരിക്കുന്നതിനോ യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല.

“അടിയന്തിരമായ മരണങ്ങൾ ഭക്ഷണ പ്രശ്നമാണ്. മലബാറിനെപ്പറ്റി എടുത്തു പറയുകയാണെങ്കിൽ ഭക്ഷണപ്രശ്നം ഇന്ന് വളരെ ഗുരുമാണ്. കാലവകം പിഴച്ചതുമൂലം പല സ്ഥലങ്ങളിലും വെള്ളം കിട്ടാതെ കൃഷി കരിഞ്ഞുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വയ്യ സെറുകളോ മറ്റു ഉപകരണങ്ങളോ അവിടെയില്ല.

“മലബാറിൽ ബീഡിത്തൊഴിലാളികളുടെ കാര്യം നോക്കിയാലും കൈത്തറി നെയ്ത്തു തൊഴിലാളികളുടെ പ്രശ്നം നോക്കിയാലും യാതൊരു വ്യത്യാസവും വന്നിട്ടില്ലെന്നു കാണാം. ഒന്നിനും ഒരു പരിഹാരവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മലബാർ ലെ ഹരിജനഗ്രാമം ഇന്ന് ഏററും വലിയ ഒരു വിഷാദ സന്ധിയിലാണ് എന്ന് ഒരു കൂടി ഗവണ്മെന്റിനെ കാർമ്മിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യ മന്ത്രി അടുത്തകാലത്തു മലബാർ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ അവശതകൾ കാണിച്ചുകൊണ്ട് മെമ്മോറാണ്ടങ്ങൾ കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. 1949 ൽ ഹരിജനങ്ങൾക്ക് വിട്ടുണ്ടാക്കാൻ 15 സെന്റർ ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് ഒരു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിരുന്നു. അതിനുശേഷം നാലുകൊടി കഴിഞ്ഞെങ്കിലും അടുത്ത കാലത്തു മാത്രമാണ് ഗവണ്മെന്റു അതിനുവേണ്ട നടപടികളുൾക്കൊള്ളിയത്. ചിലതു ചെയ്യുന്നതെന്ന വളരെ ഉപവേകരമായിട്ടുണ്ട്. അതും അധികാരികൾക്ക് ഈ പദ്ധതിയുടെ യഥാർത്ഥമായ വിവരങ്ങൾ അറിവില്ലാത്തതുകൊണ്ടോ എന്തോ, കണക്കെടുപ്പിന്റെ ഫലമായി ഹരിജനങ്ങളെ തിട്ട കരുതിൽ കുടിയൊഴിക്കാതെല്ലാ സംരക്ഷണവും പലതും തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. കുറുമ്പനാട്ടു താലൂക്കിൽ അത്തോലി എന്ന സ്ഥലത്തു രാത്രിയൽ ബലാപ്രയോഗിച്ചു മൂന്നു ഹരിജന കുടുംബങ്ങളെ കുടി കുത്തിക്കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. ഹരിജന മട്ടനത്തിനെതിരെയെ ഗവണ്മെന്റു എടുക്കുന്ന നടപടിയും തികച്ചും വ്യസനകരമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഈ പദ്ധതിമൂലം ഹരിജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ട പരിഹാരം കിട്ടുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല കുടി യൊഴിപ്പുകയും മട്ടന ജന്മഭൂമിക്ക് കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഉപദ്രവവും ഉണ്ടാകുന്നു. അടുത്ത കരയാശരത്തിൽ ഏററാട്ടു താലൂക്കിൽ വർണ്ണാശം എന്ന സ്ഥലത്തു കുതിനി ചാത്തനെ അധ്വാരാതി വീട്ടിൽ കയറി നാലഞ്ചു പേർ ചേർന്ന് അടിച്ചു അപരാധം. അതുപോലെ എന്റെ നിരോധകമണ്ഡലമായ ആലപ്പുഴയിൽ കേളൻ എന്നൊരു ഹരിജനെ അടിച്ചു കറിനമായി മുറിയെടുത്തു. പോലീസിൽ ആവലാതിപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ജന്മിപുത്രന്മാർ ഉള്ളതുകൊണ്ട് അതിന്റെ പോലീസ് കുടിയൊഴിപ്പിച്ചു കളയുമെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു ഭീഷണപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതേ നിരോധകമണ്ഡലത്തിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ കൃഷ്ണൻ ഈ അന്തീരിയ പ്രതിഷേധിച്ചു നിരാഹാരംതന്നെ തുടങ്ങുകയുണ്ടായി. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടു ഉണ്ട്. പക്ഷെ പരിഹാരമൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല. ഹരിജനങ്ങൾക്ക് താമസിക്കുന്നതിനായി സ്ഥലം വിട്ടുകൊടുക്കാനുള്ള നടപടികൾ ഉടനെ എടുത്തില്ലെങ്കിൽ അവർ കേവലം തെരുവുതെങ്ങികളായിത്തീരുന്നതാണ്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ പദ്ധതിയനുസരിച്ച് 15 സെന്റർ വീതം ഉടനെ കൊടുക്കുന്ന നടപടി എടുക്കണം. ഇനിയൊരു പുറമ്പോക്കു സ്ഥലങ്ങളാണ്. മലബാറിൽ ധാരാളം പുറമ്പോക്കു സ്ഥലങ്ങളുണ്ട്. അവ പതിച്ചുകിട്ടാൻ വേണ്ടി എത്രയോ തവണ അപേക്ഷകൾ അയച്ചിട്ടും എത്രയോ കൊല്ലങ്ങളായി നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടും ഒരു തീരുമാനമെടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് മടിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഭക്ഷണപ്രശ്നം കൊടുമ്പിരിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു കൂടുതൽ ഭക്ഷണപ്രദനത്തിൽ സന്നദ്ധരായി വരുവാനവർക്ക് ആവശ്യപ്പെടുന്ന സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുക്കാനു എന്തിന് ഗവണ്മെന്റ് അമാന്തിക്കുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

“ഹരിജനങ്ങൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസ കാര്യത്തിലാണ് വളരെയധികം പ്രോത്സാഹനവും ധനവും നൽകുന്നതെന്ന് സാധാരണ പറയാറുണ്ട്. നേരെ മറിച്ച് കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം രണ്ടായിരത്തിൽപരം ഹരിജൻ കുട്ടികൾ സ്കോളർഷിപ്പിനു അപേക്ഷിച്ചിട്ട് ഒന്നുകൂടിയും സ്കോളർഷിപ്പ് കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ

[Sri O. Koran] [18th December 1953]

ഗവണ്മെന്റ് എത്രമാത്രം നിഷ്പക്ഷ കാണിക്കുന്നുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. വളരെ തുച്ഛമായ തുകയാണ് ഹരിജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു നീക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. ബഡ്ജറ്റിന്റെ വലിയ തുകകൾ കാണുമെങ്കിലും അത് ഹരിജൻ വെൽഫെയർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ ഭരണച്ചുമതലകൾക്കായിട്ടാണ് അധികവും ചെലവാകുന്നത്. ഹരിജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനോ മറ്റോ മറ്റേതെങ്കിലും ചെലവാകുന്ന തുക വെറും തുച്ഛമാണ്. ഈ വിഷയങ്ങളെല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ടപോലെ പരിഗണിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

* SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I thank the Hon. the Finance Minister for the very careful Budget he has prepared. On the question of retrenchment, I would suggest some measures. First of all, a committee should be constituted to go into the question of retrenchment, because ours is a very small State, and it cannot afford to meet such a heavy expenditure. For example, I would request Government not to employ superannuated and retired people when there are able hands with them. Further, if these retired people are employed, there may not be much incentive for the people below to work. The Registration Department might be clubbed with Endowments. The post of Superintendent of Printing and the Superintendent of Stationery may be clubbed, just as they have been clubbed in the Andhra State. The entire Prohibition staff must go as the Police Department can very well look after Prohibition. Further there is no need for so many Superintending Engineers when there are no major projects in our State. For example, I should like to say that we are having an Executive Engineer for the Lower Bhavani Project, which costs nearly Rs. 9 crores to Rs. 10 crores. For the Manimuthar Project, which does not cost more than Rs. 4 crores, a Superintending Engineer's circle has been created. All these things should be taken into consideration, and a thorough retrenchment should be effected, in all the departments. Then there is the case of the Divisional Inspector of Schools in the Education Department. There are also other departments where effective retrenchment can be effected.

“ Sir, I should like to say something about the Ordinance declaring a moratorium for the agriculturists. There are different opinions about it. Some people say that rural credit will go if this moratorium is to be enforced by means of an Act. This question should be gone into carefully before we try to implement the moratorium. If, after examination, we think that it should be enforced, it can be enforced. Then the Government should also postpone the instalments towards takkavi loans, hire-purchase, etc. Indebtedness is a chronic problem with the ryots, and the lot of the agriculturists should be improved in all ways possible. Weavers' lot should be improved. I am of opinion that more co-operative societies should be formed. If they are formed, they will mitigate the trouble of the weavers to a very large extent.

“ Sir, I have been saying that all the tanks, especially in all the dry districts, should be completely renovated so as to ensure

18th December 1953] [Sri V. K. Ramaswami Mudaliyar]

the supply of water. The supply channels in my district, especially in zamindari areas, have not been repaired, and many tanks are in a state of disrepair. The supply channel in Uthiramerur in my constituency is in a state of disrepair. I the supply channel work is completed, it is sure to supply water for many nearby villages. This scheme has been pending with the Government for a long time.

"As regards agriculture, Sir, there has been a lot of havoc by insect pest in my district and the departmental people could not come to the rescue of the ryots at the proper moment. There was no stock of insecticides. The Government should see that sufficient quantity of medicines is stocked in all the depots of the Agriculture Department so as to effectively combat this insect, pest in proper time. The Government should also supply these medicines at a cheap rate to the ryots. The Agriculture Department should employ a large number of fieldmen and maistries. I am of opinion that the posts of the Deputy Directors of Agriculture may be abolished.

"Electricity schemes should be extended as far as possible to villages. I had recently been to Hosur, and I found that a number of stud bulls were kept there without any use. These bulls should be supplied free of cost to the ryots, or they should be kept at headquarter stations, so that they can improve the quality of cattle. If agriculture is to be developed, cattle wealth should be developed alongside.

"The Government should see that village communications in all the districts are improved—at least small roads connecting small villages should be improved and made passable.

"There should be a well in every cheri, because the cheri people are suffering for want of drinking water.

"I now come to the question of district boards. The abolition of the district boards is not a move in the right direction, and taluk boards, if revived, will find themselves faced with a financial crisis. They cannot make both ends meet. The Government also know this, and therefore they have suggested the levy of some extra tax. The ryots cannot afford to pay any extra tax, especially when they are now paying at the rate of five annas per rupee, for road cess and for education cess. I am sure that there will be complete anarchy, if taluk boards are to be revived. Rajaji has been telling that there will be anarchy after he hands over charge. Having said that, he is evidently paving the way for it. It appears that it is the wish of the Hon. the Chief Minister to do away with the district boards for the reason that the Chamber of District Boards passed unanimously a resolution that the modified scheme of education should not be implemented. As he very often says, he is very obstinate in carrying out his wishes.

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliyar] [18th December 1953]

"Then, Sir, I come to Community projects and Natural Extension Service. These should be gradually extended to all the villages. At least National Extension Service should be extended, though not the Community projects. Whenever the Government appoint officers for these, they should select men with experience, ability and qualifications. The villagers must understand that those officers are easily accessible, and they should also be convinced that the projects are doing some real and good service. Regarding the modified scheme of education, if this is to be implemented, the teachers should have the inclination to work it out successfully. They are already ill-paid and ill-clothed and put to various wants. They should be well trained and their general qualification should be of a high standard.

"I am sure the Government will examine all the points now suggested by me carefully and do the needful."

3-42
P.M.

*SRI K. S. LAKSHMIPATHY NAICKER:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன்பு வைக்கப்பட்டு விவாதத்தில் இருக்கும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை பரிசீலிக்கும்போது, இதற்கு முன்னால் வைக்கப்பட்ட வரவு செலவு திட்டத்தின்போது சமீபத்தில் ஆந்திரப் பிரிவினை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டபோகிறது, ஆகையால் 'அதிகப்படியான திட்டங்களில் நாம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது' என்று திட்டத்தை சமர்ப்பித்தார்கள். அவ்விதமே கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் தன்னுடைய பட்ஜெட்டில் குறிப்பிட்டார். இப்பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வரவு செலவு திட்டத்தில் ஆந்திர நாடு பிரிவினை நடந்து இன்னும் நாம் சரியான நிலையில் வந்து சேரவில்லை, ஆகையால் அதிகப்படியான விஷயங்களை நீங்கள் எதிர்பார்க்கமுடியாது; அவ்வித திட்டங்கள் ஒன்றும் இல்லை, இந்த ஆறு மாதத்தில் ஒன்றையும் எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இந்த வரவு செலவு திட்டத்தைப் பார்க்கும்போது நமது நாட்டினுடைய நிலைமை மிகவும் அபிவிருத்தி செய்யவோ அல்லது நாட்டின் மக்களுடைய தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா, அதற்கு வேண்டிய திட்டங்கள் எத்தனை இங்கு ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்று பரிசீலிக்கும்போது அதில் ஒன்றுமே இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது.

"முதலில் கிராமங்களிலுள்ள மக்களின் நிலைமையைப் பார்க்க வேண்டும். மக்களுடைய உணவு நிலைமை உயர்ந்து இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். மழை பெய்துவிட்டது, ஆகையால் உணவு நிலையும் முன்னேக் காட்டிலும் நல்ல நிலைமைக்கு வந்துவிட்டது என்று நிதி மந்திரி பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். இன்றையதினம் கிராமத்திலுள்ளவர்களுடைய நிலைமை எப்படி முன்னுக்கு வந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் பிச்சைக்காரர்களுடைய கூடம்தான் அதிகமாக இருக்கிறதேயொழிய அதிகப்படியான மாறுதலை நாம் பார்க்க முடியவில்லை.

"இந்த பட்ஜெட்டில் போன வருஷத்திலுள்ள கணக்கைக் காட்டிலும் அதிகமான அளவு கல்வித்திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்வித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கிராம மக்கள் புது கல்வி திட்டத்தை வெறுக்கிறார்கள். அதைத் தெரிந்தும் கூட கல்வித்திட்டத்திற்கு அதிகமான செலவு செய்வதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் முன்வந்திருக்கிறார்கள். கிராம மக்களுக்கு ஏற்கனவே உள்ள கல்வித்திட்டத்தை மாற்றி அமைத்ததால் அநேக மக்கள் கல்வி வசதி இல்லாமல் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை சர்க்கார் கட்சியிலுள்ள மெம்பர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள்—ஒரு நேர பள்ளிக் கூடம் அதாவது காலையில் வரக்கூடிய பிள்ளைகள் மத்தியானம் வருவது இல்லை, அதனால் பள்ளியில் இருக்கக்கூடிய எண்ணிக்கை குறைந்து வருகிறது

18th December 1953] [Sri K. S. Lakshmipathy Naicker]

என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இதை நாம் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். மேலும் அநேக இடங்களில் சர்க்காரால் நடத்தப் படுகிற பள்ளிக்கூடங்களில் கல்வி கற்றுக் கொடுக்கக்கூடிய முறையானது திருப்திகரமானதாக இல்லை என்ற விஷயத்தை சர்க்காருக்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதிக்கு அடுத்த திண்டுக்கல்லை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே முனிசிபல் ஹை ஸ்கூல் ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கு அடுத்தாற்போல் செயன்ட் மேரிஸ் ஹை ஸ்கூல் ஒன்று இருக்கிறது. அந்த செயன்ட் மேரிஸ் ஹை ஸ்கூலுக்குத்தான் முதலில் மனுச் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். அதில் இடம் இல்லை என்றால்தான் முனிசிபல் ஹை ஸ்கூலுக்கு மனுச் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். ஏனென்றால் முனிசிபல் ஹை ஸ்கூலில் நன்றாகச் சொல்லிக் கொடுக்காததாலும் செயன்ட் மேரிஸ் ஸ்கூலில் நன்றாகச் சொல்லிக் கொடுப்பதாலும் அங்குதான் முதலில் மனுச்செய்து கொள்ளுகிறார்கள். பழனி, திண்டுக்கல் தாலுகாக்களுக்கு மத்தியில் பள்ளிக்கூடம் நடக்கவேண்டும் என்று பல முறைகளில் மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது எடுத்துச் சொல்லியும் இதுவரைக்கும் அதை கவனிப்பதற்கு முன் வரவில்லை.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I would remind the hon. Member that I made an offer that if he made an effort to start a high school in his place, I would help him. But he does not move an inch in the matter.”

* SRI K. S. LAKSHMIPATHY NAICKER :—“ நாங்கள் முயற்சி எடுக்கவில்லை என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். ஒட்டன் சத்திரத்தில் பள்ளிக்கூடம் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு நிலம் கொடுக்க அங்குள்ள மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். கட்டிடம் கட்டி நிதிக்கொடுக்கவும் தயாராக இருக்கிறோம். பள்ளிக் கூடத்தைக் கட்டிக்கொடுங்கள் என்று அவர்கள் கேட்டு, அவர்கள் கோரிக்கை புறக்கணிக்கப்பட்டதை நான் இப்பொழுது கணம் நிதி மந்திரி அவர்களுடைய ரூபகத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக விவசாய இலாக்காவை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நல்ல விதை வித்துக்களைக் கொடுப்பதாக பிரசாரத்தின் மூலம், அதாவது, Grow More Food Campaign மூலம் துண்டு பிரசாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இப்பொழுது நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது. விதை வித்துக்கள் விவசாயிகள் கையில் இல்லை. ஆகையால் உடனடியாக மான்ஸ் டெரோட்டிடத்தில் விதை வித்துக்களை வாங்கி விதைக்கலாம் என்று நினைத்தால் அந்த அறுவடை தீர்ந்தபின்ன்தான் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உதவியைக் கேட்டால் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவி அளிக்கப்படுவதில்லை. இந்த நிலைமையில் விவசாயிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் சரிவர செலவழிக்கப்படவில்லை. டிராக்டர்கள் கொண்டுவரவேண்டும் என்று முயற்சித்தால் அது சரியான காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. அப்படி வந்துசேர்ந்தாலும் சரிவர வேலைசெய்வதும் இல்லை. ஆனால் தாலுகாக்களில் வேலை செய்வதாக கணக்குக் காண்பிக்கிறார்கள். அவைகள் எதிர் பார்க்கிறபடி அதிகப்படியான வேலை செய்து இருப்பதாக நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம்.

“ அடுத்தபடியாக விவசாயத்திற்கு முக்கியமாக இருப்பது கால்நடைகள். அதைப்பற்றி போன பட்ஜெட்டில் கேட்டும் இந்த பட்ஜெட்டில் அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கவில்லை. அதற்கு வேண்டிய தொகையும் ஒதுக்கவில்லை. அதனால் நமது மாகாணத்தில் கால்நடைகளின் நிலைமை கேவலமாக இருக்கக்கூடியது. கால்நடைகளுக்கு இருக்கும் நிலையைப் பார்த்தால் அந்த கால்நடை இலாக்காவை மூடிவிடலாம் என்று சர்க்காருக்கு எண்ணம் இருக்குமோ என்று தோன்றுகிறது. இப்பொழுது விவசாயத்திற்கு எவ்வளவோ பணம் செலவு செய்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் இப்பொழுது கால்நடைகளுக்கு அவ்வளவாக செலவு செய்வதில்லை? ஒவ்வொரு நாள் உணவிலும் பால், தயிர், நெய் இவைகள் முக்கிய பங்கு எடுத்துக்கொள்கிறது. உணவு உற்பத்

[Sri K. S. Lakshmipathy Naicker] [18th December 1953]

திக்கு வேண்டிய நில உரம் முதலியவைகள் அதிலிருந்து கிடைத்தன. கால்நடைகள் இருந்தால்தான் விவசாயப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய முடியும். இந்த நிலையில் கால்நடைகளுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணமானது மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. இப்பொழுது விவசாய இலாகாவில் நிறைய அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அதேயளவு அதிகாரிகள் கால்நடை இலாகாவிலும் இருக்கவேண்டும் என்று நான் குறிப்பிடுகிறேன். இப்பொழுது கால்நடை இலாகாவிலிருந்து ஒரு சிலருக்கு உதவி அளிக்கப் பட்டு வருகிறது. தனிப்பட்ட நபர் ஒருவருக்கு உதவி அளிக்கப் படவேண்டும். உதாரணமாக அமெரிக்கன் மிஷினிச் சேர்த்த ஒருவருக்கு காட்பாடியில் சர்க்கார் உதவி அளித்து கோழிப் பண்ணை ஒன்றைவைத்து நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலும் பனையகோட்டையிலும் இவ்விதம் உதவி அளிக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட முறையில் நடத்தும் கால்நடைப்பண்ணைகளுக்கு சர்க்கார் உதவி அளிக்கவேண்டும்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Is the hon. Member not getting any assistance from the Government? ”

* SRI K. S. LAKSHMIPATHY NAICKER :—“ என்னைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டப் பேசுவதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அப்படி இல்லை. பொதுவாகவேதான் பேசுகிறேன். பொதுவாக கால்நடை பண்ணைகளுக்கு உதவி அளிக்க வேண்டும் என்றுதான் கேட்கிறேன். அவர்களுடைய பண்ணைகளைப் பார்த்தால் அது லாபகரமாகவேதான் நடந்து வருகிறது. லாபம் வரும்படியாகத்தான் அவர்கள் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஹோசூர் பாரத்தை (Farm) எடுத்துக்கொண்டால் சர்க்கார் பண்ணையில் இன்றையதினம் நஷ்டத்தைப் பாருங்கள் என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். லாபகரமாக இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இந்த நிலையில் தனிப்பட்ட ஒரு நபர் கால்நடை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் உதவி அளிக்க முன்வரவேண்டும். இதை நான் முக்கியமாக குறிப்பிடுகிறேன்.

“மேலும் இன்னும் அதிகமாகப் பேசவேண்டும் என்று நினைத்தேன். ஆனால் பேச இடம் கொடுக்கவில்லை. இருந்தபோதிலும் இப்பொழுது இந்த தமிழ் மொழி நமக்கு முக்கியமானது. நம்முடைய தேசம் ஒரு தமிழ்நாடு என்று கூட சொல்லிக்கொள்ள உரிமை இல்லை என்றால் அது மிகவும் வருந்தத் தக்கதாக இருக்கிறது. ஆந்திர நாடு பிரிந்துபோன பிறகு கூட நம் நாட்டிற்கு எஞ்சிய மாகாணம் என்று பெயரிட்டிருப்பது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. இது மிகவும் வருந்தப்படக்கூடிய விஷயம். இரண்டு மூன்று தடவைகள் கனம் முதல் மந்திரி பதில் சொல்லும்போது கள்ளக்குடியை டால்மியாபுரம் என்று மாற்றினது பற்றி குறிப்பிட்டார். அது அந்தக் காலத்தில் மக்கள் கோரிக்கையின்பேரில் மாற்றி இருப்பதாக குறிப்பிட்டார். ஆகவே இவ்விதம் எஞ்சிய மாகாணத்தை மாற்றுவதும் மக்களுடைய கோரிக்கைதான். இதை அவர் நிறைவேற்றுவார் என்று நினைக்கிறேன். இதைச் சொல்வது என்னுடைய கடமை என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்தகைய முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

3-52
P.m.

SRI P. JEEVANANDAM :—“ கனம் உதவி தலைவர் அவர்களே, ஒரு ராஜ்யத்தின் வரவு செலவு திட்டம் மிகச் சிறந்த திட்டமாக இருக்கவேண்டும் என்றால் குறைந்த பட்சம் முக்கியமாக மூன்று அம்சங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஒன்று இந்த நாட்டு மக்களுடைய வாழ்வு சேழப்பாக இருக்கவேண்டும். மற்றொன்று அரசாங்கத்தின் நிதி நிலைமை பொருளாதார வாழ்வின் பிடிப்பில் இருக்கவேண்டும். அந்த அரசாங்கம் ஜனநாயக அரசாங்கமாக இருக்க வேண்டும். இவைகளை எடுத்துக் கூற நான் விரும்புகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்த்துப் போது மனித வாழ்வை பொருளாதார வாழ்வின் பிடிப்பில் இருக்க வேண்டும். மக்களுக்கு பரிபூர்ணமாக உதவ வேண்டும். இங்கு இப்பொழுது நிதி மந்திரி அவர்கள் வரவு செலவு திட்டத்தை சமர்ப்பித்தார்கள். இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் எந்த நோக்கத்தோடு சமர்ப்பித்

18th December 1953] [Sri P. Jeevanandam]

திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். அதைப்பற்றி தெரிந்துகொள்ளாத நிலையில் இந்த சட்ட மன்றத்தில் மக்கள் பிரதிநிதிகள் பலர் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்த்தோம். மக்களுடைய ஆட்சிக்கு மக்களுடைய மொழி சிறிது முக்கியத்துவம் பெற வேண்டும். இதை ஆட்சியாளர்கள் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. இங்கே இருந்து அங்கே ஒரு கேள்வி கேட்டால் அங்கேயிருந்து வேறு மொழியில் பதில் வருகிறது. இங்கிருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் வடிவேலு தமிழில் ஒரு கேள்வி கேட்டால் அங்கேயிருந்து இங்கிலீஷில் பதில் வருகிறது. இங்குள்ள அங்கத்தினருக்கு பதில் தெரியவில்லை. இதை சர்க்கார் தெரிந்து கொள்ள முடியும். இவ்விதம் பதில் வந்தால் அதை மக்களிடத்தில் போய் எவ்விதம் சொல்வது என்பதை கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த பதில் வைத்துக்கொண்டு மக்களிடம் எப்படிப் போகமுடியும். இதைத்தான் கேட்கிறேன். ஆகவே கேள்வி போடுவதானாலும் கேள்விக்கு பதில் சொல்வதானாலும் சரி, மசோதாக்களைக் கொண்டு வருவதானாலும் சரி, தீர்மானங்கள் கொண்டு வருவதானாலும் சரி, சர்க்கார் ஆட்சியில் எதுவாக இருந்தாலும் சரி அவைகள் மக்களுடைய மொழியில் தான் இருக்க வேண்டும்.

“கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்கும்போது ஒரு உண்மையைக் குறிப்பிட்டார். இப்பொழுது தான் ஒரு பெரிய எழுச்சியிலிருந்து வந்து உட்கார்ந்தோம், அது இப்பொழுது அடங்கி இருக்கிறது, அதிலிருந்து இந்த பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டார். இரண்டு மாத காலத்திற்குத் தான் இந்த புதிய பட்ஜெட் வந்திருக்கிறது அதை துரிதமாக முடித்து விட்டுப் போக வேண்டும். அதன் பின் சில அவசரமான காரியங்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்றும் அவருடைய பிரச்சங்கத்தில் குறிப்பிட்டார். இப்பொழுது ஒரு எழுச்சிக்கிடம்பி இருக்கிறது. தமிழர்கள் ஆளும் மொழி தமிழ் மொழியாக வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். மலையாளிகள் தங்களுக்கு மலையாள மொழி வேண்டு என்று சொல்லுகிறார்கள். கன்னடியர் தங்களுக்கு கன்னட மொழி வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இந்த சந்தர்ப்பத்தில் மொழிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். தமிழ் தெரிந்த மந்திரிகளாக இருந்தாலும்கூட இந்தப் பக்கத்திலிருந்து கேட்கும் கேள்விகளுக்கு ஆங்கிலத்தில் பதில் சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் பதில் சொன்னால் மக்களுக்கு எவ்விதம் வேலை செய்ய முடியும் என்று கேட்கிறேன். இதற்கெல்லாம் பதில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்வார்கள், அல்லது நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தான் என்ன சொல்வார்கள்? பணம் இல்லைமுன்று தான் சொல்வார்கள். ஆனால் நமது ராஜ்ய கவர்னர் அவர்களுக்காக செலவழிக்க சர்க்காரிடம் 10 லக்ஷத்திற்கு மேல் பணமிருக்கும். ஜமீன்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க சர்க்காரால் பத்து கோடி ரூபாய்கள் ஒதுக்கமுடியும். தங்கள் நிர்வாகத்திற்கு குந்தகம் ஏற்படாதவாறு பக்க துணையாக இருக்கும் போலீஸ் படையை இன்னமும் வலுவுள்ளதாக வைத்துக்கொள்ள எத்தனையோ கோடி ரூபாய்களை செலவழிக்க பணம் அவர்களுக்கு எங்கிருந்தாவது கிடைக்கும். ஆனால் அதேசமயத்தில் 230 அங்கத்தினர்களுக்கு மேல் இருக்கின்ற இந்தச் சட்ட சபையில் அந்த அங்கத்தினர்கள் சரியானபடி தங்கள் பணியை ஆற்ற இந்தச் சபையின் நடவடிக்கையில் பங்கு கொள்ள அவர்களுடைய தாய்மொழியாகிய தமிழிலோ, அல்லது மலையாளத்திலோ, அல்லது கன்னடத்திலோ, சபை சம்பந்தமான விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் அச்சிட்டுக் கொடுக்கவோ, அல்லது சபை நடவடிக்கைகளை மொழிபெயர்த்துக் கொடுக்கவோ வேண்டுமென்றால் இந்தச் சர்க்காரில் பணம் கிடைப்பது—ஏராளமாக பணச் செலவு இதற்குப் பிடிக்கும், அரசாங்கத்திடம் பணமில்லை ஆகவே இந்தக் கோரிக்கை, மக்களின் கோரிக்கை, ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது என்று பதிலளிப்பார் நிதி அமைச்சர் அல்லது முதல் அமைச்சர். அவரது பதில் இது. இப்பொழுது நடந்து கொண்டிருப்பது மக்கள் ஆட்சி, ஜனநாயக ஆட்சி என்பதையே மறுப்பது போலாகும். மக்கள் ஆட்சியில், ஜனநாயக ஆட்சியில் மக்கள் மன்றத்தில் மக்களால் பேசப்படும் மொழியே இருக்கவேண்டும். ஆகவே முதற்படியாக மொழிவாரியாக மாகாணங்களை அமைப்பதற்கு இந்தச்

3-56
p.m.

[Sri P. Jeevanandam] [18th December 1953]

சர்க்கார் பாடுபடவேண்டும். மொழிவழி ராஜ்யங்கள் ஒன்றே மக்களுக்குச் சரியான முறையில் பணியாற்றமுடியும். ஆகவே அதற்கு முதற்படியாக நமது சட்டசபையில் அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தங்கள் மொழியில் பேசி, மற்ற நடவடிக்கைகளைப் படித்துப் புரிந்துகொள்ள அவர்களது மொழியிலேயே சபை சம்பந்தமான தஸ்தாவேஜிகள் யாவும் அச்சிடப்பட்டு கொடுக்கப் பட வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். அங்கத்தினர்களுக்குப் புரியும் மொழியிலேயே கனம் மந்திரி அவர்களும் பதிலளிப்பது நல்லதாகும்.

“அடுத்தபடியாக நமது சர்க்கார் எந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு நம் நாட்டின் பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். நமது தமிழ் முதாட்டியார், தமிழ்த்தாய் ஔவையார் ‘குடி உயர கோன் உயரும்’ என்கிறார். ஆனால் நமது சர்க்கார் தரப்பிலுள்ளவர்கள் மக்கள் எல்லோரும் சர்க்காருக்கு ஒழுங்காக வரிகொடுக்கவேண்டும். சர்க்கார் நன்றாக இருந்தால் தான் மக்களுக்கு நல்லது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் தமிழ் மூதாட்டி சொன்னது என்ன? ‘குடி உயர்ந்தால்தான் கோன் உயரமுடியும்’ என்பதே அவர்கள் வாக்கு. இந்த நாட்டு மக்கள் நிலைமை உயர்ந்தால்தான் இந்த நாட்டிலுள்ள சர்க்கார் உயர முடியும். ஆனால் இன்றையதினம் இந்த ராஜ்ய மக்களின் நிலைமை எப்படியிருக்கிறது? அவர்கள் உணவுப் பண்டங்கள் கூட வாங்கும் சக்தியை இழந்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இந்த ராஜ்யம் எப்படி நல்ல நிலைமையில் இருக்கமுடியும்? இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களின் நிலைமை என்ன? நாட்டு விவசாயிகள் தாங்க முடியாத வரிகொடுமையால் முதனக நிமிர்த்த முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். வாங்கியிருக்கும் கடன்களின் தொல்லையால் தலையை வெளியேகாட்டமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். குத்தகைக்காரர்களின் அதிகமான குத்தகைக் கட்டுப்பாட்டால் வயல்களுக்குச் சென்று விவசாயம் செய்யும் உற்சாகத்தையே இழந்திருக்கிறார்கள். இதைத் தவிர ஜமீன் பிராந்தியங்களிலுள்ள விவசாயிகளின் கஷ்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லமுடியாது. அவர்கள் ஜமீன் பிராந்தியத்தில் ஜமீன்தார்களுக்கு கட்டி வந்த வரியே தேவலை போலிருக்கிறது. சர்க்கார் அந்த ஜமீன்களுக்கு இப்பொழுது போட்டிருக்கும் வரி; அதாவது அதைவிட இது மிகவும் அதிகமானது; அந்தப் பிரதேசங்களில் நான் சுற்றுப்பிராயணம் செய்ததின் காரணமாக அதை சர்க்காருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதோடு தரிசு நிலங்களுக்கு தண்ட வரி வாங்கும் கொடுமையேறு ஒருபுறம் இருக்கிறது. இவ்விதத் தொல்லைகளிலிருந்துதெல்லாம் நம் மக்களை விடுவது முன் வராமல், கடன் வசூலை ஒரு வருஷத்திற்கு ஒத்திவைக்க முன் வந்து விட்டால் மாதிரம் நாம் விவசாயிகளிடம் உற்சாகத்தை உண்டுபண்ண முடியுமா? உண்மையில் அவர்களுக்கு எந்தவகையிலும் உற்சாகம் ஏற்படப்போவதில்லையென்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே அவர்களது வாங்கும் சக்தியை அதிகப்படுத்த, அவர்களது பொருளாதார நிலைமையை மேம்படையச் செய்ய இந்த ராஜாஜி சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளப் போகிறது? தரிசு நிலங்களுக்குப்போடும் தண்ட வரியை ரத்து செய்ய முன்வருமா? குத்தகைப் பளுவைக்குறைக்க முன் வருமா? அவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் விதைகள், உரங்கள், விவசாயக் கருவிகள் போன்றவைகள் கிடைக்க ஏதாவது புதியதொரு நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளுமா என்றுதான் நான் கேட்கிறேன்? விவசாயிகள் நிலைகுலைந்தால் இந்த நாட்டு விவசாயமே நிலைகுலையும். இந்த நாட்டு பொருளாதாரமே நிலை குலையும். நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் பட்டினிச் சாவுகள் ஏற்படுவதாக பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தலைவிரித தாடுவதாக பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் பசிக்கொடுமை தாளாமல் பிச்சை எடுக்கும் கும்பல் அதிகரித்து விட்டதாக பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இவைகள் எல்லாம் என்ன? விவசாய பெருங்குடி மக்கள் நசித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதைக் காட்டுகின்ற அவர்கள் பரம் அல்லவின் ‘நச்சுக் குழந்தைகள்’, இவைகள். ஆகவே அடிப்படையிலுள்ள இந்நாட்டு

8th December 1953] [Sri P. Jeevanandam]

மக்களின் பொருளாதார நிலைமை உயரவேண்டுமென்ற கண்ணோட்டத்தை கொண்டு இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்படவேயில்லை. ஆகவே உண்மைக் கோளாறு அடிப்படையில்தான் இருக்கிறது. அதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

“இந்தச் சர்க்கார் முதன் முறையாக பட்ஜெட் சமர்ப்பித்தபோது என்ன சொல்லிற்று. ‘நாங்கள் பதவிக்கு வந்து இன்னும் அதிக நாளை வில்லை. ஆகவே பதவிக்கு வந்த அவசரத்தில் இந்த பட்ஜெட்டை தயாரிக்கும்படி நேரிட்டுவிட்டதால் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பெரிய திட்டங்களை அங்கத்தினர்கள் எதிர்பார்ப்பது சரியல்ல’, என்று சொல்லிற்று. சென்ற தடவை வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்தபோது என்ன சொல்லிற்று. ‘நாங்கள் நிர்வாக விஷயங்களில் கவனம் செலுத்த முடியாத வகையில் ஆந்திர மாகாணப் பிரிவினை விஷயம் முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த ஆந்திர பிரிவினை நெருக்கடியில் தயாரிக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டம் இது’, என்று சொல்லிற்று. சரி. அடுத்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலாவது இந்தச் சர்க்கார் புதிய முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பிக்கக் கூடுமென்று நாம் எண்ணியிருக்கக் கூடும். ஆனால் ‘இப்பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவுசெலவுத் திட்டம் ஒரு குறைந்த காலத்திற்குத்தான். ஆகவே இதில் பெரிய மாறுதல்களை கனம் அங்கத்தினர்கள் எதுவும் எதிர்பார்ப்பது கில்லை’ என்று தனது பிரசங்கத்திலேயே சுட்டிக் காட்டிவிட்டார் கனம் நிதியமைச்சர். இதுதான் போகட்டும். இனி வரப்போகும் வரவு செலவுத் திட்டத்திலாவது ஏதாவது நவீன மாறுதல்கள் இருக்குமா என்று அங்கத்தினர்கள் கேட்டால் நான் நிச்சயமாக ஒன்றும் இருக்காது என்றே சொல்லுவேன். நிச்சயமாக இந்தச் சர்க்கார் எவ்வளவு வரவுசெலவுத் திட்டங்களை தயார் செய்தாலும் அவைகள் எதிலுமே மாறுதலே இருக்காது. ஏனென்றால் இவர்கள் அடிப்படையாக கொண்டிருக்கக் கூடிய கண்ணோட்டமே தவறு. ‘குடி உயர ஆட்சி உயரும்’, என்ற கண்ணோட்டமே இவர்களிடம் கிடையாது. ஆகவேதான் அது எந்த வரவு செலவுத் திட்டமாக இருந்தாலும் சரி—சேவை பிழியும்படி ஒன்றையாதலால், அதிலிருந்து வரக் கூடியவைகளில்—எப்படி மாறுதலை எதிர்பார்க்கமுடியும்?

“இந்த விஷயம் தீர்க்கதரிசனம் அதிகமுள்ள கனம் ராஜாஜி அவர்களுக்குத் தெரியாதா? கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தான் தெரியாதா? தெரியும். தெரிந்தும் அவர்கள் அதை மறைக்கிறார்கள். நான்கு மாதங்களுக்கு முன் ஒரு கோடி ரூபாய் உபரியாக இருக்குமென்று சொன்னது போக, இன்று 23 லக்ஷம் ரூபாய்கள் தான் உபரி என்கிறது. சொற்பகாலத்திற்குள்ளேயே ஏன் இப்படி சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்களில் ஏற்றத்தாம்படி ஏற்பட்டிருக்கின்றன? இதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்திருக்கமாட்டார்களா? பார்த்தால் இப்படி நமது நாட்டுப் பொருளாதாரத்தை இழுத்து கீழே இறக்கி விடுவது எது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாதா? தெரிந்தும் அதை பட்டவர்த்தனமாக ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள் என்றுதான் நான் சொல்வேன். இன்றைக்கு நம் நாட்டின் பொருளாதாரப் பிடிபடி எல்லாம் அன்னிய நாட்டு, ஆங்கில நாட்டு பெரிய பெரிய கம்பெனிகள் கையில் தான் இருக்கின்றது. பிரிட்டிஷ் முதலாளிகள் கையில் அகப்பட்டுக்கொண்டு படாதபாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. சென்னை திருவொற்றியூரிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நெல்லிக்குப்பம் பாரி கம்பெனியை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இம்மாதிரியாக இந்த மாகாணத்திலுள்ள பல பிரிட்டிஷ் கம்பெனிகள் நம் நாட்டுப் பொருளாதாரத்தை அடக்கிப் பால் உறிஞ்சிக் கொண்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும்கூட அந்தக் கம்பெனிகளில் தொழிலாளிகள் சம்பந்தமாக தகராறு எழும்பினால், அது அட்ஜூடிகேஷனுக்குச் செல்லாதவாறு, சட்டத்திலுள்ள 10-வது பிரிவை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு, கனம் மந்திரிமார்களும், இந்தச் சர்க்காரும் நிலை தடுமாறிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களை அடக்குவதற்கு இந்தச் சர்க்காருக்குத் துணைவின்றித்தான் இருக்கிறது. ஆகவே நாட்டில் பயங்கரமான பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. பெரிய

[Sri P. Jeevanandam] [18th December 1953]

அளவில் உருவாக்கக்கொண்டு வரும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்குவதற்காக மத்திய சர்க்காரே பெரிய அளவில் நிதி ஒதுக்கியிருக்கிற விஷயம் நம் சர்க்கார் அறியாமல் இருக்க முடியாது. அப்படியிருக்கையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பற்றியாவது, மக்களின் வாங்கும் சக்தியை அதிகப்படுத்த எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளைப் பற்றியாவது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பிரசங்கத்தில் ஒரு வார்த்தை கூட குறிப்பிடப்படவில்லை யென்பது முக்கியமானதொரு விஷயம் செம்பம்பர் மாதத்தில் அகில இந்திய தொழிற் சங்கக் காங்கிரஸ் ஊழியர்கள், நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாதவர்களின் எண்ணிக்கையை தயாரித்திருக்கிறார்கள். அதைப்பார்த்தால் நம் மனம் எல்லாம் திடுக்கிடும். அதாவது சிறு தொழில்களில், என்ஜினீயர், மின்சாரம், ஆலை, மராமத்து போன்றவைகளில் மாதத்தில் இரண்டாயிரம் பேர்களுக்கு மேல் வேலையில்லாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. டிராம் நிறுத்தத்தினால் வேலை இழந்த 1,500 தொழிலாளர்களை அவர்கள் கணக்கில் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். இன்னும் இதைப் போலவே வேலையிழந்து தவிக்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள். அவர்கள் புள்ளி விவரங்களில் இடம் பெற்றிருக்கமாட்டார்கள் இப்படி பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் வேலையிழந்து திண்டாடிக் கொண்டிருக்கும்போது இதைப் பற்றி கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு வார்த்தை யாவது சொல்லியிருக்கவேண்டாமா? சொல்லவில்லை என்றால் இந்தச் சர்க்கார், இந்த நாட்டு குடிமக்களின் நிலைமை உயர்வேண்டுமென்ற கண்ணோட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை தயாரிக்கவில்லையென்பது தான் புலனாகிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட துர்ப்பாக்கியமானதொரு ஆட்சி இந்த நாட்டில் இருந்து கொண்டிருப்பதற்கு நாம் எவ்வளவு பாவம் செய்திருப்போமோ என்றுதான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. கடைசியாகச் சொல்லுகிறேன். சர்க்கார் தங்கள் அடிப்படையான கொள்கையையே—தங்கள் அடிப்படையான கண்ணோட்டத்தையே மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். ஏனென்றால் செல்லரித்துப் போன, ஒட்டை விழுந்த கொள்கைகள் தான் தற்போது அவர்கள் கடைப்பிடிப்பது. இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எந்த வகையிலும் அவைகள் உபயோகப்படமாட்டா, ஆகவே புதிய கண்ணோட்டத்தோடு, புதிய முறையில் இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு வரப்போகிற வரவு செலவுத் திட்டத்தையாவது தயார் செய்து இந்தக் சபையில் சமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சர்க்காரை கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

4-7
p.m.

* SRI A. K. MASILAMANI CHETTIYAR :—“ இன்றைய தினம் இந்த சிறிய பட்ஜெட்டை நான் கவரன்மெண்ட் கட்சியில் சம்பந்தப்பட்டவன் என்ற காரணத்தால் ஆதரிக்கிறேன் என்று முன்னால் தெரியப்படுத்தவேண்டியது என் கடமை. அவ்விதம் என்னுடைய கடமையைச் செய்யும்போது அதை ஆதரித்துவிட்டு எனக்கு இருக்கும் சில குறைகளைச் சொல்லவேண்டியதும் என் கடமை என்று உணர்ந்துபேச முன் வந்திருக்கிறேன். இப்பொழுது நாம் மெம்பராக வந்த பிறகு முதல் முழு பட்ஜெட், இரண்டாவதாக முக்கால் பட்ஜெட், மூன்றாவதாக கால் பட்ஜெட் என்று கொண்டு வந்த சமர்ப்பித்தார்கள். இந்த மூன்று சந்தர்ப்பங்களிலும் எனது வட ஆற்காடு சம்பந்தமாக ஒரு விஷயமும் பட்ஜெட்டில் இல்லை. ஆனால், எங்கள் ஜில்லாவிற்கு செல்வாக்கில்லாத ஒரு மந்திரி இருக்கிறார். உபசாநாயகர் அவர்களும் எங்கள் ஜில்லாவாசிடான். எங்கள் ஜில்லா வைப்பற்றி நான் ஏற்கெனவே பேசி இருக்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவிற்கு பாலாறு ஜலம் வேண்டுமென்றும் இன்னும் மற்ற காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்றும் பேசி இருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவிற்கு எந்தவிதமான நீர்ப்பாசன வசதியும் கிடையாது. சிறிய விஷயங்களையாவது அவர்கள் சேர்த்திருக்கிறார்களா என்றால் அந்த வழக்கமே கிடையாது. என் எங்களுக்கும் ஒரு மந்திரி இருக்கிறார். அவருக்கு அந்த இடத்தில் செல்வாக்கு இருக்கமுடியாது என்று நான் நிச்சயமாக நினைக்கிறேன். காரணம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய தொகுதிக்கும் வேண்டியவர்களுக்கும் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றி விட்டேன் என்று மூன்று நாளைக்கு முன் அவர் பேசியதாக பேப்பரில் பார்த்தேன். நான்

18th December 1953] [Sri A. K. Masilamani Chettiyar]

இதுவரையில் மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை எல்லாம் நிறைவேற்றி விட்டேன் என்று அவர் சொன்னதைப் போல எங்கள் ஜில்லாவுக்கான மந்திரியால் சொல்ல முடியுமா? அரசாங்கத்தில் இவருக்கு தானே செல்வாக்கு இருந்தால் அவ்வாறு செய்ய முடியுமா? எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து கூடுமான வரையில் பத்தொன்பது மெம்பர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவ்வளவு மெம்பர்கள் கொண்ட ஒரு ஜில்லா அது. அதிலும் ஒரு மந்திரி, ஒரு உப சபாநாயகர் உள்ள ஜில்லா. அந்த ஜில்லா ஒரு நாதியற்ற ஜில்லாவாக இருக்கிறது. (சிரிப்பு.) அப்படிப்பட்ட ஒரு ஜில்லா இருப்பதாவே ஆட்சியாளருக்கு மனதில் இல்லை என்பதாகத்தான் கருதுகிறேன். அது எனக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. அது மாதிரம் அல்ல. என்னுடைய ஜில்லாவில் பவர் பம்ப் கொசட்டி சென்ட்ரல் ஸ்டோர்ஸ் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதில் பதினாறு லட்சம் ரூபாய்கையாண்டுவிட்டார்கள். அதைப்பற்றி நான் Complaint எழுதி அதை கனம் ராஜாஜியிடத்தில் கொடுக்கச் சொன்னால் அதற்கு இண்டர்வியூ இல்லை யென்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதற்கு மறுமுறை interview கேட்பதற்கு interview கொடுக்கமுடியாது என்று எழுதிவிட்டார்கள். 18,000 ஒட்டர்களிடம் மூன்று மாதங்கள் பாடுபட்டு இவ்வளவு பணத்தை செலவுசெய்து போட்டுகள் வாங்கி, வந்தக்காரியத்தைப்பற்றி இந்த இடத்தில் சொல்வதற்கு எங்களுக்கு உரிமை இல்லையா என்று கேட்கின் நன்? லாயக்கற்றவர்கள் என்று நினைத்தால் என்னுடைய ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருக்கக்கூடிய எம்.எல்.ஏக்களின் நிலை என்ன? இதைப்பற்றி நான் யாரிடம்சொல்வது என்பது தெரியவில்லை. (சிரிப்பு.) இதைப்பற்றி யாரும் சிரித்து சந்தோஷப்படுவதற்கு இல்லை. சந்தோஷப்படுவதற்கு எந்தவிதமான காரணமும் கிடையாது. நான் வந்திருப்பது என்னுடைய கடமையைச் செய்வதற்குத்தான். எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து பத்தொன்பது பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். தாலுகா வாரியாக குறிப்பிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவருடைய கடமையையும் ஆட்சியாளர்கள் கேட்டு நடந்துகொள்ளவேண்டியதுதான். மெம்பர்கள் என்ற நிலையில் இந்த கேஸை நாங்கள் கொண்டுவந்து கொடுத்தோம். முதலில் நாங்கள் கொடுப்பதற்கு போனபோது அங்கே மிஸ்டர் சபாநாயகம் இருந்தார்கள். அவரிடம் கொடுத்து interview கேட்டேன். இந்தக் கேஸில் எழுதப்பட்ட லெட்டர்களை எல்லாம் காட்டி பேசவேண்டும் என்று சொன்னேன். அதற்கு இண்டர்வியூ கிடையாது என்று சொன்னார்கள். மறுபடியும் எழுதிய கடிதத்திற்கும் interview கொடுக்கமுடியாது, ஆந்திரப் பிரிவினையால் அவசர ஜோலியாக இருக்கிறது அதைப்பற்றி கேட்க முடியவில்லை என்று எழுதிவிட்டார்கள். இந்த நிலையில் ஜில்லா அதிகாரிகளிடத்திலேயோ சொல்வதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை இருக்கிறதா அல்லது அந்தஸ்து இருக்கிறதா என்றால் இல்லையென்று ராஜாஜி சொல்லிவிட்டார்கள். 'நான் உயிருடன் இருக்கும் வரையில் யாரும் அதிகாரிகளிடத்தில் அணுக இடம்தர முடியாது' என்று சொல்லிவிட்டார். இது எப்படிப்பட்ட காரியம். என்னுடைய சொந்தக்காரியமாக இருந்தால் சரி. அதற்கு என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யட்டும். நாங்கள் வந்த காரியம் எப்படிப்பட்ட காரியம். அதைக் கேட்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்களா? அதிகாரிகளை நெருங்கக்கூடாது என்றால் எங்களுடைய நிலை என்ன? நாங்கள் எப்படி நடந்துகொள்வது என்று எல்லாம் நாங்கள் கவலைப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த வகையில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தான் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றிவிட்டதாக சொன்னார். அவருக்கு சக்தி இருப்பதற்கு என்ன காரணம். அவரும் வோட்டுரிமை பெற்று மந்திரியாக வந்தவர் தானே. அது மாதிரம்"

*THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"அவருக்குத் தெரியும்படியாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் உணவு கட்டுப்பாட்டை நீக்கி விடுகின்றேன் என்றும், நெசவாளர்களுக்கு வேண்டியது செய்கிறேன் என்றும் தான் வாக்குறுதி கொடுத்து வந்தேன் அவைகளைத்தான் இப்பொழுது நிறைவேற்றியிருக்கிறேன். கோயமுத்தூரிலுள்ள என்னுடைய சொந்தக்காரர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் வேண்டியதை நிறைவேற்றி விட்டதாக நான் சொல்லிக் கொள்ளவில்லை. அதுவும் பத்திரிகையில்

[Sri C. Subramaniam] [18th December 1953]

வரவில்லை. மற்ற எந்த விஷயங்கள் என்னுடைய ஜில்லாவிற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதோ அதே விஷயங்கள் தான் அவருடைய ஜில்லாவிற்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.”

*SRI A. K. MASILAMANI CHETTIYAR :—“ அவர்கள் சொல்வதில் உண்மை இருக்கலாம். நான் பேப்பரில் வாசித்த வரைக்கும் இவ்வளவு காரியங்களை செய்து இருப்பதாகச் சொன்னால் அதை ஏற்க முடியவில்லை. நாங்கள் சொல்லவேண்டியதும் அவசியமாக இருக்கிறது. இவர்கள் சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எங்களுக்கும் உணர்ச்சி இருக்கிறது, உத்வேகம் இருக்கிறது, ஜனங்களுக்கு சேவை செய்யக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம், செய்துகொண்டும் இருக்கிறோம். இந்த நிலையில் எங்களையே வார்த்தையைக் கேட்பதற்கு எந்த விதமான சந்தர்ப்பமும் இல்லை. நாங்கள் எதையும் செய்வதற்குத் தயாராகத்தான் இருக்க வேண்டும். அந்த முடிவிற்கு இப்பொழுது வந்துவிட்டோம். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எங்களையே ஜில்லாவில் பாலாற்றில் ஜலம் வருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு முனையவேண்டும் என்பதை ரூபகப்படுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்களை மறந்துவிடக் கூடாது. எங்கள் ஜில்லா அனாதை ஜில்லா இல்லை. எங்கள் ஜில்லா சக்தி வாய்ந்த ஜில்லா. 19 பேர்கள் வந்திருக்கக்கூடிய ஜில்லா அது. தகுந்த அந்தஸ்திலுள்ள மக்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய ஜில்லா அது. அப்படிப்பட்ட ஜில்லாவாசியாக எங்களை அலட்சியம் செய்தால் அதை ஸ்டீயம் செய்யாமல் நடந்துகொள்ள முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“ இந்த வகையில் இரண்டாவதாக மதுவிலக்கைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு நிமிஷம் கொடுத்தால் சொல்லிவிடுகிறேன். அதைப்பற்றி சர்க்கார் கட்சியிலேயே பலர் சொல்லுகிறார்கள். இந்த திட்டத்தை சரியாக அமுல் நடத்த வேண்டும் என்றால், உடனடியாக சரியான காரியம் பண்ணவேண்டும் என்றால் இந்த போலீஸ் அதிகாரத்தை யார் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்கள் இரும்புக் கையால் இதை அடக்கப், பார்க்கவேண்டும், அதை விடுத்து சும்தாம இருக்கிறவர்களுடைய கையில் இதைக்கொடுத்து செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. திறமையாக இருந்தாலும் அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆகவே நான் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால் போலீஸ் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் அதை வைத்துக்கொண்டு சரியான முறையில் இதை அடக்க வேண்டியதற்கு பிரயத்தனம் எடுக்கும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

4-30
p.m.

*SRI A. RAMASUNDARAKARUNALAYA PANDIAN :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே ! 1953-54-ம் வருட இரண்டாவது ஆறுமாதப் பட்ஜெட் வழக்கம்போல் இச்சபையின் அங்கீகாரத்திற்காக சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இயற்கையில் இரண்டு மாதங்கள் செலவாகிவிட்டது. நாலு மாதங்கள் பாக்கியிருக்கின்றன. இது வழக்கம்போல் சட்டசபையில் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விஷயந்தான். இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தில் எங்கள் தாலாகாவைப் பொருத்தவரையில் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“ 1921-ம் வருஷம், 1942-ம் வருஷம், 1952-ம் வருஷம் ஜனசங்கியை கணக்கெடுத்துப்பார்த்தால் புத்து அல்லது பதினைந்து சதவீதம் ஜனத்தொகை அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறதென்பது தெரியவரும். நமது ராஜ்யத்தில் தற்காலம் உற்பத்தியாகும் உணவுப் பொருள்களைக்கொண்டு இப்பொழுதுள்ள ஜனத்தொகைக்கு சாப்பாடு போட முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகையால் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் திட்டம் தயாரித்திருக்கிறது. ஆனால் அவற்றை அமுல் நடத்துவதற்கு நிரந்தரமான சிறிய பெரிய நீர்ப்பாசனத்திட்டங்கள் பல இடங்களில் இல்லை. சாஸ்வதமான சிறிய பெரிய நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களை தயாரித்து அவைகளை

18th Decembar 1953] [Sri A. Ramasundarakarunala Pandian]

உடனடியாக நிறைவேற்றினால் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கும். பொது ஜனங்கள் சந்தோஷமாகவும், சௌகரியமாகவும் வாழ்க்கையை நடத்து வார்கள்.

“ சங்கரன்கோயில் தாலுகாவில் கடந்த 50-60 வருஷகாலமாக கீரியார் அணைக்கட்டு திட்டம் சர்க்கார் பரிசீலனையில் இருந்துவருகிறது. சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்திலும் இதைப்பற்றி பேசப்பட்டும் இருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட்டில் அந்த திட்டத்தைப்பற்றி ஏதாவது பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் அதுவும் கிடையாது. கீரியார் திட்டம் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்திலும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலும் சேர்க்கப்படவில்லை. இந்தத் திட்டத்தை கவனியாமல் ஏன் விட்டுவிட்டார்கள் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. அமராவதி திட்டத்துக்கு அஸ்திவாரக்கல் நடப்பிவிட்டது. வைகை திட்டத்துக்கு அஸ்திவாரக்கல் நடப்புகிறார்கள். அதைப்போல் கீரியார் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும், அஸ்திவாரக்கல் நாட்டவேண்டுவதற்கு உடனடியாக தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ ஒரு விவசாயி ஒரு ஏக்கர் நஞ்சை நிலத்தில் சுமார் 2,000 ரூபாய் செலவுசெய்து ஒரு கிணறு வெட்டுகிறான். அந்த கிணறும் நிலமும் சேர்ந்த மொத்த கிரயத்தொகைக்கு 3 சதவீதம் வட்டிகூட கட்டக்கூடிய வருமானம் மேற்படி நிலத்திலிருந்து வருவதில்லை. எந்த நோக்கத்தோடு அந்த விவசாயி கிணறு வெட்டுகிறான் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். தனக்கும், தன் குடும்பத்தார்களுக்கும் தேவையான உணவுப் பொருள்களை தயார் செய்துகொள்வதற்கும், தன்னுடைய சுயதேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்கும் என்பது விளங்கும். அதேபோல் விவசாயத்தில் ஆயிரம் ஏக்கர் அல்லது பத்தாயிரம் ஏக்கர் அல்லது இருபதினாயிரம் ஏக்கர் அல்லது முப்பதினாயிரம் ஏக்கர் வில்தீரணமுள்ள நிலங்களாக இருந்தாலும் அவைகளுக்கு வேண்டிய சாக்ஸ்தமான சிறிய பெரிய நீர்ப் பாசனத்திட்டங்களை தயாரித்து உடனடியாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார், பொது ஜனங்கள் சௌகரியமாக வாழவேண்டுமென்று கருதினால் அதிக உணவு உற்பத்திக்காக, நீர்ப் பாசன விஷயமாக பணம் செலவு செய்வதில் ஆலோசனை செய்யக்கூடாது. வட்டிக்கணக்கும் பார்க்கக்கூடாது. இந்த நீர்ப்பாசன திட்டத்தினால் குறைந்த அளவு ஒரு ஆயிரம் ஏக்கர் நிலமாவது பிரயோஜனப்படுமா என்றுதான் சர்க்கார் கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும். நீர்ப்பாசன திட்டம் மற்ற திட்டங்களைவிடச் சிறந்தது. ஆகையால் இதற்கு முதன்மை ஸ்தானம் கொடுக்க வேண்டும். சர்க்கார் மேலே சொன்ன முறைகளை மட்டும் பாரபட்சமில்லாமல் கவனித்தால் போதும். எல்லாம் நன்மையாகவே முடியும். இந்தத் திட்டத்தினால் சங்கரன்கோவில் தாலுகா முழுவதும் நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படும். முதல் திட்டத்திற்கு ஒரு கோடி எண்பத்தொன்பது லட்சமும், இரண்டாவது திட்டத்திற்கு எண்பத்தொன்பது லட்சமும் செலவாகலாம் என உத்தேசிக்கப்படுகிறது. முதல் திட்டத்தை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று சென்னை சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இத்திட்டத்திற்குச் செலவாகும் முக்கால் பங்கு செலவை சர்க்கார் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். கால் பங்குச் செலவை இத்திட்டத்தினால் பிரயோசனம் அடையும் தேதி முதல் விவசாய மக்களிப்பிருந்து கடனாக வசூல்செய்துகொள்ளலாம். நீண்டநாள் தவணை கொடுக்கப்படவேண்டும். அடுத்த பட்ஜெட்டிலாவது இத்திட்டம் கட்டாயமாக சேர்க்கப்படவேண்டுமென தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இத்திட்டம் அடுத்த பட்ஜெட்டிலும் இல்லாவிட்டால் அங்குள்ள விவசாய ஜனங்கள் வரி கொடா இயக்கம் தொடங்குவார்கள். அதனால் அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படலாம். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வைப்பதன் மூலம் சர்க்கார் அந்தமாதிரி ஒரு அபாயகரமான நிலைம் ஏற்படாமல் தடுக்கமுடியும். அந்த அபாயத்தைச் சமாளிப்பதற்காக சர்க்கார் வீண் செலவு செய்வதைக்காட்டிலும் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் ஜனங்கள் சர்க்கார் மீது விசுவாசத்தடன் இருப்பார்கள். அதிகவரியும் கொடுப்பதற்கு ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஜனங்களுக்கும்

[Sri A. Ramasundarakarunialaya Pandian] [18th December 1953]

செளகரியம் ஏற்படும். சர்க்காருக்கும் நன்மை ஏற்படும். ஆகையால் எப்படியாவது அடுத்த பட்ஜெட்டிலாவது இந்தக் கிரியார் திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்களையும், சம்பந்தப் பட்ட கனம் மராமத்து மந்திரி அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“இந்த நாட்டிற்கு சுதந்திரம் கிடைத்த பின்பு கூட ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உணவு, உடை, உருக்க உடையும், குடியிருக்க வசதியும் கிடைக்கவில்லையே என்று வருத்தப்படுகிறான். இவைகள் இல்லாமல் யாவரும் அமைதியாக வசிக்க முடியாது யென்பது எல்லோரும் அறிந்ததுதான்! எல்லோரும் செளசரியமாக இருந்தால்தான் இந்த நாட்டை சுதந்திரநாடாக மக்கள் கருதுவதற்கு முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“பத்து வருஷங்களுக்கு ஒருமுறை மழை பெய்கிறது. மழை பெய்யக் கூடிய காலத்தில் ஏரிகள், குளங்கள் நிரம்பி இருந்தால்தான் அவ்வருஷத்தின் கடைசி வரையிலும் விவசாயத்திற்குப் பயன்படும். ஆகவே குளங்கள் மராமத்து செய்யப்பட்டால் அதிகமான தண்ணீரை சேமித்து வைத்துக் கொள்ள ஏதுவாகியிருக்கும். பல இடங்களில் குளங்கள் மராமத்து செய்யப் படாமல் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். உதாரணமாக திருமலைநாயக்கன் புதக் குடி கிராமத்தில் பெரிய சடையனேரிகுளம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. இக்குளம் மராமத்து செய்யப்பட்டு பல வருஷங்களுக்கு மேலாகிறது. கரைகள் பலவீனமாக இருக்கின்றன. குளம் மேடாகிவிட்டது. குளத்திற்கு தண்ணீர் கொண்பதற்கும் கால்வாயும் மேடாகிவிட்டது. இக்குளம் நிறைய தண்ணீர் இரண்டு தடவைபெருகினால்தான் அக்குளத்திலுள்ள நஞ்சை நிலங்கள் பூராவும் பயிர் சாகுபடியாகும். இக்குளத்தில் நிலம் உள்ள விவசாயிகள் சர்க்காருக்கு அதிக தீர்வைகள் செலுத்துகின்றனர். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடைப்பதில்லை.

“கரிவல்லம்வந்தநல்லூர் கிராம மஜரா சின்னிகுளம் என்ற ஊரில் வீரபாக்கிரமன் குளம் இருக்கின்றது. இதுவும் அநேக வருடங்களாக மராமத்துச் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. இக்குளத்திற்கு தண்ணீர் சப்ளை செய்யும் ஆற்றில் ஒரு பழையகாலத்து அணைக்கட்டு ஒன்று இருக்கிறது. அந்த அணைக்கட்டு அடிக்கடி பழுது அடைந்துவிடுகிறது. அணைக்கட்டை நன்றாக பழுதுபார்த்து குளத்தை மராமத்து செய்தால் அதிக உணவு உற்பத்தியாகும். உணவுப்பஞ்சம் நீங்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தாற்போல் வயலிலையடிப்பட்டி குளத்தின் கரைகள் வெள்ளத்தினால் பல வருஷங்களுக்குமுன்பு சேதம் அடைந்துவிட்டது. இதனால் சுமார் 600 ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்கள் தரிசாகிவிட்டது. இக்குளத்திற்கு நல்ல சப்ளை கால்வாயும் இருக்கிறது. இக்குளத்தை மராமத்துச் செய்து கொடுத்தால் சர்க்காருக்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கும் என்பதையும், உணவு உற்பத்தி அதிகமாகும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தத் திட்டமும் நீண்டதான் சர்க்காரின் ஆலோசனையில் இருந்து கொண்டு வருகிறதாகத் தெரிகிறது. சிவகிரியில் ஷெண்பகவல்லி அணைத் திட்டம் என்பது சர்க்கார் ஆலோசனையில் இருந்துவருவதை ரூபகப்படுத்துகிறேன். அதையும் நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது மிகவும் முக்கியமானது. சங்கரன் கோவில் தாலுக்காவில் உள்ள குளங்கள் நல்ல நிலமையில் இல்லாமலிருப்பதற்குக் காரணம் அங்குள்ள நிலங்கள் பாதி அயன் கிராமம். பாதி ஜமிந்தாரி பிரதேசம் ஜமிந்தாரி பிரதேசத்திலுள்ள குளங்கள் மராமத்து செய்யப்பட்டுவிட்டதாக கணக்கு எழுதிக்கொண்டு மராமத்துச் செய்யாமல் விட்டுவிடப்பட்டது. ஜமின் பிரதேசங்கள் சர்க்கார் நிர்வாகத்திற்கு மாறுதல் ஏற்பட்டுக்கூட இன்னும் சர்க்கார் கவனிக்காமல் இருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயம். ஆகையால் குளங்கள் எல்லாம் சரிவர மராமத்து செய்யப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“தற்காலத்தில் சிறுசிறு கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு ஏற்படும் பொழுது சிவகிரி, வாசுதேவ நல்லூர், புளியங்குடி, சங்கரன்கோவில் போன்ற மேஜர் பஞ்சாயத்து ஏரியாக்களுக்கும், விஸ்வனாதபேரி, கரிவல்லம் வந்தநல்லூர், குருவிக்குளம் போன்ற மைனர் பஞ்சாயத்து ஏரியாக்களுக்கும்,

18th December 1953] [Sri A. Ramasundarakarunala Pandian]

இன்னும் விவசாய அபிவிருத்தியைக்கருதும் இராயகிரி, ராமனாதுபுரம், மீன்துள்ளி, சங்குபட்டி, சேர்தமரம், பாம்புக்கோவில் சந்தை போன்ற கிராமங்களுக்கும் மின்சார சக்தியை விஸ்தரிப்பதற்குப் பணியாற்றுவது வருந்தத்தக்க விஷயம். இந்த ஏரியாக்களுக்கு உடனடியாக மின்சார சக்தி விஸ்தரிப்புக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மின்சாரசக்தி விஸ்தரிப்பினால் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கும். தெருக்களுக்கும், வீடுகளுக்கும் ஜோதி ஏற்படும். பொது ஜனங்களுக்கு இதனால் அநேக நன்மைகள் கிடைக்கும்.

“ எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் கேபினட்டில் பிரதிநிதித்துவம் இருக்கிறது, ஆனால் இந்தத்தடவை மட்டும் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கு கேபினட்டில் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமல் இருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லா பிரதிநிதி சபையில் இல்லாமல் இருப்பதினால்தான் அந்த ஜில்லா கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறதென்று எண்ணக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அந்த மாதிரி ஒரு ஜில்லாவுக்கும் மற்றொரு ஜில்லாவுக்கும் வித்தியாசம் இல்லாத முறையில் எல்லா ஜில்லாக்களையும் ஒரே மாதிரி ஒரே நோக்கத்தோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ தற்கால கல்விமுறை சிறந்ததே. எட்டாவது வகுப்பு வரை படித்தவர்கள் ஹையர் கிரேட் உபாத்தியாயராக வருவதை நீக்கிவிட்டு எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரை படித்தவர்களை ஹையர் கிரேட் உபாத்தியாயராக ஆக்கவேண்டும். ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம் மிகவும் குறைவாகியிருக்கிறது. மற்ற எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் பதவி உயர்வு என்றும், சம்பள உயர்வு என்றும் இருக்கிறது. ஆனால் ஆசிரியர்களுக்கு பதவி உயர்வு கிடையாது, ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்களின் சம்பளம் உயர்த்தப்பட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்தக்கல்வி பிரயோசனப்படாது, அதேபோல் எல்.டி. ஆசிரியர்களுக்கும் சம்பளம் உயர்த்தப்படவேண்டும். எல்லா ஆரம்பப்பள்ளிகளையும் சர்க்கார் நேரிடையாகக் கவனிக்க வேண்டும். மேனேஜ்மெண்டு பள்ளிக் கூடங்கள் இருக்கக்கூடாது. ஏனெனில் அவைகள் சரிவர நடப்பதில்லை. பல மேனேஜர்கள் பலவிதமான அபிப்பிராய பேதத்தோடு இருக்கிறார்கள். அதனால் கல்விமுன்னேற்றத்திற்கு தடங்கல் ஏற்படக்கூடும்.

“ இந்திய அரசியல் அமைப்பு சட்டப்படி பெண்களுக்கு வழங்கும் சம உரிமை அந்தஸ்து யாதெனில்—கல்வி, உணவு, குடும்ப வாழ்க்கை. சட்டத்தின் உட்கருத்தை அவர்கள் ஆராய்ச்சிசெய்யவேண்டும். வைத்திய இலாகாவிலும், கல்வி இலாகாவிலும் பெண்களை பெரும்பாலும் உத்தியோகத்திற்கு வைத்துக்கொள்ளலாம். உதாரணமாக லேடி டாக்டர்களாகவும், நர்சுகளாகவும், மிட்வொம்ப்களாகவும், ஆசிரியைகளாகவும் சர்க்கார் நியமிக்கலாம். இம்மாதிரி வேலைகளுக்கு அவர்கள் தகுதிவாய்ந்தவர்கள். சர்க்கார் காரியாலயங்களில் ஆண்களுக்குப்பதிலாக பெண்கள் குமாஸ்தாவேலை பார்ப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். இம்மாதிரி பெண்கள் சர்க்கார் காரியாலயங்களில் வேலைப்பார்ப்பதினால் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்கள் பி.ஏ. படித்தும்சூட வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். இம்மாதிரி ஆண்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இல்லாமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுகிறேன். இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் பெண்கள் காரியாலயங்களில் வேலைப்பார்க்கிறார்கள் என்றால் அங்கே வேலைகளுக்கு ஆண்கள் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே பெண்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.

“ நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்து வருகிறது. அதனால் மக்கள் சோம்பேரிகளாக மாறிக் கொண்டு வருகிறார்கள். சோம்பலுக்கு இடம் கொடுக்காமல் அவர்களுக்கு வேலை தந்து அவர்களை வேலைசெய்பவர்களாக ஆக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் உற்பத்தி அதிகரிக்கும். அமைதிக்கும் பங்கம் ஏற்படாது. ஆகவே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்போக்க சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று ரூபாய் படுத்துகிறேன். எல்லாத் தொழிலாளர்களும் ஒரே தொழிலாளர்கள் தான். ஆகையால் பஞ்சப்பிரதேசத்தில் கஞ்சித்தொட்டிகள் நெசவாளர்களுக்கு மட்டுமல்லாது விவசாயி தொழிலாளர்களுக்கும் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும்.

[Sri A. Ramasundarakarunala Pandian] [18th December 1953]

“சர்க்கார் வைத்திய இலாகாவில் கவனம் செலுத்தவேண்டும்; பெரிய ஆஸ்பத்திரிகள் சென்னை நகரத்தைப்போன்ற இடங்களில் இருக்கின்றன. கிராம ஜனங்களுக்கு இவைகள் பிரயோஜனப்படுவதில்லை. ஆகையால் கிராம மக்களுக்குவேண்டிய வைத்திய சுகாதார வசதிகளுக்கான ஏற்பாடு களைச்செய்யவேண்டுமென விண்ணப்பித்துக்கொள்கிறேன்.

“பிச்சைக்காரர்களுக்கு விடுதிகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். சர்வே ஆகாத ஜமீன் பிரதேசங்கள் சர்வே செய்யப்படவேண்டும். நில அடமான பாங்கிகள் மூலமாக சர்வேயாகாத ஜமீன்தாரி பிரதேச விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டும். கூட்டுறவு முறையில் விவசாயப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்தவேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு விதை, உர உப்பு, விவசாய உபகரணங்கள் சப்ளை செய்ய வேண்டும். எல்லா கூட்டுறவு ஸ்டோர்ஸ்களும், நெசவாளர் உற்பத்தி விற்பனை சங்கங்களுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டும். சர்க்கார் கூட்டுறவுக்கு பேராதரவு கொடுக்கவேண்டும். இல்லையெல் கூட்டுறவு இயக்கம் அழிந்துவிடும். இன்மேல் சமுதாயம் கூட்டுறவு முறையில்தான் முன்னேற்றமுடியும்.

“சுதந்திரநாட்டில் மக்கள் கஷ்டங்கள் இல்லாமல் சுகமாக வாழ்வதற்கு நல்ல திட்டங்கள் தயாரித்து உடனடியாக நிறைவேற்றிவைக்க வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கடைசியாக தெரிவிக்கும் விண்ணப்பம் யாதெனில், விவசாய அபிவிருத்திக்கு ஆதரவாக இருக்கக்கூடிய கால்நடைகளுக்கு நல்ல ஆஸ்பத்திரிகள் கிடையாது. விவசாயிகளின் செல்வமான கால்நடைகளுக்கு ஆங்காங்கு வேண்டிய இடங்களில் ஆஸ்பத்திரிகள் திறக்கப்படவேண்டும்.

“பல வருஷகாலமாக பருவ மழை தவறிவிட்டபடியால் பயிர்கள் தீய்ந்து பஞ்சம் ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆகையால் சங்கரன்கோயில் தாலுகாவை பஞ்சப் பிரதேசம் என பிரகடனம் செய்யவேண்டுமென்றும் உடனடியாக பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் தொடங்கவேண்டுமென்றும், இல்லையெல் மக்கள் கொடுத்துன்பத்திற்குள்ளாவார்கள் என்பதை சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“இச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனது நன்றி உரித்தாகுக.”

* Sri K. M. SEETHI SAHIB :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, we did not expect any surprises about this Budget and so, there is nothing surprising about the remark of the Hon. the Finance Minister in his speech that this Budget presents no surprises. In fact, the Budget of the first six months of the year was before us and we had an occasion to discuss it. With reference to the Budget for the latter part of the year, we could not expect any surprises, and naturally we do not have any surprises or anything out of the ordinary with reference to this Budget.

“Sir, this occasion gives us an opportunity of giving expression to our reactions to the conditions prevailing in the country and also, to some extent, the political situation in the country. As a matter of fact, the stability of the Government established in the country is the primary need for ensuring prosperity and contentment among the people of the State. When that is an essential factor, every one of us must be interested in seeing that a stable Government exists in this State. Unfortunately, one comes across forces and influences that work in a contrary direction where efforts are utilized or wasted in creating

18th December 1953] [Sri K. M. Seethi Sahib]

uncertainty about the Government that exists in the State. Every day, if not every hour, one is entertained with reports of speculation regarding the future of the Ministry, the changes that are going to come into the Ministry and all sorts of things with reference to it. I do not know whether such developments would be conducive to the prosperity of the State. We, outside the Congress circles, who are not interested in the distribution of spoils, if there are spoils, might be considered to be taking a dispassionate view of these things when we appeal to all sections of the House and all sections of the country to bear in mind that they will be doing a positive disservice to the State, if they create an atmosphere of uncertainty regarding the future of the Government that exists in the State. In saying this I hold no brief for anybody. I hope that people who know me would not accuse me of holding any brief for anybody. I feel that we should make an effort to see that we extend our co-operation to the present Ministry if we do not find any vital defects on its part in the management of the affairs of the State. I do feel that the present Ministry under the leadership of the Hon. Sri Rajagopalachari has really raised the tone of the administration in the State and the very talk of a change of the Ministry is creating a feeling of insecurity in the minds of the people who are in charge of Governmental machinery and also the masses. I have seen how the masses react to the Ministry that is in power under the leadership of the Hon. Sri C. Rajagopalachari. Whatever the politicians might say, the masses are entirely with this Ministry, as far as I could see. In fact, when the Hon. Sri Rajagopalachari visited Malabar, though I did not have the good fortune to be present then, I heard from all quarters that the reception which he had in Malabar from the masses could be had only by a person like Sri Jawaharlal Nehru, the Prime Minister of India, and nobody else in the State. What does it indicate? That really shows that the Ministry under his leadership has created contentment and confidence in the minds of the masses. There might be suffering and complaints here and there. But where does an ideal state of things prevail? Even in a country like Russia where they say that everything is ideal, is there an ideal condition of things prevailing? There is really poverty and there is begging and suffering among sections of the people in that country. While that is so, to say that there should be an ideal condition of things under the Government that is existing here, and to draw a sombre picture of the present state of affairs in the State and lay the blame for everything at the door of the Ministry, is a proposition to which I cannot subscribe. I do not stand to gain by saying this, but I owe it to the people of this State and to this House that I should give expression to my discontent about the attitude taken by several of my colleagues and also by some sections of the people in this State towards the established Government here, and I should say that we are not doing a service to the State and to the people in taking such an attitude. After all, what has Rajaji's administration or Rajaji's Cabinet done to the State? Definitely, the food

[Sri K. M. Seethi Sahib] [18th December 1953]

situation has improved though economic depression makes it very difficult for the people to purchase the foodstuffs available. Foodstuffs are available no doubt and the food situation has much improved. Decontrol has really contributed to this happy consumption and the consequent contentment and happiness of the people to a great extent and that it is a fact which has been universally appreciated. But when we derive benefits and enjoy benefits, we do not take much time to forget the benefits and begin to accuse the Government, try to pull it down and get in or bring the people who might subscribe to our own point of view. Sir, accusations were made here yesterday and I was very sorry to hear some of my colleagues making very, very serious allegations against the Hon. the Chief Minister. I am interested in seeing that the Chief Minister of the State is left free from accusations like the one that he is interfering with the administration of justice. It was a shocking proposition for me. If there is one person in the country who does not interfere with the administration and working of the judiciary, to my knowledge, belief and firm conviction, it is the Hon. Sri Rajagopalachari, the head of the State. I say that such accusations when made should be substantiated and the Members who make such accusations owe it to this House to substantiate them. It is hardly fair to this House, to the State and to the people of the country, to make such sweeping remarks without substantiating them when they involve such serious charges. If the Hon. the Chief Minister is really guilty of the charge, every one of us would be joining in a chorus in condemning such an attitude. So, I respectfully submit that this Ministry is not a Ministry at the door of which such charges can be laid. I also submit we cannot forget the services of our great men. I may have my own differences with the Congress Party; I may have my own differences with the Hon. Sri Rajagopalachari, but we cannot forget the personality of the gentleman who has taken so much trouble and who has made so much sacrifice in taking up the leadership for the benefit of the State. We cannot really forget his sacrifices and services. We are too small to take the light-hearted view which we are now taking about the Hon. Sri Rajagopalachari, who offered to render us service by becoming the Chief Minister of the State. The Chief Ministership of the State is not exalting his personality or his dignity considering the height of glory and dignity which he had already attained. An ordinary man with average common-sense can very well appreciate this fact. He can easily see that Rajaji would not be thinking that he is becoming exalted by taking up the Chief Ministership of our State. In fact, did we not beg of him that he should come and take up the responsibility of administration when the stability of the Government was in jeopardy? Now, when stability has been established and when comparative peace and contentment have been brought about in the State, is it gratitude on our part to ask him to quit his office in favour of another Government? I do not attribute any motives to anybody. For some of those who are having a view different from mine, I have very great respect. I am not attributing motives

18th December 1953] [Sri K. M. Seethi Sahib]

to anybody in this matter. But I would insist that we should take a charitable and grateful view of men who rendered unforgettable services at critical stages in the affairs of the country. That is all I have to say about the general political situation in the country.

“We cannot expect any original ideas from the Hon. the Finance Minister regarding the solution of the unemployment problem in the country, poverty and very many evils which beset society. They are chronic problems relating to diseases of society which should be cured by gradual treatment by the State Governments and the Central Government. The Central Government, we are gratified to note, have adumbrated certain useful schemes like the Five-year plan, the Community projects, the National Extension Service Scheme, and such other schemes which will go a long way, if properly implemented, to better the condition of the common man. The Budget presents certain features which give an assurance that the State Government are co-operating with the Central Government in working these schemes successfully and realising the objects for which these schemes have been adumbrated. It would be only fit and proper on our part, as citizens of the State, to help and co-operate with the Government in making these schemes a success without making sweeping criticisms of these schemes as Utopian or ideal schemes which may not serve the purpose for which they have been framed.

“In regard to the selection of centres for starting Community projects and National Extension Service schemes, several hon. Members have pointed out that the constituencies from which they come have not been properly treated and that they have not got their due and just share. I come from a constituency in Malabar, which is a particularly backward constituency, comprising Ernad taluk. Ernad and the adjoining Walluvanad taluk particularly and the whole Malabar district generally have been neglected in the matter of the starting of these Community projects and National Extension Service and other beneficial schemes. No doubt, certain taluks have been given their share in regard to Community projects and National Extension Service schemes, but Ernad and Walluvanad taluks have been completely neglected. I have pointed out this fact even on previous occasions and I reiterate it now and request the Hon. Minister in charge of Community projects and National Extension Service schemes that Ernad and Walluvanad taluks must be given their due share in the matter of the starting of these projects and that the district of Malabar generally should be accorded better treatment in this respect.

“One other matter to which I want to make a reference is about the islands, the Laccadives and the Minicoy Islands, about which the hon. Member Sri Appu was speaking yesterday. Ever since I became a Member of this House in 1946, I have been making a reference to this matter in my speeches every year. The Government appointed a Special Officer to investigate into the conditions of these islands. These unfortunate islands are having

[Sri K. M. Seethi Sahib] [18th December 1953]

certain primitive conditions of life and antiquated laws even in the twentieth century. The laws that are prevailing in the mainland are not applicable to the islanders. The Special Officer's recommendations should be implemented without any further delay and all the requests made by the Islanders' Association, Jamat-I-Jazeera, in the memorandum submitted to the Hon. the Chief Minister when he visited Malabar, might be complied with as early as possible. A regular means of communication by a steamer service between the islands and the mainland should be established without any further delay.

4-40
p.m.

" Sir, medical relief that is given to my constituency at present is very, very meagre and unsatisfactory. There are several centres which require rural dispensaries and hospitals, but the local boards are not able to provide sufficient funds for those purposes. My request to the Government is that they should help all those centres for establishing hospitals and dispensaries so that the people of those places may be relieved of their suffering and distress.

" About the food situation in Malabar, enough has been said by my hon. Friends. The zonal system has been the cause for great hardship to my district. A bag of paddy is being sold at Rs. 31 in Coimbatore, whereas it sells at Rs. 62 in Malabar. The disparity is very eloquent and significant and is one which should certainly induce the Government to find an effective solution to bring down the prices which are soaring at present in my district. If only the zonal system is abolished, this difficulty could be got over to some extent.

" In the matter of electrification, Malabar has been very sadly neglected. When a question was asked this morning by my Friend Mr. Moidu whether electricity would be extended to Badagara, the Hon. Minister in charge of the portfolio said that in the near future there was no hope of extending electricity to Badagara. I do hope the Government will take a more sympathetic view in the matter of extending electricity to our district. Thank you, Sir."

* SRI P. T. RAJAN :—" Mr. Deputy Speaker, with your permission, I am going to confine myself to one or two matters relating to my district, leaving questions of general importance to be dealt with by my colleagues seated to my right. I was happy to learn that the Vaigai River Scheme in Madurai district is going to be taken up in the immediate future and that priority—almost top priority—has been given to it. While I welcome that and feel that that scheme is an important one, I would like to bring to the notice of the Government that there is another scheme which is even more important than that. I refer to the drinking water-supply scheme for the people of the Cumbum valley. In that valley, there are four panchayats, viz., Gudalur, Cumbum, Uttamapalayam and Chinnamanur and the water-supply scheme for these panchayats has been pending for over 30 years. Somehow or other this has not been considered by the Government seriously. While supply of water for irrigation is important,

18th December 1953]

[Sri P. T. Rajan]

supply of drinking water to the people is even more important. In this area people take water from pools and tanks polluted by both beast and man. I am surprised that cholera has not swept people away in that area. Probably, those people, who have been long accustomed to drink such bad water have become immune to it. After all, there is a limit. I had referred to this question on two previous occasions and appealed to the Minister then in charge of this scheme to look into the matter. Some members of the Cabinet changed and my Hon. Friend the Raja of Ramnad is now in charge of this portfolio. I heard from him that he is likely to visit Madurai soon to consider or rather to inspect the site and see how soon this scheme—I refer to the Vaigai Scheme—can be given effect to. When he goes there—I hope it will be soon—I request him to make it convenient to visit any one of those four panchayats. Let him make enquiries. If he does it, I am sure he will easily see how women have to walk for three or four miles to fetch water from pools and tanks, which as I said already, are polluted by man and beast. The poor womenfolk are suffering a lot at the present time. After all, it is up to the Government to look into the matter. Since the Government spend money for the well-being of the people, since it is the Government run by the representatives of the people, they should pay great attention to this important matter. I will not take much of the time of the House. I once more request the Hon. Minister for Public Works to consider this scheme sympathetically. After all, I am only making an appeal on behalf of the womenfolk who are forced to bring water from distant places. It is very difficult for them to get water for bathing as well as drinking purposes from a long distance. This scheme has been pending for a very long time. If only the Cabinet can make up its mind and if only this Government, whose good work has just now been testified by one hon. Member of the House as functioning in the interests of the people, can make up its mind, this scheme can very easily be taken up for immediate execution. I shall be thankful to the Raja Sahib and his colleagues if they would kindly consider this question sympathetically.”

*SRI V. K. PALANISAMI GOUNDER:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்துபோன பிற்பாடு முதன்முறையாகச் சமர்ப்பிக்கப்படும் பட்ஜெட் ஆகும் இது. ஆந்திரா பிரிந்து போன பிற்பாடு முதன் முறையாக இப்பொழுதுதான் இந்தச் சட்டசபையும் கூடியிருக்கிறது. ஆந்திரா பிரிந்த பிறகு நமது சட்டசபைக் கூட்டம் கூட கொஞ்சம் சப்பென்றுதான் இருக்கிறதென்று சொல்லவேண்டும். ஆந்திர நண்பர்கள் இருந்தபோது கொஞ்சம் காரசாரமான விவாதம் நடக்கும். ஸ்ரீ வாலிலாலா எப்பொழுதும் சபையிலுள்ளோர்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டும் வகையிலேயே பேசுவார். அவரும் ஆந்திராவுக்குப் போய்விட்டார். பாக்கியுள்ள மலையாள மெம்பர்களும், கன்னட மெம்பர்களும் ஐக்கிய கேரளத்தை அமைத்துக்கொண்டு போய்விட்டால், தமிழ்நாட்டுச் சட்டசபை ரொம்பவும் சப்பென்று இருக்கமென்று சொல்லவேண்டியதிருவே. ஆனால் ஸ்ரீ கோசல்ராம் போன்ற இரண்டொரு அங்கத்தினர்களும் கூட இங்கே இருக்கத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஸ்ரீ கோசல்ராமே சொன்னார், ‘நான் அடுத்த சட்டசபைக் கூட்டத்தில் இருப்பேனே இருக்கமாட்டேனே’,

4-47
p.m.

[Sri V. K. Palanisami Gounder] [18th December 1953]

என்பதாக. அப்படி அவர் போன்றவர்களும் இல்லாது போகுமேயானால் நமது சட்டசபையில் விறுவிறுப்பைக் கொடுக்கக்கூடிய விஷயங்கள் ஒன்றுமே யில்லாமல் போகுமேயென்று தான் நான் வருந்துகிறேன். ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்து போனதினால் நம்முடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கொஞ்சம் உபரி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதேசமயத்தில் உணவு தானியத்தில் நாம் ரொம்பவும் பற்றாக்குறையுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். நாட்டிலே போதுமான உணவு தானியம் இல்லாவிட்டால், நாம் என்னதான் நிதி நிலைமையில் மேம்பட்டவர்களாக இருந்தாலும்கூட, செழிப்புள்ளவர் சளாக இருக்கமுடியாது. நாட்டு மக்களுக்கு உணவு தான் முக்கியப் பிரதானம். ஆகவே நமது சர்க்கார் உணவு தானியத்தை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதிலே அதிக அக்கரை காட்டவேண்டும். இங்கு சட்டசபையில் அனேக அங்கத்தினர்கள் பெரிய பெரிய பாசன திட்டங்களைப் பற்றியும், சிறிய சிறிய பாசன திட்டங்களைப் பற்றியும் பேசினார்கள்.

“அதிகமாக உணவை உற்பத்தி செய்வதற்கு உதவக்கூடிய பெரியதொரு நீர்த் திட்டத்தைப்பற்றி நான் சர்க்காருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தத் திட்டம் பூர்த்தியானால் தமிழ்நாட்டில், அல்லது எஞ்சியுள்ள சென்னை மாகாணத்திலேயே உணவு தானியப் பஞ்சமோ, பற்றாக்குறையோ இருக்காது என்று சொல்லிவிடலாம். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் ஆனை மலைப் பிரதேசத்தில் மூன்று பெரிய ஆறுகள் செல்லுகின்றன. அவற்றின் தண்ணீர் மலைகளின் வழிபாகவே சென்று அரபிக்கடலில் விழுந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஆறுகளின் தண்ணீர் இன்றையதினம் திருவாங்கூர் பிரதேசத்திலுள்ள செறப் நிலங்களுக்கு உபயோகப்படுகிறதே தவிர பாக்கித் தண்ணீர் எல்லாம் அரபிக்கடலில் விழுந்து வீணாகிக் கொண்டு தான் இருக்கிறது. இந்த ஆற்று நீர்த்திட்டத்தை மேற்கொண்டால் மதுரை ஜில்லா, கோயம்புத்தூர் ஜில்லா முழுவதும் நன்றாகப் பயிர் செய்ய முடியும். உணவு தானியப் பஞ்சமே இந்த ராஜ்யத்தில் இல்லாதவாறு செய்துவிட முடியுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு சின்ன நீர்ப்பாசன திட்டங்களைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது, எங்கள் பிரதேசத்திற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கக்கூடிய ஆனியார் திட்டம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அது எந்த நிலைமையில் இன்றையதினம் இருந்துகொண்டிருக்கிறதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்தத் திட்டத்தையும் உடனடியாக பூர்த்தி செய்து கொடுத்தால் எனது தொகுதி மக்களுக்கு ரொம்பவும் பிரயோசனமுள்ளதாக இருக்குமென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“தவிர ஜில்லா போர்டுகளை எடுத்துவிட்டு அதற்குப் பதிலாக தாலுகா போர்டுகளை அமைக்கும் யோசனை சர்க்காரின் பரிசீலனையில் இருந்து வருவதாக அறிகிறேன். ஜில்லா போர்டுகளை எடுத்துவிட்டு, தாலுகா போர்டுகளை அமைப்பதற்கு கொஞ்சம் காலதாமதமாகுமாதலால், உடனடியாக ஜில்லா போர்டு தேர்தலை நடத்திவிட விரும்புவதாகவும் தெரிகிறது. ஜில்லா போர்டு தேர்தலை நடத்தும்பட்சத்தில், அதற்குப் பிறகு மூன்று வருஷ காலம் வரையிலும் அந்த ஜில்லா போர்டுகளை நிர்வாகத்தை நடத்தி வரும்படி செய்வதே தேவையென்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் ஒரு யோசனை சொல்லப்படுகிறது. அதாவது ஜில்லா போர்டுகளுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களே, தாலுகா போர்டுகள் அமைக்கப்பட்டவுடன் அதன் அங்கத்தினர்களாக வந்துவிடலாமென்பதாதான் அந்த யோசனை. இன்றையதினம் ஜில்லா போர்டுகளுக்கு ஒரு பிரச்சனாவிலிருந்து ஒரு அங்கத்தினர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்றால், தாலுகா போர்டாயிருந்தால் ஒரு பிரக்காவுக்கு மூன்று நான்கு அங்கத்தினர்கள் வரும்படி இருக்கும். ஆகவே பெரும்பாலோர் குறைந்த விலத்திணமுள்ள பிரதேசத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதையே விரும்புவார்கள். ஆகவே ஜில்லா போர்டு தேர்தலை நடத்தினால், அவர்கள் காலம் வரையில் ஜில்லா போர்டுகளை இருக்கும்படி விட்டுவிடுவது நல்லது. இல்லாவிட்டால் தாலுகா போர்டுகளுக்கான தேர்தல் நடத்துவதே சிசித மெனக் கருதுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக பலர் சர்க்கார் உணவு மண்டலக் கொள்கையைப் (Zonal system) பற்றி பேசினார்கள். மலையாள அங்கத்தினர்களும், கன்னட அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள். அதைப்பற்றி நானும் ஒரு விஷயம்

18th December 1953] [Sri V. K. Palanisami Gounder]

சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. என் தொகுதி மலையாள ஜில்லா பக்கத் திலும், கொச்சி இராஜ்யத்திற்குப் பக்கத்திலும் இருக்கிற ஒரு பிரதேசம். அங்கே ஒரு மண்டலத்திலிருந்து இன்னொரு மண்டலத்திற்கு உணவு தானியங்களைக் கடத்திக்கொண்டு போகாமல் இருப்பதற்காக ஆயுதம் தாங்கிய போலீஸ் படையினர்கள் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும்கூட இதையே தொழிலாக உடையவர்கள் பலர் அங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாலக் காட்டில் முதலில் மகசூல் அறுவடை ஆரம்பித்தவிட்டால் அந்த தான்யத்தை கள்ளத்தனமாக பொள்ளாச்சி தாலுகாவிற்குக் கொண்டு வந்து விற்கிறார்கள். அதைப்போலவே கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் மகசூல் அறுவடை ஆரம்பமாகிவிட்டால் உடனே அதைப் பாலக்காட்டுக்குக்கொண்டு போகும் வழக்கத்திலேயே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். என்னதான் தீவிர நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட இப்படி கள்ளத் தனமாக தானியம் வெளியேற்றும் வழக்கத்தை நிறுத்த முடியவில்லை. 'பொது ஜனங்கள் எல்லோரும் சர்க்கார் இதை நிறுத்தமுடியவில்லை என்று குறைபடுகிறார்கள். ஆகவே மக்களது வெறுப்பை அதிகப்படுத்தாத வகையில் இந்த உணவு மண்டலத் தடை எதுவும் இல்லாமல் பூராக் கட்டுப் பாட்டையும் எடுத்துவிடவேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் நேற்று உணவு மந்திரி அவர்கள், 'இங்கேயே தடுக்காவிட்டால் மலையாளம் ஜில்லாவிலிருந்து திருவிதாங்கூர் ராஜ்யத்திற்கு அதிக தானியம் போய் விடும்', என்று சொன்னார்கள். இங்கு இருக்கும் தடையை திருவிதாங்கூர்-கொச்சி எல்லையில் போட்டால் நல்லது. இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மற்றொரு விஷயம். சென்ற வருஷம் பிரக்கா அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் முன்பு இருந்ததைவிட இன்னும் அதிகமாக ஒரு பிரக்காவை அபிவிருத்தி செய்யப்போவதாகச் சொன்னார்கள். எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து இந்தச் சட்டசபைக்கு வந்திருக்கிற அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்துகொண்டு ஒரு பிரக்காவைத் தேர்ந்தெடுத்த 'இதை அபிவிருத்தி செய்யுங்கள்' என்பதாக சர்க்காருக்கு அனுப்பிவிட்டோம். எங்கள் ஜில்லா கலெக்டர் நாங்கள் தேர்ந்தெடுத்த பிரக்காவை விட்டுவிட்டு மற்றொரு பிரக்காவை அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்பதாக சர்க்காருக்குச் சிபார்சு செய்திருக்கிறார். கலெக்டரில் ஜில்லா அங்கத்தினர்கள் சொன்ன பிரக்காவும் வேண்டாம், கலெக்டர் சிபார்சு செய்திருக்கும் பிரக்காவும் வேண்டாமென்று அரசாங்கம் முடிவு செய்துவிட்டது. இதுமாதிரியாகுமென்று தெரிந்திருந்தால் நாங்கள் 'கலெக்டர் சிபார்சு செய்த பிரக்காவையே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்' என்றுகூடச் சொல்லியிருப்போம். சர்க்கார் எந்த பிரக்காவையும் சென்ற வருஷம் எங்கள் ஜில்லாவில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“கலெக்டர் ஒரு சிபார்சு செய்தார்கள். அங்கத்தினர்கள் ஒரு பிரக்காவை சிபார்சு செய்தார்கள். ஆகவே ஒரு பிரக்காவையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாம் என்று சர்க்கார் அதைக் கைவிடவில்லை. சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டம் அந்த ஜில்லாவிற்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டதால்தான் அந்த ஜில்லாவில் பிரக்கா அபிவிருத்தித் திட்டத்தை கைவிட்டோம்.”

*** SRI V. K. PALANISAMI GOUNDER:**—“எங்களது தப்பு அபிப்பிராயத்தை போக்கினதற்காக கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு என்னுடைய வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அதோடு மற்றொரு விஷயம். சபையில் எனக்கு முன்பு பேசிய ஒரு அங்கத்தினர் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த நிதி மந்திரி அவர்கள் தங்கள் ஜில்லாவிற்கு வேண்டிய காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் சாதித்துக் கொண்டேவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களை நாங்கள் எங்கள் ஜில்லா சம்பந்தமாக நெருங்கும்போதெல்லாம் அவர் தன் சொந்த ஜில்லாவிற்கு நியாயமாகச் செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்தால்கூட, 'அவர் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவாசி. ஆகவே அதை அவர் ஜில்லாவிற்குச் செய்துகொண்டுவிட்டார்', என்று யாராவது சொல்லப்போகிறார்களே என்று

[Sri V. K. Palaniswami Gounder] [18th December 1953]

ரொம்பவும் பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவர் பேரில் அந்தக் குற்றச்சாட்டை சுமத்தியது சரியல்ல. பிர்க்கா அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் நாங்கள் தேர்ந்தெடுத்த பிர்க்காவையோ, அல்லது கலைகடர் சிபார்சு செய்த பிர்க்காவையோ அவர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லையென்பதாக நாங்கள் அவர்பால் கோபம் கொண்டுள்ளோம். ஆனால் இன்று தான் உண்மை தெரிகிறது. சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டம் அந்த ஜில்லாவிற்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டதால்தான் இதை எடுத்துக்கொள்ளவில்லையென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே இதிலிருந்து இந்தச் சர்க்கார் பாரபட்ச மற்ற முறையில் தான் நடந்துகொண்டு வருகிறதென்பது எல்லோருக்கும் தெரியவரும்.

“கடைசியாக, இந்த ராஜ்ய நிர்வாகச் செலவுகள் மிகவும் அதிகமாக இருப்பதாக அங்கத்தினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வாஸ்தவம். ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்துபோன பிற்பாடு வேறு ஏராளமான சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு அரசாங்கத்தில் வேலையில்லாவிட்டாலும்கூட நாட்டில் வேலையில்லாததினாட்டத்தை அதிகரிக்கவிடக்கூடாது என்ற கருத்தில் வேலையில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. ஆனால் சர்க்கார் மக்களுக்கு மேலும் மேலும் வரி போடாத வகையில், அவர்களது வரிச்சுமையை குறைக்கக்கூடிய வகையில் நிர்வாகத்தை சிக்கனமாக, திறம்பட நடத்துவதற்கான எல்லா நடவடிக்கையையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்; மக்களின் அபிமானத்தைப் பெறவேண்டுமென்று மாத்திரம் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

5 p.m. * SRI M. DHARMALINGAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I am extremely sorry to say that there will not be much use in voicing the grievances of the public here, though this is the best opportunity for me to do so, for the simple reason that I am satisfied that the Government, as they are at present working, will not be able to take any representation into consideration even if it is repeatedly made hundreds and thousands of times. This Government is not a democratic Government. Then it should be found out what kind of Government it is. I would like to point out that this is an undemocratic Government coated with democratic principles to eat away public money, deceive the public and while away the time. It is said that the present Congress Government is for the people and of the people. But the persons who run the Government have forgotten the purposes for which they came. They carry on without hearing what the Members are representing in this House. What is it they are doing? What are the steps they have taken to ascertain at least whether what we say here is a fact or not? They have done nothing. The polish or the coating that they gave at the time of election has perhaps disappeared now and we see the real colour of the Government. They have forgotten the promises and assurances they gave. I do not say that the Congress organization which has now taken up the responsibility of administering the country is useless. It is the only best and foremost organization that came forward to solve the difficult problems that were facing us when we were slaves under a foreign Government. It has very good ideas and plans and policies to improve the condition of the people. But when these plans and policies are actually

18th December 1953] [Sri M. Dharmalingam]

carried into execution, the job is found to be practically impossible because of the selfishness, jealousy and non-co-operation existing among Congressmen themselves. This kind of non-co-operation would certainly demoralize the whole State. It is on account of this that we see the Hon. the Chief Minister—though it is highly deplorable and also unbearable for me to say—sometimes slip into a dark room of conspiracy to do certain things against his conscience and also against the will of the public though he is a capable administrator. Under these special circumstances what I would like to submit to the House is, let us try to co-operate with one another and find out ways and means of improving the status of the people of our State. Sir, when I say this, I am aware of what the people may think. They will say: ‘Dharmalingam is offering his co-operation because he is afraid of facing the electorate again’. I must point out that the impression has been created in the minds of the people that if the present Ministry fails, the Chief Minister can under the Constitution ask His Excellency the Governor to dissolve this House and order fresh elections. I have heard—I do not know whether I am correct—that the Chief Minister has threatened some people that he will order fresh elections if they oppose him. If the information is correct, I would request him not to adopt such a policy because every Member has a right to represent the grievances of the people to the Chief Ministry even though he may not like them. I cannot understand why the Government do not care to look into any representation we make here and rectify and redress the grievances mentioned therein. When such a thing is happening why should we come here? The people are already saying that we come here not to represent their grievances but to claim travelling allowance. If the Hon. the Chief Minister and his Government are really interested in the welfare of the people let them enquire into all their grievances and do what is possible to improve their living condition.

“In this connexion I would like to bring to the notice of the Government that the inferior servants of the Revenue Department invited the Hon. the Minister for Land Revenue to one of their meetings a long time ago and made certain representations. On that occasion, I personally requested him to increase their salary and to assign them some land to enable them to construct small houses so that they may be useful to them at the time of their retirement. Though it is now eighteen months since this meeting took place, no action has been taken till now. Then, what is the use of inviting Ministers and making representations? What is the use of Ministers touring the State spending public money?

“There is another representation I would like to make here. Regarding visit to sub-jails, the Hon. Minister for Law said on a former occasion that if Members wanted to visit or inspect sub-jails situated in their respective constituencies, they could write

[Sri M. Dharmalingam] [18th December 1953]

to him and that he would certainly look into the matter and authorize them to visit the jails.

5-10 P.m. "This reply has been given by the Hon. Minister for Law six months back. As soon as I returned to my constituency, I sent a letter to the Hon. Minister requesting him to authorize me to visit the sub-jail at Tiruvallur. I made this request because I wanted to visit the sub-jail and see the conditions for myself and do my best to better the conditions of the prisoners there. It was not for anything else that I wanted to visit the sub-jail. The Hon. Minister has not replied to my request. If such a simple thing were to be delayed like this, I do not know what is happening in the other Departments of Government.

"With these words, I thank the Hon. Deputy Speaker for having given me an opportunity to speak on the Budget."

* SRI R. S. ARUMUGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தைக் குறித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல நினைக்கின்றேன்.

“கடந்தகூட்டத்திலே ஆந்திர நண்பர்கள் இங்கு இருந்தார்கள். ஆனால், இப்பொழுது அவர்கள் இல்லை. அவர்கள் இல்லாத முதல் கூட்டம் இது. மேலும் சில மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. எனக்கு முன்பு ஒங்குபேசிய சில மெம்பர்கள் தங்கள் பிரசங்கத்தில் இந்த நாட்டிலுள்ள 100-க்கு 90 விகிதம் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு நல்ல காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று பேசினார்கள். நானும் அதைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறலாமென நினைக்கிறேன்.

“கடந்த சட்டசபைக்கூட்டம் முடிந்து, நான் திருநெல்வேலி சென்றவுடனே எந்த கிராமத்துக்குச் சென்றாலும், சில விவசாயிகள் அவர்கள் கடந்த வருஷம் பயிரிட்ட நிலம் இப்பொழுது இல்லையென்றும், நிலச் சொந்தக் காரர்கள் அதிக பாட்டம் கேட்கிறார்கள் என்றும், ‘நாங்கள் என்ன செய்வது?’ என்று கண்ணர் விட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்த இடத்தில் ஒன்று சொல்லுகின்றேன். சர்க்காருக்கு எத்தனையோ காரியங்கள் இருந்த போதிலும் முதன் முதலாகச் செய்யவேண்டிய காரியம் ஏதாவது இருக்குமானால், அது இந்த வாரம், கட்டுக்குத்தகை போன்றவைகளை நிர்ணயிப்பதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமெனவதுதான். இதைத் தவிர வேறு முக்கியமான காரியம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கமுடியாது என்று கூட நான் சொல்ல முடியும் என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

“சிலர் கேட்கிறார்கள், ‘என் அதிக பாட்டத்திற்கு அந்த விவசாயி ஒத்துக் கொள்ளவேண்டும்?’ என்று. ஒரு கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயி, அவனுக்கு வருவாய் இல்லை. விவசாய வேலை மாத்திரம்தான் தெரியும். வேறு வேலையும் கிடையாது. அதிக பாட்டம் கேட்டால் அவன் என்ன செய்ய முடியும்? எந்தப் பாட்டத்தைக்கேட்டாலும் அவன் கொடுக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அல்லது ஊரைவிட்டே கிளம்ப வேண்டியதுதான். வேறு பிழைப்பு இல்லாத காரணத்தால் கடந்த நாட்களிலே அறைப் பாட்டம், முக்கால் பாட்டமாக இருந்த பாட்டங்களெல்லாம், $1\frac{1}{2}$ பாட்டமாகி விட்டது. ஆக, தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ள முறையில், இன்னும் பல திருத்தங்களோடு திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கும் கண்டிப்பாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். அடுத்த பட்ஜெட் கூட்டத்திற்குள் நாங்கள் அம்

18th December 1953] [Sri R. S. Arumugam]

மாதிரி ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவோம் என்ற நிலையிலே ஒரு வாக்குறுதியளிக்கவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கனம் மந்திரி அவர்களைக்கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

“நிலச்சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக சட்டம் ஒரு காலத்தில் வந்துவிடும் என்ற எண்ணத்தினால் நிலச்சொந்தக்காரர்கள் எல்லா நிலங்களையும் சொந்தப் பயிர்களாக வைத்துக்கொண்டுவிடுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் வைத்துக்கொண்டுவிட்டால், வாரம், கட்டுக்குத்தகைக்கு நிலத்தைச் சாகுபடி செய்கிறவர்களின் நிலைமை என்ன ஆவது, அவர்கள் என்ன செய்வார்கள் என்பதை இங்கிருக்கும் அங்கத்தினர்களெல்லோரும் சிந்திக்கக் கடைமப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

“குறிப்பிட்ட இவ்வளவு ஏக்கருக்குமேல் நிலத்தை சொந்தமாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்குப் பாதகமான சட்டம் வரும் என்று எண்ணத்தில், தங்களது நிலத்தைப் பிரித்து தங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் பேரப்பிள்ளைகளுக்கும் எழுதி வைத்து சர்க்காரை ஏமாற்ற முற்படுவார்களார்கள் என்று, இவர்கள் வேறு என்ன காரியத்தான் செய்யமாட்டார்கள்? இதற்கெல்லாம் சர்க்கார் முன்நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

“இப்பொழுது விவசாயக்கடன் ஒத்திவைப்பு அவசரச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. பெரும்பாலும் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் இதனால் நன்மை இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது.

“இனாம்தார்களுக்கு ஒரு வார்த்தை. இனம் குடிகள் படுகிற பாடு இன்ன தென்று இலேசாகச் சொல்ல முடியாது. இனம்தார்கள் இவர்களை மிகவும் அல்லப்படுத்துகிறார்கள். அது மாதிரியல்ல. பட்டப்பாத்தியதை கேஸ் நடக்கிறது. ஒன்றிரண்டு வருஷங்களுக்குமேல் தொடர்ந்தாற்போல் கேஸ் நடத்தப்படுகிறது. விவசாயிகளிடம் எங்கே பணம் இருக்கிறது? கோர்ட்டுக்குப்போய் செலவுசெய்ய, சாப்பாட்டுக்கே இல்லாமல் தவிக்கிறார்கள். கேஸ் நடத்த முடியவில்லை.

“உதாரணமாக சில கிராமங்களில் கேஸ்கள் நடக்கின்றன. விவரமாக இங்கு சொல்லவேண்டாமென்று நினைக்கின்றேன். அவர்களெல்லாம் இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக கேஸ் நடப்பதால் வீட்டை விற்று செலவு செய்துகொண்டும் இருக்கிறார்கள். இப்படி நீண்ட நாட்கள் கேஸ் நடந்து கொண்டிப்போனால், அவர்களால் என்னசெய்ய முடியும்? இந்த சட்டமானது எல்லா இடத்திற்கும் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். எல்லா இனங்களையும் கட்டுப்படுத்தும் என்றிருந்தால் அதிகமாக கேஸ்களுக்கு இடம் இருக்காது.

“திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப் பொருத்தவரையில், மணிமுத்தாறு திட்டம் நடக்கிறது. கீரியாறு திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுவருமென்று பல வருஷங்களாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு என்று விமோசனம் ஏற்படுமோ? அப்பகுதி மக்களின் பஞ்சமும் பசியும் எப்போது நீங்குமோ? சொல்லமுடியவில்லை.

“இந்தவருஷம் நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது. பெய்த தண்ணீரெல்லாம் விவசாயத்திற்குப் பூராவாக பிரயோசனப்படாமல் கடலில் போய்ச் சேருகிறது. சிறிய குளங்கள் எல்லாம் மராமத்து செய்யப்படாமல் இருப்பததான் இதற்குக் காரணம். தண்ணீர் வந்திருக்கிறது, விவசாயிகள் நாத்து பாவி, விவசாயத்தைத் தவக்குட்படுத்தில் குளங்களில் தண்ணீர் இல்லை. எல்லாக் குளங்களுமே, குறிப்பாக மழையை எதிர்பார்க்கும் வானம்பார்த்தகுளங்கள் எல்லாம் இப்படித்தான் ஆகிவிட்டது. இந்தமாதிரி சிறிய திட்டங்களெல்லாம் சொற்ப தொகையில் நிறைவேற்றிவிடலாம். ஆகவே, சிறிய மராமத்து வேலைகளைக் கண்டிப்பாக உடனடியாக செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

[Sri R. S. Arumugam][18th December 1953]

“திருநெல்வேலித் தாலுகாவில் இரண்டு திட்டங்களைச் சொன்னோம். மாணார்குளத்திற்கு எப்படியும் ஒரு கால்வாய் வெட்டவேண்டுமென்று கட்டத் தட்டிச் செல்பதில் நாள் பேசினேன். இம்மாதிரி பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தார்களா என்று, அதைப்பற்றி விசாரித்ததாகத் தெரியவில்லை. ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பது தெரியவில்லை. இத்திட்டங்களெல்லாம் சொற்பொருளை யைக்கொண்டு நிறைவேற்றக்கூடியவை; அதிகப் பலன்கிடைக்கும். ஆனால் அதிகப் பணம் தேவையில்லை.

“அது மாத்திரமல்ல. பழையபேட்டை பகுதியிலிருந்து கங்கைகொண்டான் குளம் வரை வாய்க்கால் வெட்டினால் 25-ஆயிரம் ரூபாய்க்குள் முடிந்துவிடும். பத்தாயிரம் ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலங்கள் நஞ்சையாகும். அதில் பாதி தொகையை அந்தத் திட்டத்தினால் நன்மையடையக்கூடிய விவசாயிகளே தருவதற்குத் தயார் என்று சொல்லுகிறார்கள். எத்தனையோ காலமாக விவசாயிகள் அதைப்பற்றி சொல்லிக்கொண்டுவந்தபோதிலும், காரியம் இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதை உடனடியாகச் செய்ய ஏற்பாடுசெய்யக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“விவசாய அபிவிருத்தி செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பிரிக்கா அபிவிருத்தித் திட்டம் என்று சொல்லுகிறார்கள். காய்விட்ட பராமுண்டி என்று சொல்லுகிறார்கள். பக்கத்து இடங்களிலெல்லாம் இந்தத் திட்டம் இருக்கிறது. திருநெல்வேலி தாலுகாவிற்கு இந்தத் திட்டம் வேண்டுமென்று சொன்னபோது, அங்கு விஜயம்செய்திருந்த கனம் மந்திரியவர்கள் கவனித்துச் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே, திருநெல்வேலி தாலுகாவுக்கு அம்மாதிரி திட்டங்கள் வர ஏற்பாடு செய்யுமாறு கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பாபநாசபட்டினத்தில் மேல் அணையில் மின்சார உற்பத்திநிலையம் வைத்திருக்கிறார்கள். அதே தண்ணீரைக்கொண்டு கீழ் அணை மத்தியில் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இன்னொரு கருவியை அமைக்கலாம். இதன் மூலம் அதிகப்படியான மின்சாரம் கிடைக்கச் செய்யலாம். அதற்கும் ஏற்பாடு செய்யுமா கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“கல்வி விஷயமாக அதிகமாகச் சொல்வதற்குத் தயாராயில்லை. பருளேகர் கமிட்டி ரொம்ப பிரயாசைப்பட்டு, நார்வே, டென்மார்க் போன்ற நாடுகளுடைய கல்வித்திட்டத்தையெல்லாம் ஆராய்ந்து, இந்தத் திட்டம் நல்லது என்று சொல்வதற்கு அவர்கள் பட்டாபட்டை நினைப்பதற்குட்பட பச்சாத்தாபமாக இருக்கிறது. (சிரிப்பு.) கல்வித்திட்டம் சம்பந்தமாக விரிவாக விவாதிக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில் இதைப்பற்றி பேசலாம் என்ற எண்ணத்தில் இப்பொழுது அதிகம் சொல்லவேண்டாமென்று எண்ணுகின்றேன்.

“எஸ்.எஸ்.எஸ்.ஸி. பரீட்சைக்கு முன்னால் ‘ஸெலக்ஷன்’ பரீட்சை இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று கருதுகின்றேன். 4, 5-வது பராமுகளில் ஏன் தேர்வுப் பரீட்சை வைத்து அனுப்பிவிடக்கூடாது? ஐந்தாவதுபாடம் பாஸ் செய்துவிட்டு, எஸ்.எஸ்.எஸ்.ஸி. பரீட்சைக்குமுன்னால் எதற்காக ஸெலக்ஷன் பரீட்சை என்று ஒன்று இருக்கவேண்டுமென்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஐந்தாவது பராமுகத்திலேயே அவர்களை நிறுத்திவிடலாமே. எதற்காக எஸ்.எஸ்.எஸ்.ஸி. வகுப்பில் சமார் ஆறு மாதம் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்த பிறகு ஸெலக்ஷன் என்று எதற்காக இருக்கவேண்டுமென்று எனக்கு விளங்கவில்லை. அப்படி ஸெலக்ஷன் பரீட்சையில் தேறாமல் நின்று போகிறவர்கள் பள்ளிக்கூடம்போகாததால் பிறகு அலைந்து கெட்டுப் போகிறார்கள். இந்த ஸெலக்ஷன் பரீட்சை வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடிய இந்த விஷயத்தை கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் ஆலோசனை செய்து முடிவுக்கு வரவேண்டும். எதோ நாங்கள் சொல்லுகிறோம், அதனால் இதைப்பற்றி ஒன்றும் செய்யவேண்டாம் என்று இருந்து விடாமல், நாங்கள் சொல்வதிலுள்ள உண்மையை ஆராய்ந்துபார்த்து, இந்த ஸெலக்ஷன் முறையை ரத்துசெய்யவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

18th December 1953] [Sri R. S. Arumugam]

“ஆசிரியர் இன்றைக்கு எந்த விதமாக அல்லல் படுகிறார்கள் என்று பார்த்தால், அவர்கள் குறைந்த சம்பளத்தில் காலம் தள்ள முடியாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எந்த நாட்டிலும் எந்த ராஜ்யத்திலும் இம் மாதிரியான குறைந்த சம்பளம் இருக்காது, இருக்கமுடியாது. இருக்கவும் நியாயம் இல்லை. நிதி நிலைமையில் அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான கஷ்டங்கள் இருந்தபோதிலும்கூட, கண்டிப்பாக இந்த ராஜ்யத்திலிருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள் விஷயத்தில் அக்கறையுடன் இருந்து, அவர்கள் சம்பளத்தை தக்கபடி உயர்த்துமாறு கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ஹரிஜனங்கள் சேஷம் அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக, 40 லக்ஷம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எந்த அளவு அவர்களுக்கு இந்தத் தொகை போதுமென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆரம்பக் கல்விக்காக 15 லக்ஷம் ரூபாய் சாதாரணமாக பள்ளிக்கூடத்திற்காகப் போய்விடுகிறது. இதையும் அதில் சேர்த்து 40 லக்ஷம் ரூபாய் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள், பின்னடைந்தோருக்கு ஒதுக்கி இருப்பதையும் இதிலிருந்து கழித்து விட்டால் மீதம் என்ன இருக்கம்? ஹரிஜன சேஷமாபிவிருத்தி இலாகாவிலுள்ள அதிகாரிகளை, ஹரிஜனங்களை நடத்தவது போலவே, நடத்துகிறார்கள். அதாவது, டிப்டி கலெக்டர்களுக்கு பிரயாணச் செலவுக்கான அலவன்ஸ் ஒரு மாதிரியாகவும், அதே கிரேடியுள்ள ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசர்களின் பிரயாணச் செலவுக்கான அலவன்ஸ் அதைவிடச் சம்மியாகவும் இருக்கிறது. ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளை சாதாரண ஹரிஜனங்களாகவே பாவிக்கிறார்கள் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளாமல் எப்படி இருக்கமுடியும்? இதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது? மனைக் கட்டுப்பாண்மைகளுக்குப் பணம் கேட்டால் சர்க்காரிடம் பணம் இல்லை யென்று சொல்லப்படுகிறது. பணம் இல்லாமல் எப்படி அந்த டிபார்ட்மென்டை நடத்த முடியுமென்று தெரியவில்லை. பணம் இல்லையென்றால், அந்த டிபார்ட்மெண்டு இருந்து என்ன பிரயோஜனம் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. அதற்கு ஏன் ஒரு அதிகாரி, சில கிளார்க்குகள், ராஜ்யத்துக்கு ஒரு மந்திரி இருக்கவேண்டும்? காந்திஜி அவர்கள் இறந்துவிட்டபிறகு ஹரிஜனங்களைப்பற்றியே மறந்தவிட்டார்கள். ஹரிஜன அபிவிருத்தி என்று எல்லோரும் சட்டசபையில் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, கிராமங்களிலே ஹரிஜனங்களைப்பற்றி யாரும் நினைப்பதாகத் தெரியவில்லை.”

* SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR:—“கனம் உதவி சபா 5-20
நாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் ஒரு கண் p.m.
துடைப்புத் திட்டம் என்று தான் கருதுகிறேன். கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டில் பஞ்சம் அதிகரித்து வந்திருக்கிறது. அதற்கு அரசாங்கம், “நல்ல மழை பெய்யவில்லை; அதற்கு நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும்,” என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது நல்ல வேளையாக மழை பெய்து அதனால் பஞ்சம் குறைந்து வருகிறது, உணவு நிலைமையும் சீர்பட்டுவருகிறது, உணவு தானிய விலைகள் குறைந்து வருகிறது என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சந்தோஷப்படுகிறார். இந்த நெருக்கடியான சந்தர்ப்பத்தில் உங்களுடைய நிர்வாகத் திறமையினால் நாட்டைக் காப்பாற்ற வேண்டுமே யொழிய இயற்கையினால் நாடு நன்றாகிவிட்டது என்று சொன்னால் இந்த நாட்டில் நாம் சர்க்காருக்கு நன்றி பாராட்டுவதாக இல்லாமல் இயற்கைக்குத்தான் நன்றி பாராட்டுவதாகும். அவர்களுடைய திறமைக்கு நன்றி பாராட்ட வேண்டியது இல்லை.

“கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் தேர்தல் காலத்தில், தான் சொல்லி வந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றி விட்டேன் என்று சொன்னார். குறிப்பாக அவர் உணவு கட்டுப்பாட்டை எடுத்து விட்டேன் என்றும் நெசவாளர்களுடைய குறைகளைத் தீர்த்து விட்டேன் என்றும் சொன்னார். இப்பொழுது கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நன்மையைச் செய்யவேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானம் ராஜாஜி சர்க்கார் நிறைவேற்றி அதை மத்திய சர்க்காருக்கு

[Sri A. Govindaswami Nayagar] [18th December 1953]

அனுப்பி வைத்தது. அதை நேரு சர்க்கார் ஆதரித்ததா? 40 சத விசதமும் 60 சத விசதமும் கைத்தறிகளுக்கு ஒதுக்கி விட்டால் கைத் தறி நெசவாளர்களுக்கு நன்மை செய்து விட்டதாகச் சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கிறேன். இன்று எங்கு சென்று பார்த்தாலும், கைத் தறி நெசவாளர்கள் பிச்சை எடுக்கும் நிலைமையில் தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் கனம் நிதி மந்திரி சொல்லுகிறார், கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய நிலைமையைச் சரிப்படுத்தி விட்டேன் என்று, கோயமுத்தூர் ஜில்லா, சேலம் ஜில்லா அவைகளை எடுத்துக் கொண்டால் மற்றும் தென்னாற்காடு ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டாலும் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய நிலைமை மிக மிக மோசமாக இருக்கிறது. இது கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. அவர் மறைத்துப் பேசுகிறார் என்று தான் நான் கருதுகிறேன். உணவுக் கட்டுப்பாட்டை எடுத்து விட்டோம் என்று பெருமைப்படுகிறார். அதனால் விலைவாசிகள் இறங்கிவருகிறது என்று சொல்லுகிறார். கட்டுப்பாட்டை எடுத்ததினால் விலைவாசிகள் இறங்குகிறது என்று சொல்ல முடியாது. மழை பெய்த காரணத்தால் தான் விலைவாசிகள் இறங்குகிறது. இப்பொழுது மழை பெய்ததினால் பணக்காரர்களுக்கு வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறதேயொழிய நடுத்தர விவசாயிகளுக்கும் நிலம் இல்லாத ஹரிஜனங்களுக்கும் எந்த விதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை. மழை பெய்யாத காரணத்தால் எரிகளும் குளங்களும் வரண்டு விட்டன. வாய்க்கால் சேமித்து போன காரணத்தால் பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டது. இப்பொழுது மழை பெய்தும் அவைகளில் தண்ணீர் தங்குவதற்கு வசதி இல்லை என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய திட்டத்தை அரசாங்கம் செய்திருந்தால், பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைச் செய்திருந்தால், இந்த மழையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்க முடியும் என்பதை இந்த அரசாங்கம் உணரவேண்டும். இப்பொழுது நிலம் எல்லாம் பெரிய பணக்காரர்களிடமும் ஆயிரம் ஏக்கர்களைக் கொண்ட பண்டார சந்தங்களிடமும் தான் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை எடுத்து ஏன் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுக்கக் கூடாது என்று நான் ராஜாஜி சர்க்காரைக் கேட்கிறேன். அதைத் தெரிந்து கொண்டும் இந்த ராஜாஜி சர்க்கார் அதைச் செய்யவில்லை. அவ்விதம் செய்து அவர்களுடைய விரோதத்தை சம்பாதித்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று ராஜாஜி அவர்கள் நினைக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். நிலப் பிரபுக்கள் அரசாங்கம் இப்பொழுது நடக்கிறதே யொழிய, ஏழை அரசாங்கம் இப்போது நடக்க வில்லை என்று சொல்லுகிறேன். இராமநாதபுரம் ராஜா சொல்லுகிறார், தான் ஒரு சாதாரண மனிதன் தான் என்றும், தான் ஒரு நிலப் பிரபு இல்லை என்றும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். (The Hon. Chief Minister was seen leaving the Chamber.) இங்கிருந்து நான் பேசுவதைக் கேட்டுவிட்டு போங்கள்.

“இன்றைய தினம் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் இந்த அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கிறார்களா என்றால் இல்லவே இல்லை. அவர்களும் இந்த அரசாங்கத்தை கண்டிக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் ஈட்சி கூட இந்த அரசாங்கத்தை ஆதரிக்க வில்லை. அவர்கள் பேசும்போது கூட அரசாங்கத்தின் குறைகளைச் சொல்லி விட்டுத்தான் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இதை அரசாங்கம் மறுக்க முடியாது. இந்த நாட்டில் அடக்குமுறை ஆட்சிதான் அதிகரித்து வருகிறது.

18th Decembar 1953] [Sri A. Govindaswami Nayagar]

“ இந்த அரசாங்கத்திற்கு இப்பொழுது எதிர்ப்பு கோஷ்டி அதிகரித்து வருகிறது. தங்களுடைய கட்சிக்குள்ளேயே, தங்களுடைய குடும்பத்திற்குள்ளேயே இப்பொழுது எதிர்ப்பு ஆரம்பித்து விட்டது. நேற்றைய தினம் ஸ்ரீ கே. டி. கோசல்ராம் அவர்களும் இன்றையதினம் சில மெம்பர்களும் அரசாங்கத்தைக் கண்டித்துப் பேசியதை ஒருவரும் மறுக்க முடியாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் அண்ணாதுரை அவர்கள் மூன்று மாதம் சிறையிலிருந்துவிட்டு வெளியே வந்திருக்கிறார்கள். அன்றைய தினம் வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சி நடத்தியபோதுகூட காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இத்தகைய தண்டனை விதித்தது கிடையாது. இன்றைய தினம் ராஜாஜி சர்க்கார் அண்ணாதுரை அவர்கள் மீது மறுபடியும் தண்டனை விதிக்க வேண்டும் என்றும், அனுவித்த தண்டனை போதாது என்று மீண்டும் சிறைப் படுத்த வேண்டும் என்றும் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். கனம் நிதி மந்திரியும் ஜெயிலில் இருந்தவர்தான். காங்கிரஸ்காரர்களும் அநேகம் பேர்கள் ஜெயிலில் இருந்தவர்கள் தான். வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் ‘இவர்கள் ஜெயிலில் இருந்தது போதாது, மேலும் தண்டிக்க வேண்டும்’ என்று வெள்ளைக்காரர்கள் வழக்குத் தொடுத்தது கூடாது என்று மறுத்து வந்தார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் இவர்களை தண்டனை அடைந்தது போதாது என்றும் மேலும் தண்டிக்க வேண்டும் என்றும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே தண்டனை கொடுத்த அதிகாரிகளிடத்தில் இவர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லையா என்று கேட்கிறேன். மேலும் ராஜாஜி ஒரு சிறந்த வழக்கு அறிஞர் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அப்பேர்ப்பட்டவர் கோர்ட்டு மாஜிஸ்ட்ரேட் கொடுத்த தண்டனை எல்லாம் போதாது, ரூ. 500 அபராதம் விதித்தது எல்லாம் போதாது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இத்தக காலத்தில் அமைதியாக ஆட்சியை நடத்த வேண்டும் என்றால் எதிர்க் கட்சியை அடக்கிவிட முடியாது என்பதை சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். தூதத்தக்குடியில் ரயிலே நிறுத்தியதற்காக கூட்டு விட்டார்கள். டால்மியாபுத்திலும் சட்டார்கள். அதனால் ஒருவருக்கு ஆண் குறியே போய்விட்டது. இப்பொழுது அவனால் உலகத்திலுள்ள இன்ப சுகத்தை அனுபவிக்க முடியவே இல்லை. எதிர்க் கட்சியை அடக்கி ஆட்சியை நடத்தவேண்டும் என்றும் அது முடியாது. எதிர்க் கட்சியை ஆதரித்து எதிர்க் கட்சியைக்கேட்டு அரசாட்சி நடத்தினால் தான் ஆட்சி நன்மையாக நடக்கும். அவர்களை அடக்கிவிட்டு ஆட்சியை நடத்த வேண்டும் என்றால் அது முடியாது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல ஆண்ப்படுகிறேன். டால்மியாபுத்தின் பெயரை கல்லக்குடி என்று மாற்ற வேண்டும் என்று சொன்னால் ஏற்கனவே அதற்கு டால்மியாபுரம் என்று பெயர் கொடுத்தது தவறு என்றும் அவ்விதம் கொடுத்து விட்டபின் இப்பொழுது அதை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்வதும் தவறு என்றும் கனம் முதல் மந்திரி சொல்லுகிறார். அப்பொழுது மக்களின் விருப்பப்படி மாற்றியது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஏன் இப்பொழுதும் மக்களின் விருப்பப்படி அந்தப் பெயரை மாற்றக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். தூதத்தக்குடி வழக்கை வாபஸ் வாங்கவேண்டும் என்று ஆயிரக் கணக்கான மக்கள்கள் வந்திருக்கின்றன. தூது கோஷ்டி வந்ததும் கூட மந்திரிகளுக்கு விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியும் கூட கருப்புக்கண்ணாடி போட்டுக்கொண்டிருக்கும் காரணத்தால் எழுத்துக்கள் தெரியாத காரணத்தால் பேசாமல் இருக்கிறார்கள்.

“ என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில குறைகளைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆணைப் படுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியாகிய விக்ரவாண்டியில் ஒரு ஹைஸ்கூல் கூட கிடையாது. அங்கு ஹைஸ்கூல்கள் வேண்டும் என்று மக்கள் கேட்டும் கூட இன்னும் ஹைஸ்கூல்களை கட்டவில்லை. பொது மக்கள் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் ரோடு வசதி கிடையாது. மேலும் என்னுடைய தொகுதியில் குடிக்க நல்ல தண்ணீர் கிடையாது. ஆனால் பிரசாரத்திற்கு மந்திரிகள் சொல்லுகிறார்கள். காங்கேயம் தேர்தலில் இவர்களுக்கு பொது மக்கள் பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். விருத்தாசலத்தில் இவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு வோட்டுப் போட்டால் நன்மை கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் எதிர்ப்புக்காரர்களுக்கு வோட்டுப் போட்டால் அவர்கள் வந்து

[Sri A. Govindaswami Nayagar] [18th December 1953]

சும்மா பேசலாமேயொழிய ஒன்றுமே செய்ய மாட்டார்கள் என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே தான் நான் சொல்லுகிறேன் 'ஜனங்களை பயமுறுத்தி வோட்டுகள் வாங்கிவிடலாம்' என்று நினைக்க வேண்டாம். கல்வித் திட்டம் வந்த பிறகு விருத்தாசலத்தில் பாடம் கற்பித்திருக்கிறார்கள். காங்கேயத்தில் பாடம் கற்பித்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். இதற்கு எங்கும் ஆதரவு கிடையாது. இந்த திட்டத்தைப் பற்றி பேச வேண்டும். அதற்கு ஒரு நாள் அனுமதிக்கப் போவதால் இப்பொழுது அதிகமாகப் பேசவேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு விஷயத்தை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். குறைந்த செலவில் கல்வியைப் பரப்ப வேண்டும் என்று இந்த திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார். ஆனால் பருளேகர் கமிட்டி என்ன சொல்லி இருக்கிறது? அது அதிகச் செலவிற்கு வழி காட்டுகிறது. ஆசிரியர்களுடைய சம்பள உயர்வுவேண்டும் என்று அது கூறுகிறது. பருளேகர் கமிட்டி திட்டத்தை பரிசீலனை செய்தார்களேயொழிய மக்களைக் கேட்க வில்லை. இந்த திட்டத்தை எதிர்த்துவரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் கேட்கவில்லை. காங்கிரஸ் எம். எல். ஏக்.களை அதை எதிர்த்தார்கள். அவர்களையும் கேட்கவில்லை. அருப்புக்கோட்டையில் ராஜாஜி என்ன சொன்னார்? தேர்தலில் வெற்றி பெறவில்லை யென்றால் ராஜினாமா செய்கிறேன் என்று சொன்னார். ஆனால் சட்டசபையில் அங்கத்தினர்களுடைய ஆதரவு இருக்கிறது என்று 200 வோட்டுகள் வாங்கி பதவியில் நீடித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்களிடையே 85 பேர்கள் எதிர்க்கும்போது ஏன் அவர் போகமாட்டேன் என்கிறார். கேட்டால் அவர் சொல்லுகிறார் தன்னை தன் மனக்குரங்கு போக வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார். அவர் மனக்குரங்கிற்கு மதிப்புக்கொடுக்கிறோரெயொழிய உங்களுக்கு மதிப்பு கொடுக்கவில்லை."

DEPUTY SPEAKER:—"The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. on Saturday, the 19th December 1953."

The House then adjourned.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS